

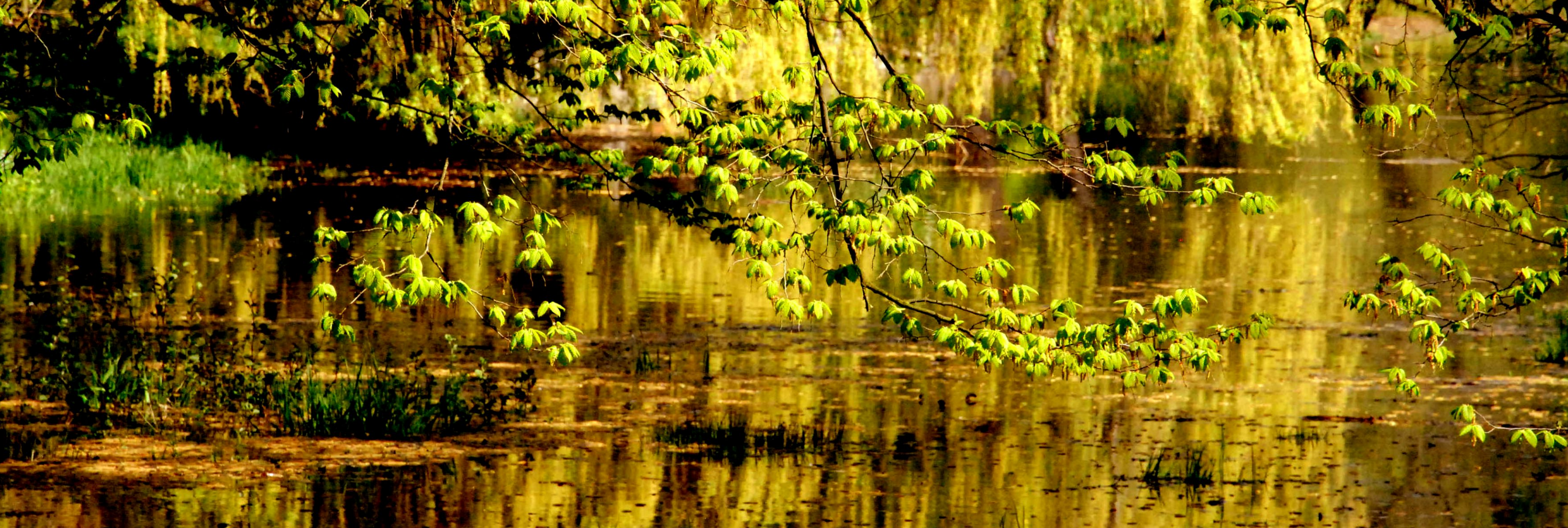
FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC 1990 - 2020

FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC

International Festival of Contemporary Arts with Spiritual Orientation

1990 - 2020

XXX. FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC

Festival FORFEST CZECH REPUBLIC – Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením – dlouholetý člen prestižní asociace European Conference of Promoters of New Music – získal v roce 2015 prestižní Cenu České hudební rady a byl vybrán mezinárodní porotou EFFE Brusel /Europe for Festivals, Festivals for Europe/ pro širší evropský projekt EFFE Label 2019–2020 /více na: www.effe.eu/

Festival FORFEST se objevuje na mezinárodní scéně v první polovině devadesátých let. Přichází s myšlenkou propojení progresivních snah současné hudby a výtvarného umění, které se novým, aktuálním způsobem dotýkají závažných duchovních témat dějin umění – zůstává solitérem v tomto směřování i v nových dekádách. Dramaturgie reflektuje díla světových autorů v poměrně širokém filozofickém panoramatu doby. Obnovuje se tak prostor pro důležitý dialog mezi uměním a dnešní převážně konzumní společností, dialog velkých světových náboženství zahrnující palčivé problémy současnosti.

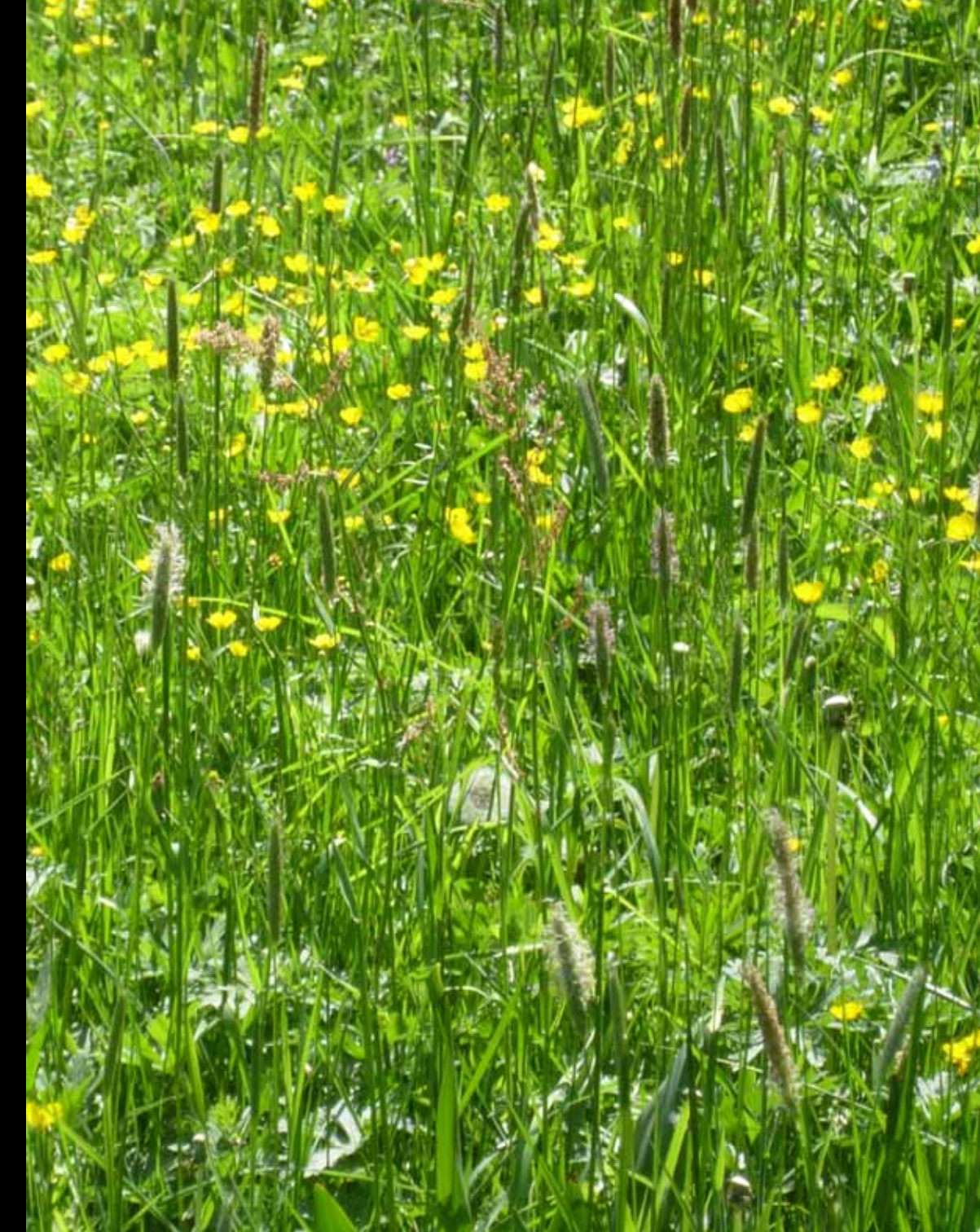
Aktivity festivalu jsou již více jak čtvrt století ve fokusu zájmu světové veřejnosti – zásadní recenze jsou každoročně publikovány v odborném tisku v ČR, v Evropě i zámoří, audio-video záznamy uvedly přední rozhlasové stanice a TV kanály, dokumenty o akci jsou deponovány v Národní knihovně, Národním muzeu, v Českém muzeu hudby v Praze a v zahraničních archivech renomovaných univerzit /zvláště v USA/. Na základě dlouholetého členství v evropských asociacích typu ECPNM /European Conference of Promoters of New Music/ nově také EFFE – Europe for Festivals Festivals for Europe /je festival uváděn na prestižních serverech /www.ecpnm.com www.gaudeamus.nl www.iscm.org www.musicalamerica.com. Partnery festivalu jsou zavedené evropské události typu Warsaw Autumn, Gaudeamus Muziekweek Amsterdam a další...

Zdenka a Václav Vaculovičovi

The Festival FORFEST CZECH REPUBLIC - The international festival of contemporary art with a spiritual orientation – was awarded the prestigious Czech Music Council prize and was selected by the international jury of Europe for Festivals, Festivals for Europe (EFFE) for the wider European project EFFE Label in 2019-2020. For more see www.effe.eu

Festival FORFEST appeared on the international scene in the early nineties, bringing with it the idea of linking progressive efforts in contemporary music and visual arts. It reflects a concern for the spiritual themes of art history and remains a loner in this regard, even in recent decades. Dramaturgy reflects the work of international artists in a relatively broad philosophical panorama of the time. The festival creates space for important dialogue between art and today's predominantly consumer society and dialogue with the major world religions, including the burning problems of the present.

For more than a quarter century the festival has been the focus of interest of a worldwide public. Essential reviews are published each year in the professional press in the Czech Republic, in Europe and overseas. Audio-video recordings of the festival are broadcasted by the leading radio stations and TV channels. The documents from Festival are deposited at the National Library and the National Museum of the Czech Republic in Prague. They are held in archives of universities worldwide, especially in the USA. Based on longstanding membership of European associations such as the European Conference of Promoters of New Music (ECPNM) and more recently the Europe for Festivals Festivals for Europe (EFFE), the festival is represented on the prestigious servers of www.ecpnm.com www.gaudeamus.nl www.effe.eu www.musicalamerica.com. Partners of the Festival also include traditional European events such as Warsaw Autumn or Gaudeamus Muziekweek Amsterdam...

MEMBERS OF EUROPEAN CONFERENCE OF PROMOTERS OF NEW MUSIC

ACDA – Association pour la Creation et la Diffusion Artistique, France, Aspects des Musiques d’Aujourd’hui, France, Aspekte Salzburg, Austria, Association Thélème Contemporaine, France, Associazione Musica Aperta Incontri Europei con la musica, Italy, Avantgarde Tirol, Austria, Budapest Music Center, Hungary, CDMC – Spain, Centerfor New Music (CNM), Kosovo CIDIM – Comitato Nazionale Italiano Musica, Italy, Composers Association of Macedonia – SOCOM, Macedonia, Concorde, Ireland, Contemporary Music Centre Ltd, Ireland, Croatian Composers Society, Croatia, Czech Music Information Centre, Czech Republic, Dartington International Summer School, U.K, Donaueschinger Musiktage, Germany, Ensemble 900, Associazione musicale, Italy, Ensemble für neue musik zurich, Switzerland, Ensemble of the Pro Arte Institute, Russia, EULEC – (European Live Electronic Centre), Germany, European Centre for the Arts Hellerau, Germany, Exposition of New Music, Brno International Music festival , Czech Republic, Federazione CEMAT, Italy, Festival Contrasts, Ukraine, Festival Inventionen, Germany, Fundação Calouste Gulbenkian, Portugal, Fundació Area Creació Acòstica, A.C.A, Spain, Gaudeamus Foundation, The Netherlands, GRAME, France, GRM – Musical Research Group of NA, France, Handelsbeurs / Noordstar fonds VZW, Belgium, IEMA – Institute for research on Music & Acoustics, Greece, IMEB, Institut International de Musique Electroacoustique / Bourges, France, International Bartok Seminar and Festival, Hungary, Internationales Musikinstitut Darmstadt, Germany, Klangspuren Schwaz, Austria, Laboratory of Contemporary Music, **Festival Forfest Kroměříž, Czech Republic**, Poland, Latvian Music Information Centre, Latvia, Lithuanian Composers Union, Lithuania, Luxembourg Society for Contemporary Music, Luxemburg, MaerzMusik – Festival für aktuelle Musik, Germany, Mediterranean Music Centre of Lamia, Greece, Melos–Ethos, Slovakia, Miso Music Center, Portugal, Music Center Slovakia, Slovakia, Musica Nova – Helsinki Biennale, Finland, Musik der Jahrhunderte, Germany, Musikhaus Hug, Switzerland, Musikprotokoll im Steirischen Herbst, Austria, Musiques et Recherches, Belgium, MuziekGroep Nederland, The Netherlands, Muzyka Centrum Art Society, Poland, New Music Association Albania, Albania, New Music Festival Arena, Latvia, Nova Musica, France, November Music, The Netherlands, Nuova Consonanza, Italy, Nuova Musica Consonante, Romania, Nuovi Spazi Musicali, Italy, Ny Musikk – Norwegian Section of the SCM, Norway, NYVD International Music Festival, Estonia, Podewil, Germany, Polish Society for Contemporary Music, Poland, Radius, Greece, Rikskonserter, The Swedish Concert Institute, Sweden, SOKOJ – Music Information Centre of Yugoslavia, Yugoslavia, Spaziomusica, Italy, Stichting Nieuwe Muziek Zeeland, The Netherlands, STIM – Swedish Music Information Centre, Sweden, Time of Music, Finland, Ultima Festival, Norway, Union of Bulgarian Composers, Bulgaria, Voix Nouvelles – Fondation Royaumont, France, Warsaw Autumn, Poland, Wien Modern, Austria, de IJsbreker, The Netherlands, Zeit für Neue Musik, Germany.

Henk Heuvelmans /Holland/ – Secretary General – European Conference of Promoters of New Music – Head of Music Center The Netherlands Contemporary Department

We are very happy to celebrate with you the 30th edition of the Festival Forfest. It is really an achievement that this festival has been here for such a long time, still with this very typical character of its own, and still being alive and kicking. In contemporary music live it is not easy to find enough energy to keep an organization going, to find enough partners and funding each year and at the same time not to lose your own identity. The ECPNM – European Conference of Promoters of New Music is therefore very glad to have Festival Forfest as one of its active members already for so many years; thus the diversity and quality of European new music live is guaranteed. We hope Zdenka and Vaclav Vaculovic can continue their good work for the festival for many years to come! Congratulations!

Henk Heuvelmans /Holland/ – Secretary General – European Conference of Promoters of New Music – Head of Music Center The Netherlands Contemporary Department

S velkou radostí slavíme spolu s vámi třicáté výročí festivalu FORFEST. Je to skutečný úspěch udržet takový festival tak dlouhou dobu, k tomu s velmi specifickým charakterem. V současném hudebním životě není snadné nalézt dostatek energie, dostatek partnerů a finančních prostředků na každý ročník a zároveň neztratit nic ze své identity. Asociace European Conference of New Music ráda vidí festival FORFEST mezi svými aktivními členy po tak dlouhá léta – šíře a kvalita evropské nové hudby je garantována. Doufáme, že Zdenka a Václav Vaculovičovi mohou pokračovat ve své dobré práci pro festival po mnoho dalších let. Gratulujeme!

**Prof. Daniel Kessner /USA/ – California State University Northridge
President of The National Association of Composers USA**

Coming to Forfest for the fifth time, our feelings were much deeper than on earlier visits. We came as friends; friends of the co-directors of the festival, Vaclav and Zdenka Vaculovic, with whom we have collaborated on several artistic projects; friends of a number of Czech composers, notably Jan Grossman, Jan Vrkoč, and Petr Pokorný, whom we have met at earlier editions of Forfest; and friends of others involved with Forfest and other Czech musicians. To us, Forfest is like a pilgrimage – a visit to a holy place within the world of the arts. Artists and listeners come from many places to focus on a singular purpose: the celebration and enjoyment of the arts, and of the spiritual in art. Nobody comes in order to be or become a star; only to participate in art, enjoy it, discuss it, and live it. Dolly and I know that, from the time we arrive, all of our time will be devoted to practicing, rehearsing, performing, lecturing, and experiencing and discussing art. It is a wonderful reminder of who and what we are, and perhaps why we exist...

MUSEUM OF MODERN ART OF WARHOL FAMILY, SLOVAK REPUBLIC THE REVOLVING MUSEUM LOWEL, USA / THE GAUDEAMUS FOUNDATION, NEDERLAND / ART GALLERIES CSUN LOS ANGELES, USA / NATIONAL GALLERY IN PRAGUE, CZ / CENTER FOR CONTEMPORARY ART - BATON ROUGE GALLERY LOUISIANA STATE UNIVERSITY, USA / BRITISH COUNCIL LONDON, GREAT BRITAIN / THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY WEST, USA / CREATIVES CENTRUM WIEN, AUSTRIA / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE, IRELAND / PRO HELVETIA WARSZAWA, POLAND FOUNDATION OF GIDEON KLEINE / THE SCHOOL OF THE MUSEUM OF FINE ARTS, BOSTON, USA / NEW ENGLAND INSTITUTE, BOSTON, USA / MONTPON – MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, FRANCE / BERKLEE COLLEGE OF MUSIC BOSTON, USA / PBC TELEVISION / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTER, IRELAND / MASSACHUSETTS COLLEGE OF ART BOSTON, USA / OLDENBURG UNIVERSITY, GERMANY / GOETHE INSTITUTE, GERMANY / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE, POLAND / THE ROCKEFELLER FOUNDATION, USA / THE PEW CHARITABLE TRUST, USA / THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS, USA / AUSTRIAN FOREIGN MINISTRY / AUSTRIAN FEDERAL MINISTRY FOR EDUCATION, SCIENCE AND CULTURE, AUTRIA / ARTS DIVISION OF THE FEDERAL CHANCELLERY OF AUSTRIA / AUSTRIAN SOCIETY OF LYRICISTS, COMPOSERS AND MUSIC PUBLISHERS / MINISTRY OF CULTURE OF THE CZECH REPUBLIC NATIONAL GALLERY IN PRAGUE / CZECH MUSEUM OF MUSIC PRAGUE, CZ / MORAVIAN GALLERY IN BRNO, CZ / ACADEMY OF FINE ARTS PRAGUE / GALLERY OF MUSEUM IN UHERSKÉ HRADIŠTĚ, CZ / GALLERY OF MODERN ART IN ROUDNICE, CZ / THE CZECH MUSEUM OF FINE ARTS PRAGUE / THE REGIONAL GALLERY OF ARTS OF HIGHLANDS IN JIHLAVA, CZ / THE STATE GALLERY IN ZLÍN / CZECH COMMISSION UNESCO / FINE ARTIST'S UNION OF THE CZECH REPUBLIC / CZECH FUND OF FINE ARTS, NATIONAL GALLERY IN PRAGUE / THE NATIONAL INSTITUT FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES MUSEUM OF THE CAPITAL OF PRAGUE / MORAVIAN GALERY BRNODIOCESES MUSEUM BRNO / MUSEUM OF THE KROMĚŘÍŽ REGION / TYPOS GALLERY BRNO / HISTORICAL MONUMENTS INSTITUT / CZECH COMMISSION UNESCO / PALACKY UNIVERSITY OLOMOUC / CZECH TELEVISION / CZECH RADIO / CALIFORNIA STATE UNIVERSITY USA / UNION OF VISUAL ARTISTS OLOMOUC / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE IRELAND / CREATIVES CENTRUM WIEN / THE REVOLVING MUSEUM LOWEL USA / THE GAUDEAMUS FOUNDATION / FOUNDATION F.A. URBÁNEK / ARCHBISHOPRIC OLOMOUC / ARCIDIOCESE MUSEUM OLOMOUC / THE INSTITUTE BOHUSLAV MARTINU PRAGUE / TOWN OFFICE KROMERIZ / REGIONAL OFFICE IN ZLIN / THE NATIONAL INSTITUT FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES / KROMERIZ REGION MUSEUM / UNION OF VISUAL ARTISTS OLOMOUC / CZECH RADIO / TV NOE / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE IRELAND / NATIONAL ENDOWMENT USA / FOUNDATION OSA / SOCIETY FOR SPIRITUAL MUSIC IN PRAGUE / THE CONSERVATORY OF EVANGELIC ACADEMY OLOMOUC / ASSOCIATION Q / APEX CHANGE AMSTERDAM

/ THE FUND FOR U.S.ARTISTS AT INTERNATIONAL FESTIVALS AND EXHIBITIONS / THE ROCKEFELLER FOUNDATION / THE PEW CHARITABLE TRUST / THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS / THE UNITED STATES INFORMATION AGENCY / NETHERLANDS EMBASSY PRAGUE-KONINKRIJK DER NEDERLANDEN / U.S.EMBASSY IN PRAGUE / THE GAUDEAMUS FOUNDATION / FOUNDATION F.A. URBANEK / ARTS INTERNATIONAL / BRITISH COUNCIL / BUCHAREST UNIVERSITY ROMANIA / ACADEMY OF MUSIC IN PRAGUE / TV NOE / MINISTRY OF CULTURE OF SOLOVENIA / EUROPEAN CONFERENCE AMSTERDAM / SIAC FRANCE / UNION OF VISUAL ARTISTS OF THE CZECH REPUBLIC / NEW ASSOCIATION OF PRAGUE ARTISTS / THE ASSOCIATION OF CREATIVE ARTISTS AND THEORISTS OF MORAVIA / IAA-AIAP-UNESCO / MONTPON - MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY / GALLERY OF THE MODERN ART, ROUDNICE NAD LABEM / THE NATIONAL THEATRE BRNO / GALLERY OF SLOVAK MUSEUM UH. HRADIŠTĚ / THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY, USA / THE UNIVERSITY GALLERY IN PLZEŇ / THE STATE GALLERY IN ZLÍN / THE REGIONAL GALLERY OF ARTS OF HIGHLANDS IN JIHLAVA / THE CENTRE OF EXPERIMENTAL THEATRE BRNO / THE THEATRE „HUSA NA PROVÁZKU“ / THE GOOD SHEPHERD GALLERY, BRNO / THE TYPOS GALLERY, BRNO / STRAHOV MONASTERY PRAGUE GALLERY MÁNES, PRAGUE / INTERNATIONAL CENTER FOR CULTURE AND MANAGEMENT SALZBURG, AUSTRIA / CASTLE MUSEUM-ART GALLERY, NOTTINGHAM, ENGLAND / ŠTERNBERK INTERNATIONAL PAINTING SESSION / DIOCESE MUSEUM BRNO / KATOLISCHE AKADEMIE, FRANZ-HITZE-HAUS, MÜNSTER, GERMANY / CONSERVATORY EVANGELIC ACADEMY OLOMOUC / PALACKÝ UNIVERSITY OLOMOUC / ACADEMY OF MUSIC IN PRAGUE / ARCHDIOCESE MUSEUM OLOMOUC / UNION OF FINE ARTISTS OLOMOUC / THE NATIONAL INSTITUTE FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES KROMĚŘÍŽ / GALLERY ARTUŠ KROMĚŘÍŽ / ARTISTIC SCHOOL NÁCHOD / MUSEUM OF MODERN ART OF WARHOL FAMILY, SLOVAK REPUBLIC / THE REVOLVING MUSEUM LOWEL, USA / THE GAUDEAMUS FOUNDATION, NEDERLAND / ART GALLERIES CSUN LOS ANGELES, USA / NATIONAL GALLERY IN PRAGUE, CZ / CENTER FOR CONTEMPORARY ART - BATON ROUGE GALLERY LOUISIANA STATE UNIVERSITY, USA / BRITISH COUNCIL LONDON, GREAT BRITAIN / THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY WEST, USA / CREATIVES CENTRUM WIEN, AUSTRIA / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE, IRELAND / PRO HELVETIA WARSZAWA, POLAND / FOUNDATION OF GIDEON KLEINE / THE SCHOOL OF THE MUSEUM OF FINE ARTS, BOSTON, USA / NEW ENGLAND INSTITUTE, BOSTON, USA / MONTPON – MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, FRANCE / BERKLEE COLLEGE OF MUSIC BOSTON, USA / PBC TELEVISION / THE CONTEMPORARY

MUSIC CENTER, IRELAND / MASSACHUSETTS COLLEGE OF ART BOSTON, USA / OLDENBURG UNIVERSITY, GERMANY / GOETHE INSTITUTE, GERMANY THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE, POLAND / THE ROCKEFELLER FOUNDATION, USA / THE PEW CHARITABLE TRUST, USA / THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS, USA / AUSTRIAN FOREIGN MINISTRY / AUSTRIAN FEDERAL MINISTRY FOR EDUCATION, SCIENCE AND CULTURE, AUTRIA / ARTS DIVISION OF THE FEDERAL CHANCELLERY OF AUSTRIA / AUSTRIAN SOCIETY OF LYRICISTS, COMPOSERS AND MUSIC PUBLISHERS / MINISTRY OF CULTURE OF THE CZECH REPUBLIC / NATIONAL GALLERY IN PRAGUE / CZECH MUSEUM OF MUSIC PRAGUE, CZ / MORAVIAN GALLERY IN BRNO, CZ / ACADEMY OF FINE ARTS PRAGUE GALLERY OF MUSEUM IN UHERSKÉ HRADIŠTĚ, CZ / GALLERY OF MODERN ART IN ROUDNICE, CZ / THE CZECH MUSEUM OF FINE ARTS PRAGUE / THE REGIONAL GALLERY OF ARTS OF HIGHLANDS IN JIHLAVA, CZ / THE STATE GALLERY IN ZLÍN / CZECH COMMISSION UNESCO / FINE ARTIST'S UNION OF THE CZECH REPUBLIC CZECH FUND OF FINE ARTS, NATIONAL GALLERY IN PRAGUE / THE NATIONAL INSTITUT FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES MUSEUM OF THE CAPITAL OF PRAGUE / MORAVIAN GALERY BRNODIOCESES MUSEUM BRNO / MUSEUM OF THE KROMĚŘÍŽ REGION / TYPOS GALLERY BRNO HISTORICAL MONUMENTS INSTITUT / CZECH COMMISSION UNESCO / PALACKY UNIVERSITY OLOMOUC / CZECH TELEVISION / CZECH RADIO / CALIFORNIA STATE UNIVERSITY USA / UNION OF VISUAL ARTISTS OLOMOUC / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE IRELAND CREATIVES CENTRUM WIEN / THE REVOLVING MUSEUM LOWEL USA / THE GAUDEAMUS FOUNDATION / FOUNDATION F.A. URBÁNEK / ARCHBISHOPRIC OLOMOUC / ARCIDIOCESE MUSEUM OLOMOUC / THE INSTITUTE BOHUSLAV MARTINU PRAGUE / TOWN OFFICE KROMERIZ / REGIONAL OFFICE IN ZLIN / THE NATIONAL INSTITUT FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES / KROMERIZ REGION MUSEUM / UNION OF VISUAL ARTISTS OLOMOUC / CZECH RADIO / TV NOE / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE IRELAND / NATIONAL ENDOWMENT USA / FOUNDATION OSA / SOCIETY FOR SPIRITUAL MUSIC IN PRAGUE / THE CONSERVATORY OF EVANGELIC ACADEMY OLOMOUC / ASSOCIATION Q / APEX CHANGE AMSTERDAM / THE FUND FOR U.S.ARTISTS AT INTERNATIONAL FESTIVALS AND EXHIBITIONS / THE ROCKEFELLER FOUNDATION / THE PEW CHARITABLE TRUST / THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS / THE UNITED STATES INFORMATION AGENCY / NETHERLANDS EMBASSY PRAGUE-KONINKRIJK DER NEDERLANDEN / U.S.EMBASSY IN PRAGUE / THE GAUDEAMUS FOUNDATION / FOUNDATION F.A. URBANEK / ARTS INTERNATIONAL / BRITISH COUNCIL / BUCHAREST UNIVERSITY ROMANIA ACADEMY OF MUSIC IN PRAGUE / TV NOE / MINISTRY OF CULTURE OF SOLOVENIA / EUROPEAN CONFERENCE AMSTERDAM / SIAC FRANCE / UNION OF VISUAL ARTISTS OF THE CZECH REPUBLIC / NEW ASSOCIATION OF PRAGUE ARTISTS / THE ASSOCIATION OF CREATIVE ARTISTS AND THEORISTS OF MORAVIA / IAA-AIAP-UNESCO MONTPON - MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-

EXUPÉRY / GALLERY OF THE MODERN ART, ROUDNICE NAD LABEM / THE NATIONAL THEATRE BRNO / GALLERY OF SLOVAK MUSEUM UH. HRADIŠTĚ / THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY USA / THE UNIVERSITY GALLERY IN PLZEŇ / THE STATE GALLERY IN ZLÍN / THE REGIONAL GALLERY OF ARTS OF HIGHLANDS IN JIHLAVA / THE CENTRE OF EXPERIMENTAL THEATRE BRNO / THE THEATRE „HUSA NA PROVÁZKU“ / THE GOOD SHEPHERD GALLERY, BRNO / THE TYPOS GALLERY, BRNO / STRAHOV MONASTERY PRAGUE GALLERY MÁNES, PRAGUE / INTERNATIONAL CENTER FOR CULTURE AND MANAGEMENT SALZBURG, AUSTRIA / CASTLE MUSEUM-ART GALLERY, NOTTINGHAM, ENGLAND / ŠTERNBERK INTERNATIONAL PAINTING SESSION / DIOCESE MUSEUM BRNO / KATOLISCHE AKADEMIE, FRANZ-HITZE-HAUS, MÜNSTER, GERMANY / CONSERVATORY EVANGELIC ACADEMY OLOMOUC / PALACKÝ UNIVERSITY OLOMOUC / ACADEMY OF MUSIC IN PRAGUE / ARCHDIOCESE MUSEUM OLOMOUC / UNION OF FINE ARTISTS OLOMOUC / THE NATIONAL INSTITUTE FOR THE PROTECTION AND CONSERVATION OF MONUMENTS AND SITES KROMĚŘÍŽ / ARTISTIC SCHOOL KOJETÍN / GALLERY ARTUŠ KROMĚŘÍŽ / MUSEUM OF MODERN ART OF WARHOL FAMILY, SLOVAK REPUBLIC THE REVOLVING MUSEUM LOWEL, USA / THE GAUDEAMUS FOUNDATION, NEDERLAND / ART GALLERIES CSUN LOS ANGELES, USA / NATIONAL GALLERY IN PRAGUE, CZ / CENTER FOR CONTEMPORARY ART - BATON ROUGE GALLERY LOUISIANA STATE UNIVERSITY, USA / BRITISH COUNCIL LONDON, GREAT BRITAIN / THE GALLERY OF THE INTERDISCIPLINARY ARTS AND PERFORMANCE PROGRAM ARIZONA STATE UNIVERSITY WEST, USA / CREATIVES CENTRUM WIEN, AUSTRIA / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTRE, IRELAND / PRO HELVETIA WARSZAWA, POLAND / FOUNDATION OF GIDEON KLEINE / THE SCHOOL OF THE MUSEUM OF FINE ARTS, BOSTON, USA / NEW ENGLAND INSTITUTE, BOSTON, USA / MONTPON – MÉNESTÉROL / ESPACE CULTUREL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, FRANCE / BERKLEE COLLEGE OF MUSIC BOSTON, USA / PBC TELEVISION / THE CONTEMPORARY MUSIC CENTER, IRELAND / MASSACHUSETTS COLLEGE OF ART BOSTON, USA / OLDENBURG UNIVERSITY, GERMANY / GOETHE INSTITUTE, GERMANY / THE POLISH MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE, POLAND / THE ROCKEFELLER FOUNDATION, USA / THE PEW CHARITABLE TRUST, USA THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS, USA / AUSTRIAN FOREIGN MINISTRY / AUSTRIAN FEDERAL MINISTRY FOR EDUCATION, SCIENCE AND CULTURE, AUTRIA / ARTS DIVISION OF THE FEDERAL CHANCELLERY OF AUSTRIA / AUSTRIAN SOCIETY OF LYRICISTS, COMPOSERS AND MUSIC PUBLISHERS / MINISTRY OF CULTURE OF THE CZECH REPUBLIC / NATIONAL GALLERY IN PRAGUE / CZECH MUSEUM OF MUSIC PRAGUE, CZ / MORAVIAN GALLERY IN BRNO, CZ / ACADEMY OF FINE ARTS IN PRAGUE

Artists and Performers 2010 – 2020

2020 Kornél Mikecz /Hungary/ – bas baritone, Kostiantyn Tyshko /CZ – Ukraine/ – klavír / piano, Hana Ryšavá /CZ/ – varhanní recitál / organ recitál, Martin Kos /CZ/ – housle / violin, Štěpán Kos /CZ/ – klavír / piano, Jiří Mráz /CZ/ – klarinet / clarinet – sólový recitál, Filharmonické kvarteto Praha /CZ/ – komorní koncert / chamber concert, Jakub Sršeň – baryton, Sanity Guitar Duo /CZ/ – autorský koncert / author concert, Ivan Boreš /CZ/ – Vojtěch Vrtiška /CZ/ – kytarové duo, Bohuslav Matoušek /CZ/ – housle / violin, Karel Hiner /CZ/ – varhany / organ, ISHA TRIO /CZ/ a hosté – komorní koncert / chamber concert, Magda Čáslavová /CZ/ – flétnový recitál / flute recitál, Prokop Průšek /CZ/ – hudební filmy / music films, Jiří Lukeš /CZ/ – akordeon / accordion – sólový recitál, David Danel /CZ/ – housle / violin – sólový recitál, Matysovo kvarteto /CZ/ – komorní koncert / chamber concert, Petr Vacek /CZ/ – varhanní recitál / organ recitál, Dr.Marek Pavka /CZ/ – přednáška / lecture about New Music, Karel Martínek /CZ/ – varhanní recitál / organ recitál, Nao Higano /Japan – CZ/ soprán / soprano – sólový recitál, VOX IUVENALIS /CZ/ – sborový koncert / choir concert, Smíšený sbor Kantiléna /CZ/, Pěvecký sbor Masarykovy univerzity /CZ/, Sbornistr Jan Ocetek /CZ/, Láska opravdivá, Sbornistr Jan Špaček, Lenka Cafourková Ďuricová /CZ/ – soprán / soprano, Petr Vaculovič – viola, live electronics, Veni Sancte Spiritus, Štěpán Filípek /CZ/ – violoncellový recitál / violoncello recitál, Michal Rataj – ARS ACUSTICA CHORALIS, Jiří Hodina /CZ/ – chorální zpěv, Michal Rataj /CZ/ – live electronics, Petr Kalfus /CZ/ – tenor saxofon, basklarinet, BRNĚNSKÝ FILHARMONICKÝ SBOR – Beseda brněnská /CZ/ – choir concert, Brno Philharmonic Choir /CZ/, Petr Kolař /CZ/ – varhany / organ, sbornistr / choirmaster, Dagmar Kolařová /CZ/ – varhany / organ, Stanislav Boldižár /CZ/ – varhany / organ, Andrea Široká /CZ/ – soprán / soprano, Exhibition Without Borders: Dagmar Jahodová /CZ/, Lenka Martincová Červencová /CZ/, Marianna Petru /CZ/, Vladimír Půlpán /CZ/, Karel Prášek /CZ/, Antonio Secci /Italy/, Tielman Rothermel /Germany/, ENSEMBLE OPERA DIVERSA /CZ/ – Gabriela Tardonová /CZ/ – dirigent / conductor, Milan Paľa /SK/ – housle, viola / violin, viola **2019** Brno Contemporary Orchestra /CZ/, Dirigent: Pavel Šnajdr /CZ/, Sólisté: Milan Paľa /SK/ – housle, Eliška Honková /CZ/ – flétna, Lukáš Daňhel /CZ/ – klarinet, Hana Blahová /CZ/ – housle / violin, Martina Mergentálová /CZ/ – klavír, Martina Macko /CZ/ – soprán / soprano, Tommy Barr /Ireland/ – výstava / exhibition, Martina Macko /CZ/ – soprán / soprano, Aleš Janeček /CZ/ – klarinet / klarinet, Pavel Březík /CZ/ – viola / viola, Martina Mergentalová /CZ/ – klavír / piano, Kvarteto Bohuslava Martinů /CZ/ – Autorský portrét Vojtěcha Mojžíše – k životnímu jubileu skladatele, Q Association /CZ/ – výstava k 50. výročí založení – Exhibition to commemorate 50th anniversary – Quid tempus? Qui locus? Jaký čas? Jaké místo? / 22. 6. – 25. 7. 2019 / – Ensemble Marijan /CZ/ – Ivo Medek, Vít Zouhar, Sára Medková, Jan Kaván, Petr Vaculovič /CZ/ – Pašije podle evangelia Lukášova, Martina Mergentalová /CZ/ – klavír / piano, Hana Blahová /CZ/ – housle / violin, Elena Tereschenko /Russia/ – soprano, Valerio Barbieri /Italy/ – saxophones, Cristina Roffi /Italy/ – saxophone, Mascagni Saxophone Ensemble /Italy/, Massimiliano Messieri /San Marino/ – live electronics, Pěvecký sbor Gaudeamus Brno Choir /CZ/ – Dáša Karasová a Martina Kirová /CZ/ – sbornistři / choirmasters, Štěpán Filípek /CZ/ – violoncello, Márton Barabás /Hungary/ – výstava / exhibition, Violeta Dinescu /Germany – Romania/ – autorský profil / authors profile, Sorin Petrescu /Romania/ – klavír / piano, Doru Roman /Romania/ – percussion, Lajos Huszár /Hungary/ – autorský profil / authors profile, Parnas kvinteto Brno /CZ/ – Josef Adamík – Dechový kvintet s dětskými hračkami, Mia Elezovic /Croatia / – klavír / piano, SOLARIS 3 /CZ/ – klavírní trio / piano trio, Katelyn Bouska /USA / j.h. – klavír / piano, Giamila Berré /Italy/ – varhany / organ, Romana Feiferlíková /CZ/ – alt / alto, Věra Müllerová /CZ/ – klavír / piano, TRIO APERTO /CZ/, Stela Maris Sirben /France/ – soprán / soprano, Martin Vojtíšek /CZ/ – klavír / piano, Project “WA – HIBIKI” /Echos of Japan /, Chiaki Yamazaki /Japan/ – violin, Reisai /Japan/ – kaligrafie, Nao Higano /Japan/ – soprano, Akiko Niino – Osedo /Japan / – piano, Arne Linka /CZ/ – autorský koncert z díla skladatele – Karel Košárek /CZ/ – klavír / piano, Jan Sehnal /CZ/ – klavír / piano, project Ivana Loudová /CZ/ – Ztracený Orfeus / Lost Orpheus, Irena a Vojtěch Havlovi /CZ/, Ensemble Konvergence /CZ/, Orchestra d’archi Pardubice /CZ/ – umělecký vedoucí – Jiří Kuchválek, Petr Kolař /CZ/ – varhanní recitál / organ recitál, Lorenzo Meo /Switzerland/ – klavír / piano, POSTFEST – Kompoziční kurzy / Composition master classes – 1. 7. – 7. 7. 2018 – Lecturers: Prof. Albert Breier /Germany/, PhDr. Jaroslav Šťastný /CZ/, PhDr. Pavel Zemek /CZ/, MgA. Ondřej Štochl /CZ/, Elena Letňanová /SK/ – klavírní recitál / piano recital, Visual Artists – Členové Sdružení Q: Petr Baran / Alex Beran / Jaromír Gargulák / Zdena Höhmová / Milan Chlumský / Zbyněk Janáček / Antonín Kanta / Valér Kováč / Petr Kuba / Ludmila Kovářková / Zdeněk Macháček / Lenka Martincová Červencová / Boris

Sala Terrena of the Chateau – Tomáš Ondrušek / CZ – SRN

Artists and Performers 2010 – 2020

Mysliveček / Peter Nižňanský / Marie Plotěná / Jan Pospíšil / Jan Rajlich / Božena Rossí / Karel Rossí / Josef Ruszelák / Zdeněk Šplíchal / Pavel Tasovský / Libor Teplý / Zdeněk Tománek / Miroslava Trizuljaková / Marek Trizuljak / Václav Vaculovič / Miloš Vlček / Jaroslav Vyskočil, Hosté: Tommy Barr /Ireland/, Antonín Gavlas /CZ/, Pavla Lazárková /SK/, Amir El Lithy /Egypt/ Antonio Secci /Italy/, Tommasina Squadrito /Italy/, **2018** Jarmila Balážová /CZ/ – soprán / soprano, Milan Paľa /SK/ – viola / viola, Marek Paľa /SK/ – varhany / organ, Ensemble OPERA DIVERSA /CZ/, conductor – Marián Lejava /SK/, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – housle / violin, Václav Vaculovič /CZ/ – velké formáty / large formats, Miroslav Koupil /CZ/ – Z cyklu 50 obrazů na biblická témata, Ondřej Mucha /CZ/ – varhanní improvizace, Jarmila Hlaváčová /CZ/ – recitace, BENDA QUARTET /CZ/, Jakub Černohorský – housle / violin, Petr Grabovský – housle / violin, Petr Benda – viola / viola, Tomáš Svozil – violoncello / violoncello, Antonín Gavlas /CZ/ – sochy / sculptures, Jiří Kovář /CZ/ – varhanní recitál / organ recital, Elena Stojceska – Petiot /France/ – flétna / flute, Romain Petiot / France / – kytara / guitar, Elena Tereshchenko /Russia/ – soprán / soprano, Kristýna Valoušková /CZ/ – soprán / soprano, Jakub Sršeň /CZ/ – baryton / baritone, Růžena Sršňová /CZ/ – housle / violin, Anna Stará /CZ/ – klavír / piano, Elena Kiral /Kyrgyzstan/ – klavír / piano, Anna Klingerová /CZ/ – housle / violin, TRIO HELIX /CZ/ – Tereza Horáková – housle / violin, Ondřej Štochl – viola / viola, Lucie Tóth – klavír / piano, TRIO OPERA /CZ/, Barbora Šteflová /CZ/ – hoboj / oboe, Ondrej Olos /SK/ – klavír / piano, Štěpán Filípek /CZ/ – violoncello / violoncello, Nao Higano /Japan/ – soprán / soprano, Mária Vaitová /CZ/ – klavír / piano, Stanislav Nosek /CZ/ – housle / violin, Ludvík Šuranský /CZ/ – varhanní recitál / organ recital, Zuzana Berešová /SK/ – klavír / piano, Pavel Burdych /CZ/ – housle / violin, TRIO APERTO /CZ/, Barbora Šteflová – hoboj / oboe, Jan Chafreitag – klarinet / clarinet, Pavel Horák – fagot / bassoon, CAMERATA POLYZOIDES /Austria/, Demetrius Polyzoides /Austria/ – housle / violin, Michael Polyzoides /Austria/ – violoncello / violoncello, Janna Polyzoydes /Austria/ – klavír / piano, Anna Zielinska /Poland/ – houslový recitál / violin, objects, electronics, Petr Vaculovič /CZ/ – “Na počátku bylo slovo”, SOJKOVO KVARTETO /CZ/, Martin Kos – housle / violin, Martin Kaplan – housle / violin, Josef Fiala – viola / viola, Hana Vítková – violoncello / violoncello, Vít Zouhar /CZ/ – EUOUAE, Vokální sbor / Vocal Choir OLIO, dirigent / conductor – Jana Synková, Gabriela Coufalová, Jaromír Synek, Vít Zouhar – laptops / laptops, SAUNDARYALAHARI – Yati Durant /United Kingdom/ – trubka / trumpet, Nicola Baroni /Italy/ – violoncello, Massimiliano Messieri /San Marino/ – percussione, electronics, Norman Adams /Canada/ – violoncello, VOX IUVENALIS /CZ/ – choir of VUT Brno – sbormistři / choirmasters – Markéta Ottová, Jan Ocetek, QUASARS ENSEMBLE / Slovak Republic / – conductor – Ivan Buffa, Prof. Albert Breier /Germany/, PhDr. Jaroslav Štastný /CZ/, PhDr. Pavel Zemek /CZ/, MgA. Ondřej Štochl /CZ/ **2017** Elena Letňanová /SK/ – klavír / piano, Mgr. Marián Paukov, PhD, CSc. /SK/ – art historian, Poezii Jana Skácela recitoval Ivan Kováč /SK/, Marek Toman /CZ/ – beseda se známým českým spisovatelem, Josef Adamík /CZ/ – Tvorba pro děti – autorský koncert / author concert, Jan Vrkoč – Duettino, Moravští madrigalisté / Moravian Madrigals /CZ/ – chamber chor, Dirigenti: Mgr. Miroslav Smrčka a Michael Dvořák, Markéta Mazourová /CZ/ – bicí / percussion, Ladislav Doležel /CZ/ – klavír / piano, Matysovo kvarteto /CZ/ – Jiří Matys /CZ/ – autorský koncert / author concert, Richard Kružík – 1. housle, Jakub Látal – 2. housle, David Šlechta – viola, Robert Kružík – violoncello, Jan Král /CZ/ – klavír, Ladislav Doležel /CZ/ – klavír, Martin Herchenröder – organ, Friedrich Gauwerky – violoncello / Germany /, Zdeněk Šplíchal, Miroslav Štěpánek /CZ/ – výstava / exhibition, Tommy Barr / Ireland – výstava / exhibition, Friedrich and Rebecca Edelmann /USA – Germany/ violoncello, fagot, TASTES /CZ/ Ivo Medek, Vít Zouhar, Jan Kaván, Sára Medková – Multimediální projekt / Multimedia project, KONVERGENCE /CZ/ – Ondřej Štochl a spol. komorní sdružení / chamber ensemble, ISHA TRIO /CZ/ – Lucie Rozsnyó – soprán / soprano, Kristina Vaculová – flétna / flute, Sára Medková – klavír / piano, Klavírní trio SOLARIS 3 /CZ/ – Anna Veverková, Martin Levický, Štěpán Filípek, TRIO OPERA /CZ/ – Barbora Šteflová, Štěpán Filípek a Ondrej Olos, Stanislav Nosek /CZ/ – housle / violin, Mária Veitová /CZ/ – klavír / piano, Karel Svozil /CZ/ – VESMÍRNÝ POUTNÍK / Universe pilgrim – /world premiere/ – Aneta Szukalská – mezzosoprán, Ondřej Můčka – tenor, Martin Šujan – bas, Komorní pěvecký sbor Dvořák a Svatocecilský komorní orchestr Olomouc řídil Jan Gottwald, Jan Meisl /CZ/ – autorský koncert / author concert, Christine Meisl – housle / violin, Petra Meisl ml. – violoncello, Petra Meisl – alt, Jan Meisl – klavír / piano, Karel Hiner /CZ/ – varhany /organ, Bohdana Hinerová – housle / violin, Petr Vaculovič /CZ/ housle / violin, David Danel /CZ/ – houslový recitál / violin recital, Lenka Kozderková /CZ/ – flute recitál, Věra Müllerová /CZ/ – klavírní recitál / piano recital, BRNO

Cathedral of St. Wenceslas in Olomouc

Artists and Performers 2010 – 2020

CONTEMPORARY ORCHESTRA /CZ/ – dirigent: Pavel Šnajdr, solistka: Šárka Brychová – mezzosoprán, Nao Higano /Japan/ – soprán / soprano, Hoang Thi Kieu Anh /Vietnam/ – klavír – autorský koncert / author concert, LA SIERRA UNIVERSITY WIND ENSEMBLE /USA/ – conductor: Giovanni Santos, Václav Vaculovič /CZ/ – exhibition The places of Oblivion / MÍSTA ZAPOMNĚNÍ, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – houslový recitál / violin recital 2016 Nicolas Zourabichvili /France/ – autorský poslechový pořad / listening program, Elsa Siváková /SK/ – výstava / exhibition, Jan Buchtá /CZ/ – sochy – výstava / exhibition, QUASARS Ensemble /SK/, Elena Letňanová /SK/ – piano, Ivan Buffa /SK/ – dirigent / conductor, Rudolf Růžička /CZ/ – autorský poslechový pořad / listening program, Jaroslav Tůma /CZ/ – varhany / organ, KMD Ruth Forsbach / Germany / – organ recitál, Kristýna Valoušková /CZ/ – soprán / soprano, Olga Sochorová /CZ/ – kytara / guitar, Petrof Piano Trio /CZ/, Martina Schulmeisterová, Jan Schulmeister, Kamil Žvak, Marie Plotěná /CZ/ – výstava / exhibition, Dr.Lenka Dohnalová /CZ/ – MUSICA NOVA, Dominika Weis Hošková /CZ/ – violoncello, Jiří Hošek /CZ/ – violoncello, Československé komorní duo / CZ, SK / – Pavel Burdych /CZ/ – housle / violin, Zuzana Berešová /SK/ – klavír / piano, Ladislav Kupkovič /SK/ – autorský koncert k 80. narozeninám skladatele, QUARTETTO APEIRON /Italy/ – kytarové kvarteto / guitar quartet – Michele Ambrosi, Vlatko Bocevski, Vjekoslav Crnbori, Raffaele Pisano, Petr Vaculovič /CZ/ – electric viola solo + elektronika, Daniela Andršová /CZ/ – zpěv, Miloslav Ištvan Quartet /CZ/ – Alexej Aslamas, Jan Bělohávek, Stanislav Vacek, Štěpán Filípek, Tomáš Ondrušek /CZ–SRN/ – bicí / percussion, Ugandan Dancers Band /Uganda/, Joseline Amutuhairé, Immaculate Katushabe, Martin Hybner /Uganda/, DUO SOLIPSE /France/ – Elena Stojceska – flétna / flute, Romain Petiot – kytara / guitar, Pavel Slezák /CZ/ – autorský poslechový pořad / listening program, D'AMORE DUO /USA/ – William Feasley – kytara / guitar, Emily Tsai – hoboj / oboe, Ivana Loudová /CZ/ – autorský poslechový pořad / listening program k životnímu jubileu skladatelky – Kroměřížské ateliéry / Kroměříž Arts Studios, Nicola Baroni /Italy/ – hyper cello concert dedicated to Franz Kafka – /autorský koncert/ author concert /, Irena a Vojtěch Havlovi /CZ/ – premiérový projekt pro Květnou zahradu, TRIO HO–STO–MOR /CZ/, Tereza Horáková /CZ/ – housle / violin, Ondřej Štochl /CZ/ – viola / viola, Alena Moravcová /CZ/ – klavír / piano, Jan Tuláček /CZ/ – kytara / guitar, Janna Polyzoides /Austria/ – klavírní recitál / piano recitál, D'AMORE DUO /USA/, OPERA DIVERSA – Brno /CZ/, dirigent – Gabriela Tardonová /CZ/, Hana Škarková – soprán /CZ/, Milan Paľa – housle /SK/, Marek Paľa – varhany /SK/, Albert Breier /Germany/, Jakob Ullmann /Germany/, Jaroslav Šťastný /CZ/, Pavel Zemek – Novák /CZ/, Ondřej Štochl /CZ/, Quartetto Apeiron /Italy / – Michele Ambrosi, Vlatko Bocevski, Vjekoslav Crnbori, Raffaele Pisano 2015 Bologna Cello Project /Italy/ – Cellos and live electronics – Antonio Mostacci, Cifci Canseli Basak, Antonello Manzo, Akiko Nakada, cello, Nicola Baroni, cello and interactive systém, Jan Hanuš /CZ/ – Malované písničky / k 100. výročí narození skladatele / účinkovali žáci ZUŠ Kojetín, Peter Kotvan /SK/ Elena Letňanová /SK/ – audio–visual performance, Karel Martínek /CZ/ – varhany / organ, Tommy Barr /Ireland/ – exhibition, Žesťové sexteto Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín /CZ/ – Brass Ensemble of Philharmonic Orchestra of Bohuslav Martinů Zlín, Vít Otáhal – trubka, Zdeněk Macek – trubka, Daniel Mlčák – lesní roh, Jakub Zivalík – trombone, Vít Pospíšil – trombone, Miloslav Žváček – tuba, Autorský koncert Aleše Pavlorka, Lenka Dohnalová /CZ/ – elektro–akustická hudba – MUSICA NOVA, Márton Barabás /Hungary/ – výstava / exhibition of book–objects, Marie Petříková – Gajdošová /CZ/ – houslový recitál / violin recitál, Jiří Matys /CZ/ – autorský koncert / author concert, Sára Medková /CZ/ – klavírní recitál / piano recitál, Lajos Huszar /Hungary/ – Pašije / Passion autorský poslechový pořad / listening program, Friedrich Gauwerky /Germany/ – violoncello recitál – „Der Glaube – The belief“, Michal Rataj & Ivan Boreš /CZ/ – Sounds in the veil of silence / elektro–akustický projekt / electro–acoustic project, Lidia Zielinska /Poland/ – „Pleonasmus“ – autorský poslechový pořad / listening program, CAMERATA POLYZOIDES /Austria/ – Demetrius Polyzoides violin, viola, Elisabeth Polyzoides–Baich violin, Michael Polyzoides violoncello, Janna Polyzoides piano, Robert Hejnar /CZ/ – autorský poslechový koncert / author listening concert, Ladislav Doležel /CZ/ – klavír / piano, Lenka Kozderková /CZ/ – flétna / flute recitál, live electronic, Jan Hanuš /CZ/ – autorský poslechový pořad / author listening program, Vít Zouhar /CZ/ – multimediální projekt pro Květnou zahradu / Multi-medial project for Flower Garden in Ensemble DAMIAN – Olomouc, Dušan Šujan /SK/, Jan Stojánek /CZ/ – klavír / piano recitál, Trio Eufonico Praha /CZ/ – Kateřina Chudobová – flétna, Růžena Sršňová – housle, Simona Kalendová – klavír, Dětský sbor KANTILÉNA – Brno /CZ/ – sborový koncert / choir concert, Hana Škarková – soprán, Lucie Hilscherová – alt, Jakub Janšta – varhany, Kantiléna,

Assembly Hall of the Chateau

Artists and Performers 2010 – 2020

sbor dětí a mládeže při Filharmonii Brno, sbormistři Jakub Klecker a Michal Jančík, Markéta Mazourová – bicí nástroje / percussion, Zdeněk Pololáník /CZ/ – autorský koncert / author concert, Dagmar Kolařová a Petr Kolař /CZ/ – varhany / organ, Dómský komorní sbor Brno / Dom Chamber Choir Brno **2014** DUO POLYZOIDES – Wien, Janna Polyzoides /Austria/ – piano, Demetrius Polyzoides /Austria/ – violín, Československé komorní duo / Czechoslovak chamber duo – Zuzana Berešová /SR/ – Pavel Burdych /CZ/ – klavír / piano, housle / violin, Bruno Gillet /France/ – MESSE, Maurice Ohana – /France/ – MESSE – poslechový pořad / listening program, Stella Maris Sirben / France / soprán / soprano, Ludmila Macková /CZ/ – varhany / organ, Ensemble Damian – Olomouc /CZ/, Vít Zouhar /CZ/ – ARCADIA – premiéra projektu, Václav Vaculovič /CZ/ – GRÁL – exhibition – large formats, Marek Trizuljak /CZ-SK/ – skleněné sochy / glass sculptures, Stella Maris /France/ – soprán / soprano, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – housle / violin, Ivo Binder /CZ/ – Kurátor výstavy / Curator of exhibition Museum of Art Olomouc, Petr Rajnoha /CZ/ – varhanní koncert / organ concert, Laurence Sherr /USA/ – lecture – Kennesaw State University, Martin Opršál /CZ/ – Martin Kleibl /CZ/ – bicí / percussion, Hana Stehlíková Babyrádová /CZ/ „Omnis cellula a cellula“ – Audio-visual project of Masaryk University Brno, Miloslav Ištvan Quartet /CZ/ – Alexej Aslamas, Jan Bělohávek – housle, Stanislav Vacek – viola, Štěpán Filípek – violoncello, Irena Chřibková /CZ/ – varhany / organ, Martin Opršál /CZ/ – bicí / percussion, Nicolas Zourabichvili de Pelken /France/, Daniel Kessner /USA/ – lecture, workshop, Vojtěch Mojžíš /CZ/ – workshop – autorský profil / author's profile, Daniel a Dolly Kessner /USA/ – flétna / flute, klavír / piano, Miro Bázlik /SK/ – Canticum Jeremiae, Roman Berger /SK/ – Tenebrae – poslechový pořad / listening program, Jan Klusák /CZ/ – autorský profil author's profile, Ensemble ACTAEON /CZ/ – Brabec – klarinet / clarinet, Jan Řezníček – viola / viola, Eduard Spáčil – klavír / piano, Miloslav Kabeláč – Mysterium času / Mystery of time, Josef Adamík – II. symfonie – poslechový pořad / listening program, Elena Letňanová /SK/ – klavír / piano, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – housle / violino, Ensemble Marijan /CZ/ – SOUNDSCAPE – týmový projekt brněnské skupiny / multimedia team composition, Gabriela Vermelho – zpěv a kvinton / voice and quinton, Markéta Dvořáková – software synthesiser, Sára Valčíková – klavír / piano, Dan Dlouhý – znějící objekty / sounding objects (Dama Dama), Jan Kavan – violoncello, interactive music, Tomáš Hruza – interaktivní video / interactive video, Ivo Medek – sound processing, friction instruments, inside piano, Jiří Pejcha – zvukový design / sound, INDUSTRIAL PHILHARMONY OF HODONÍN /CZ/ – performance – workshops – exhibitions, The Ensemble ADRIA HARP QUARTET /Italy/ – performers: Cristiana Passerini, Cristina Centa, Angelica Ferrari, Nicola Vendramin, Volodja Balžalorsky /Slovenia/ – housle / violin, Hinko Haas /Slovenia/ – klavír / piano, Ensemble OPERA DIVERSA – Brno /CZ/ Dirigent Vít Spilka, Anna Zielinska /Poland/ – housle / violino, Szymon Jozwiak /Poland/ – klarinet / clarinet, Elena Letňanová – klavír / piano, Zdenka Vaculovičová – housle / violin **2013** Industrial Philharmony of Hodonín – Multimedia performance – workshops – exhibitions, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – houslový recitál / violin, Hanuš Axmann – klarinet, Jiří Lukeš – akordeon, David Matthews /Great Britain/ – smyčcové kvartety / string quartets, Luboš Fišer /CZ/ – klavírní sonáty / piano sonatas, Martina Mergentálová /CZ/ – klavír / piano, Jan Stojánek /CZ/ – klavír / piano sonáty / piano sonatas, Karel Hiner /CZ/ – varhanní recitál / organ recitál, Vítězslav Marčík /CZ/ – recitace / word, Dr. Laurence Sherr /USA/ – Holocaust memorial work Flame Language, Aisling Agnew /UK/ – flétna / flute, Matthew McAllister /UK/ – kytara / guitar, Štěpán Filípek /CZ/ – violoncello, Ondrej Olos /SK/ – piano, Jaroslav Tůma /CZ/ – Petr Štěpán /CZ/ organ – concert – exhibition project, Petr Baran /CZ/ – fotografie / photo-exhibition, Massimiliano Messieri /San Marino/ – electronics, Nicola Baroni /Italy/ – hypercello, Elena Letňanová /SK/ – klavír / piano, AD LIBITUM ENSEMBLE Budapest /Hungary/ – Ildikó Szakács – soprán, Peter Kazán – klarinet, Ibolya Nagy – violoncello, Ferenc János Szabó – klavír, Musica Liturgica – Hana Ryšavá /CZ/ – varhany / organ, Pavel Zemek – 24 preludií a fug pro klavír / 24 Preludes and Fugues for Piano, Nao Higano /Japan/ – soprán / soprano, Zuzana Bišćáková /SK/ – klavír / piano, Eva Hutýrová /CZ/ – klavír / piano, Martin Adámek /CZ/ – klarinet / klarinet, Ondřej Štochl /CZ/ – viola / viola, Tereza Horáková /CZ/ – housle / violin, Jan Trojan /CZ/ – live electronic – komorní koncert / chamber concert, Václav Vaculovič /CZ/ – Zrání / Maturation – Výstava velkých formátů / Exhibition **2012** Åsa Boström /Sweden/ – assemblage and mixed media – exhibition, Michaela Klimanová Trizuljaková /SK/ – prostorové objekty z papíru / spatial objects from paper, Marek Trizuljak /SK-CZ/ – skleněné plastiky / glass sculptures, TEXTY ŽIVOTA / TEXTS OF LIFE, Petr Vaculovič – el. viola, Karel Dohnal /CZ/ – klarinetový recitál / clarinet recital, Marta Bošelová /SK/, Katarína Böhmová, Zuzana

Picture Gallery of the Chateau – Bologna Cello Quartet / Italy

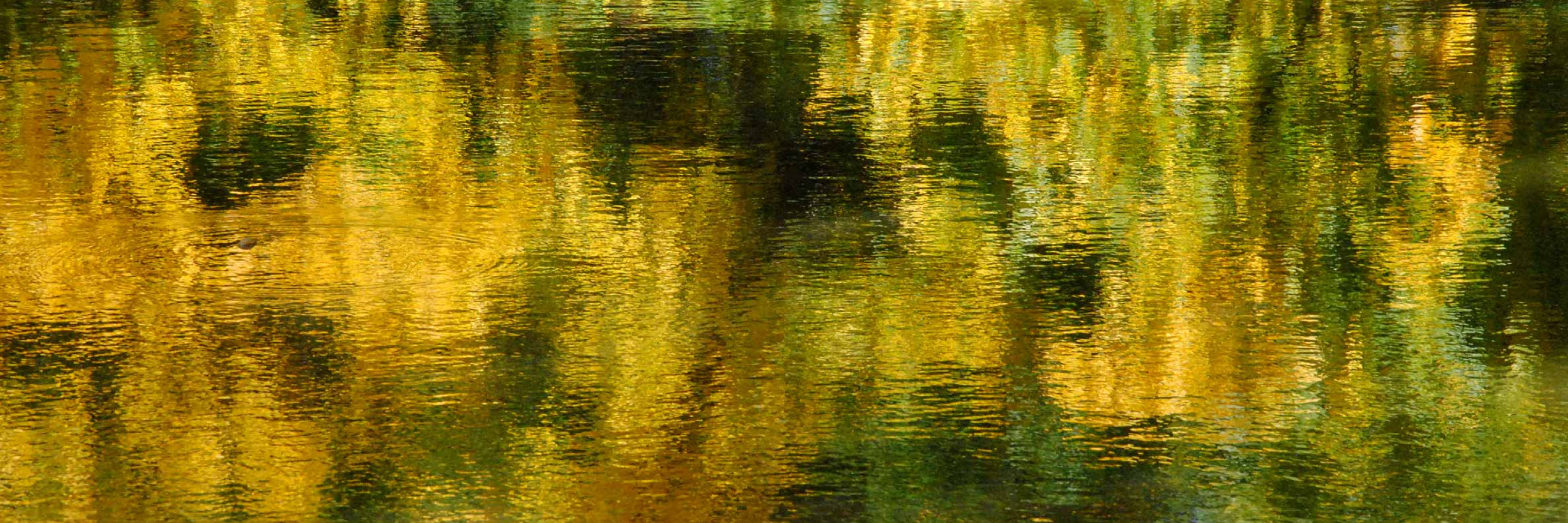
Artists and Performers 2010 – 2020

Boteková, Zuzana Branišová, Mária Fulková, Petra Graffe, Michaela Klimanová – Trizuljaková, Karina Rothensteinová Kolčáková, Pavla Lazárková Trizuljaková, Jana Zaujecová, Adam Souček /SK/ – exhibition Ars liturgica – liturgická roucha, Ars liturgica – liturgical vestments /SK/, Mia Elezovic /Croatia/ – klavírní recitál / piano recital, Ivan Buffa /SK/ QUASARS ENSEMBLE – Bratislava / SK / Dušan Šujan /SK/ – klavírní recitál / piano recital, Petr Štěpán /CZ/ – LEPTY / graphic exhibition, Peter Mosorjak /SK/ – violin, Peter Zwiebel /SK/ – viola, Andrej Gál /SK/ - violoncello, Diana Buffa /SK/ - piano, Ivan Buffa /SK/ – piano, Alfred Schnittke /Russia/ – autorský koncert / author concert, Elena Letňanová /SK/ – přednáška/ lecture John Cage – memorial concert for the 100th anniversary of birth, Justin Krawitz /Jihoafrická republika / – klavírní recitál / piano recital, František Sysel – Camera Obscura – photo exhibition, Československé komorní duo – Pavel Burdych /CZ/ – housle / violin, Zuzana Berešová /SK/ – klavír / piano, Keiko Nakajima /Japan/, Hana Krejčová /CZ/ – soprán / soprano, Julia Okaji /Japan/, Alena Radová /CZ/ – klavír – piano, Ondřej Štochl /CZ/ – viola / viola, MILOSLAV IŠTVAN QUARTETO - Brno /CZ / – Jan Novák – String Quartets, Jiří Klecker, Lukáš Mik – housle, Stanislav Vacek – viola, Štěpán Filípek – violoncello, CRACOW PHILHARMONIC STRING QUARTET /Poland/ – Marcin Türschmid – violin, Beata Kwiatkowska-Pluta – violin, Elżbieta Gromada – viola, Franciszek Pall – violoncello, Michele Selva /Italy/ – saxophone, Massimiliano Messieri /Italy/ – electronics **2011** Irena Chřibková /CZ/ – varhanní recitál / organ recital, Karel Martínek /CZ/ – varhanní improvizace / organ improvisations, Pavel Blatný /CZ/ – autorský koncert / , Nicola Baroni /ITALY/ – cello recital, Michal Rataj /CZ/ – live electronic, guitar, sound intervention, Marek Trizuljak /CZ–SK/ – skleněné sochy–objekty / glass sculptures, Tommasina Squadrito /Italy/, Dana Puchnarová /CZ/, Elena Letňanová /SK/ – piano recital, Friedrich Gauwerky /Germany/ – solo violoncello recital, Daniel a Dolly Kessner /USA/ – flétna / flute – klavír / piano, Collegium Arion /CZ/, Kristýna Valoušková /CZ/ – soprán / soprano, David Moon /USA/ – Contemporary video art, William Feasly /USA/ – kytarový recitál / guitar recital, Miro Bázlik /SK/ – autorský profil / author profile, Rudolf Růžička /CZ/ – autorský profil / author profile, Jan Řezníček – Eduard Spáčil /CZ/ – viola – piano, František Emmert /CZ/ – autorský profil / author's profile, Kristýna Valoušková /CZ/ – soprán / soprano, Konvergence /CZ/, PALAGRACHIO – Peter Graham – Ivan Palacký /CZ/ , Ivana Loudová /CZ/ – autorský koncert / author's concert, Anna Zielinska /Poland/ – houslový recital / violin recital, Wallingerovo kvarteto / Wallinger Quartet /CZ/, David Mathews /Great Britain/ – autorský koncert / authors concert, Jiří Matys, Pavel Zemek/CZ/, Václav Vaculovič /CZ/ – Ranné ostrovy, Marek Trizuljak /SK-CZ/ – skleněné sochy–objekty / glass sculptures, Eva a Alexander Trizuljakovci /SK/ **2010** Visual Artists: Krzysztof Molenda / Poland/, Michaela Klimanová, Ján Kodoň, Bety Kostovská – Majerníková, Svetozár Ilavský, Šymon Kliman /Slovak Republic/ Marek Trizuljak, Petr Štěpán, Václav Vaculovič, Jiří Hastík, /CZ/, Zdenka Vaculovičová /CZ/ – housle / violin, Elena Letňanová /SK/ – piano, Milan Bialas /CZ/ – klavír / piano, Vlastimil Bialas /CZ/ – trubka/, Marek Bohunický /SK/ – klavír / piano, Richard Mayer /CZ/ , Stella Maris Sirben /France/ – soprán / soprano, Frantisek Vaníček /CZ/ – varhany / organ, Jevgenij Iršaj /SK/ – Author concert, Milan Paľa /SK/ – housle / violin, Štěpán Filípek /CZ/ – violoncello, Jevgenij Iršaj /SK/ – klavír / piano, QUASARS ENSEMBLE / Slovak Republic / Ivica Krošlák /Slovak Republic/, Ilja Zeljenka /Slovak Republic/ – autorský poslechový pořad z díla skladatele, Jiří Hlaváč /CZ/ – klarinet / clarinet – saxofon / saxophone, Petr Nouzovský /CZ/ – violoncello, Daniel Wiesner /CZ/ – klavír / piano, ČLOVĚK 2010 / HUMAN 2010, Marina Horak /Slovenia/, Milan Slavický /CZ/ – vzpomínkový poslechový pořad z díla skladatele, Pěvecký sbor Konzervatoře EA / Choir of Conservatory Evangelic Academy Olomouc /CZ/, Nao Higano /Japan/, Josef Rut /CZ/ – vzpomínkový poslechový pořad z díla skladatele, Marina Horak /Slovenia/ – klavírní recitál / piano recital, Workshop by Max Stern /Israel/ „Songs of Ascent“, Alois Piňos /CZ/ – vzpomínkový poslechový pořad z díla skladatele, Rebecca Rust /USA/ – violoncello, Friedrich Edelmann /Germany/ – fagot / bassoon, Československé komorní duo / Czech–Slovak Duo, Pavel Burdych – housle / violin, Zuzana Berešová – klavír / piano, Josef Adamík /CZ/ – vzpomínkový poslechový pořad z díla skladatele, MILOSLAV IŠTVAN QUARTET /CZ/, Ensemble KONVERGENCE Praha /CZ/, Komorní orchestr BERG Praha / Berg Orchestra /CZ/, Petr Matuszek – baryton, Kristýna Valoušková – mezzosoprán, Emilia Řezáčová – soprán Petr Pokorný /CZ/ – autorský poslechový pořad z díla skladatele, Nao Higano /Japan/ – soprano, Marek Vrábel /SK/ – organ.

Exhibition at the Chateau – Åsa Boström / Sweden

Authors and composition 2010

Marek Bohunický: Bagately pro klavír /24 částí/, Karl Ottó Runólfsson: Sonáta pro trubku a klavír, Richard Mayer: Sonáta „DE ISLANDIA“ pro violu solo, Richard Mayer: Variace pro trubku a klavír, Richard Mayer: Island – fantasie pro klavír, Jiří Strejc: Preludium, Aria, Toccata, Luboš Sluka: Ave Maria, Petr Eben: Festivo I, Festivo II, Kleine Choralpartita über „O Jesu, all mein Leben bist Du“, Zdeněk Pololáník: Ave Maria, Bohuslav Martinů: Vigilie, Jean Alain: Ave Maria, František Emmert: 2 biblické písně, Ave Maria, Flor Peeters: Toccata, Fugue et Hymne, op. 28, Jevgenij Iršai: Omni Tempore (pro sólové housle), Sonáta „Loučení“ (pro violoncello a klavír), Bertolrettes (pro klavír, housle a violoncello), Sonáta „Nenávist“ (pro housle a klavír), Sonata Corta (pro sólové violoncello), Trio Hard Shabes (pro klavír, housle a violoncello), Ivan Buffa: Quasars pro sólovou violu a ansámbli, Luciano Berio: O King pro mezzosoprán a 5 hráčů, Vladimír Bokes: Coll'Age op.28, Tristan Murail: La Barque Mystique, Jevgenij Iršai: 4.48 Kyrie eleison, Salvatore Sciarrino: Quintettino No. 1, Viera Janárčeková: Nonett, K. Janovický: Sonáta pro klarinet a klavír, Marek Kopelent: Cantus Rogans, Jiří Hlaváč: Dedikace pro B.Martinů pro klarinet solo, Paul Hindemith: Ludus minor, Leonard Bernstein: Sonáta pro klarinet a klavír, A.Logotetis: Desmotropie 3, Karel Husa: Pozdrav z domova pro altsaxofon a klavír, E. Křenek: Suita pro klarinet a klavír, Robert Hejnar: Ave Maria pro dětský sbor a varhany, František Fiala: Biblické obrazy pro varhany, Louise Vierne: Messe solennelle, Henryk M. Górecki: 3 skladby ve starém stylu pro smyčce, P. Helebrand: Z drva i krvi, Peter Sculthorpe: Night pieces, Vasilije Mokranjac: Odjeci, Ilja Bergh: Firenze, Marta Ptaszynska: Pianophonia, Karol Pahor: Three concert etudes in Istrian mode, Franc Šturm: Male skladbe, Janez Matičič: Utripi, Tadeja Vulc: Mysteria, Olivier Messiaen: From Vingt regards sur l'enfant Jésus/Regard de la Vierge /Regard des Anges Regard des prophetes, des bergers et des Mages/, Hans Gál: Divertimento op. 90 No. 1, Ernest Bloch: Suite No. 1 for cello solo, Harald Genzmer: Divertimento for cello & bassoon, Otmar Mácha: „Apollon & Marsyas“, Max Stern: „Songs of Ascents“, Emanuel Kuksa: Putovali hudci pro housle solo, Radomír Ištvan: Variace na Mozartovo téma pro klavír, Antonio Caporaso: L'Urlo pro housle, Peter Machajdik: Sonáta pro housle a klavír „Rosenberg“, Krzysztof Penderecki: Sonata č. 2 pro housle a klavír, Miloslav Ištvan: Smyčcový kvartet (1963), Zatemněná krajina pro smyčcové kvarteto, 2.smyčcový kvartet, Arne Linka: Divertimento poco melancolico per quartetto, Jana Vöröšová: Lullabies, Ondřej Štochl: Tetralog pro cello a elektroniku, Tomáš Pálka: Svou violu jsem naladil co nehlouběji, Albert Breier: Trio, Boudewijn Buckinx: Good Company pro klavír a smyčcový orchestr, Petr Pokorný: Marnotratný syn, Pavel Zemek-Novák: Tichý hymnus, Jaroslav Šťastný: Ataraxie, Josef Adamík: Stínování I, Robert Heinar: Andrsenovy pohádky /dětský balet/, Petr Eben: Labyrint světa a ráj srdce – Prolog, Epilog, Ivan Parík: Ária II. pro soprán a varhany na texty Stabat mater, Jozef Grešák: Orgelbuch für Ivan Sokol – Balada, Jozef Malovec: Dvě duchovní písně, Vítazoslav Kubička: Ave Maria, Marek Vrábel: Improvizace na japonské téma, Henryk Mikolaj Górecki: O Domina nostra pro soprán a varhany, op.55.

Authors and composition 2011

Peter Machajdik: O siedmich farbách svetla, Arnošt Parsch: Vzkříšení / hudba pro varhany/, Matthias Drude: Coswiger Sonatine, Johannes Matthias Michel: Swing Five (Erhalt uns, Herr), Bossa Nova (Wunderbarer König) z cyklu Tři jazzová preludia, Dan Locklair: Rubrics /„Hallelujah“, has been restored, The Peace may be exchanged, The People respond – „Amen!“/, Jiří Teml: Mysterium sacrum, Karel Martínek: BIBLICKÁ SVĚTLA /1. Stvoření světla, 2. Světlo narození, 3. Světlo proměnění, 4. Světlo zatmělé, 5. Světlo vzkříšení, 6. Světlo Ducha Svatého, 7. Světlo oslepující, 8. Světlo apokalyptické/, Giacinto Scelsi: from „Trilogia, I tre stadi dell'uomo“, I. Igghur, Vecchiaia–Ricordi–Catarsi–Liberazione, Jonathan Harvey: „Curve with plateaux“, Massimiliano Messieri: from „Zadig /I, Le borgne, II, Le nez, V, Les généreux, VIII, La jalousie, IX, La femme battue, X, L'esclavage/, Carlo Benzi: „Schatten, Klammern, Echoes“, Cornelius Cardew: „Treatise“, Michal Rataj–Marek Trizuljak: zvuková performance se sklaněnými objekty „Skleněné světlo“, Michal Rataj: „I nad vítr jsem marnější“, Roman Berger: Semplice, Soft November Music I, 1989, Miro Bázlik: 6 epigramov – venované pamiatke Jaroslava Šolca, Tomáš Boroš: Tri reflexie, Peter Graham: Brittle Relations–Twenty Three Still–Lifes /výběr/, Luigi Dallapiccola: „Ciaccona, Intermezzo e Adagio“, Bernd Alois Zimmermann: Sonata for Cello, Karlhein Stockhausen: „In Friendship“, York Höller: Sonata for Violoncello solo, Daniel Kessner: Epigraph Sonata for flute and piano, In the Center pro soprán a smyčcové kvarteto, Nicolas Zourabichvili: Terra Oscura, pour piano, Grande Quinsonnade for flute solo, Petr Pokorný: Madrigali dell' estate, Zdeněk Lukáš: II. smyčcový kvartet, František Fiala: Sonata da chiesa pro violoncello a klavír, „Epigramy“ pro smyčcové kvarteto, Petr Eben: Klavírní kvintet, Vojtěch Mojžíš: Impetus, Jose Lezcano: Homenaje a un Cubanaso, Peter W Madlem: The Pateroller Sonata, Marcelo Ferrari: El Tango Negro, Mario Castelnuovo-Tedesco: From Caprichos de Goya, op.195 /Francisco Goya y Lucientes, Pintor, Quien mas rendido?, Muchachos al Avio, El Amore y La Muerte, De que mal morira?, El sueno del Razon produce Monstruos/, Miro Bázlik: SPEKTRA II /Pohyb života, Faustovo vykoupění, Pythagorovský obal jedné Bachovy fugy/, Rudolf Růžička: Tibia I, Concertino, Saxophantasy, Bucina, Aranea, Pavel Slezák: Wagnerlandia pro violu a klavír, op. 63, Maximilian Kreuz: Adagio Spirituoso Ww. 73b, Gisbert Näther: „Moment musical“ op. 114, Wolfram Wagner: Sonáta pro violu a klavír, Horst Ebenhöh: 3. Sonate für Viola und Klavier, op. 99/3, Philip McConnell: Invocation and Dance, Alexander Rappoport: Elegy and Gigue for viola and piano, František Emmert: La troisié me chute de Jésus sur le chemin de la crois, Čtyři moteta pro violoncello a varhany, Rouška Veroniky pro housle sólo, Hlas plesania a spasenia, Vlastislav Matoušek: Via prophetiae, Toru Takemitsu: Voice pro flétnu, Tristan Murail: C'est un jardin secret, ma soeur, ma fiancée, une source scellée, une fontaine close pro violu, Marek Kopelent: Plaché stíny, Toshio Hosokawa: Vertical song I, Iris Szeghy: De profundis, Ivana Loudová: Sonáta pro housle a klavír, Preludia pro klavír, Canto solitario pro housle, Pražské imaginace, Tango-music, Planeta ptáků – meditace pro housle a elektroniku, Smyčcový kvartet č. 2 – věnovaný památce B. Smetany, Jesper Nordin: Calm like a bomb for violin and electronics, Aleksander Litvinovsky – Anna Zielińska: Jazz Graffiti, Tadeusz Wielecki: Thread is spinning... II, Pawel Lukowiec: Enigma, Lidia Zielińska: Open your eyes! Soni Petrovski: Bric-a-brac for violin, Pavel Zemek-Novák: Smyčcový kvartet č.2, Jiří Matys: Smyčcový kvartet č.5 „Pocta Antonínu Dvořákovi“, David Mathews: Smyčcový kvartet č.5.

Authors and composition 2012

František G. Emmert: Propria na čtyři adventní a čtyři vánoční neděle, Jan Vrkoč: Svatováclavská mše, Petr Vaculovič: Her stigma, her little treasure, Jericho, Holy mistake, D.N.A., Forbidden fruits, Virginal heresy, Light work, Maybe, we wouldn't recognize the end of times, Karlheinz Stockhausen: Keijklif – multimediální skladba, Petr Wajsar: Ptáci, Pavel Kopecký: Reminiscence pro clarinet a elektroniku, Ivana Loudová: Zapomnětlivý anděl, Dora Pejacevic: From the cycle „Flowers' life“ /Violet, Forget-me-not, Red Carnation/, Bozidar Kunc: 5 Waltzes, Boris Papandopulo: Scherzo Fantastico, Ivo Macek: Improvisation, Stjepan Sulek: Sonata, Berislav Sipus: „Les Nuits“ Preludes, Viktorija Cop: Musical Moments, Davor Bobic: TBA, Olja Jelaska: Mestrovic's Dream, Davorin Kempf: Music for piano and electronics, Vladimír Bokes: Fuga pro sedm nástrojů, Oliver Rappoport: Refrejos del silentio, Christopher Trebue Moore: Dementia Praecox, Michael Jarrell: Assonance VI, Boško Milakovič: 51, Ivan Buffa: Organismo, Eugen Suchoň: Metamorfózy – variace na vlastní témata ve formě suity, Peter Groll: Nocturno 4: 30 a. m., Esdemóna, Dušan Šujan: Suita „Klavírne momenty“, Marek Brezovský: 1. klavírní sonáta „Cesta“, „Túžba“ pro klavír, Vladimír Bokes: Musique triste op. 68 pro smyčcové trio, Luciano Bérió: Les mots sont alles pro violoncello, Jozef Podprocký: Expresie op. 6 pro housle a violu, G. Kantscheli: Nach dem Weinen pro violoncello solo, J. Sánchez-Chiong: Crin pro housle solo, Vladimír Godár: Ricercar per Quattro stromenti, Arnold Van Wyk: Tristia, Hendrik Hofmeyr: Piano Sonata, Karel Husa: Piano Sonata No.1, Op.11, Peter Machajdík: Obrazy měnící se smyslnosti, Ladislav Burlas: Kadence pro housle solo, Max Stern: Bedouin Impressions, Piyutasia Sephardic Fantasy, Arvo Pärt: Fratres, John Williams: Thre Pieces from Schindler's List, Hayasaka Humiwo: Piano pieces 12 a 14, Jan Grossmann: Milostné písně, Albert Breier: Weisse Elegie, Tsuneo Nakajima: Time on a display shelves, Písně /Jarní den, Dalšímu milujícímu, Kamenná zeď, Kočárek/, Pavel Zemek-Novák: Sonáta pro violu a klavír, Jan Novák: Smyčcový kvartet z r. 1946, 3 invence pro smyčcové kvarteto, Smyčcový kvartet z r. 1965, Quadricinium Fidium, Zdeněk Pololánik: Smyčcový kvartet, Ilja Hurník: Hudba pro klavír, Jaroslav Rybář: Sette elementi per pianoforte, Marta Jiráčková: Dětský svět (výběr), Marek Kopelent: Lied, Václav Riedelbauch: Kánony ze Shakespeara, Milan Slavický: Variace na tichý akord, Ivan Kurz: Zpívající abeceda, Massimiliano Messieri: Fantasia da Concerto for alto saxophone and String Quartet, String Quartet No.2, Krzysztof Penderecki: String Quartet No.1, String Quartet No. 3.

Authors and composition 2013

František Emmert: Propria k nedělím a svátkům během církevního roku /výběr/, Ilja Zelienska: Symetrie pro housle sólo, Josef Adamík: Náhrobek Sabbatai ben Kohena, Petr Pokorný: Hudba k slavnostem pozdního léta op.31, Karel Šimandl: Fantasia per violino solo, Matthias Drude: Sonate für Violine solo, František Emmert: Sonatina pro sólové housle, John Cage: Dream, Ivana Loudová: Aulos, Toshio Hosokawa: In die Tiefe der Zeit, Jiří Lukeš: Etudy pro akordeon, Lotta Wennäkoski: Limn, Martin Smolka: Lamento metodico, Hyunkyung Lim: Me-A-Ri, Hakon Berge: Jakten, Uroš Rojko: Vox, Petr Fiala: Musica drammatica, Béla Bartók: Rumunské tance, Luboš Fišer: Klavírní sonáty č. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, Petr Eben – Jan Amos Komenský – Labyrint světa a ráj srdce, Chris Stout: Hamnataing, Greg Caffrey: The Uses of Not, Sebastien Vachez: Suite, Edward McGuire: Prelude no. 5, Nickos Harizanos: Night in the Forest, Jindřich Feld: Four Pieces for Solo Flute, Alan Thomas: Sivi Grivi, David Fennessy: Continuity Error, Veronique Vella: Bidla, Wens, Ivana Loudová: Suite for Solo Flute, Sir Peter Maxwell Davies: Farewell to Stromness, David Flynn: Music for the Departed, Radomír Ištvan: Arcuatus per violoncello solo, František Emmert: Sonata No. 3 „Melody Song“, Jan Hajič: Křížová cesta, František Emmert: Asociace pro violoncello a klavír, Jaroslav Tůma: Večer hudebních improvizací na obrazy Petra Štěpána, Andrea Konstantini: Variace na Verdiho témata, Nicolas Zourabichvili: Sekhmet pro violoncelo a klavír, Sfumato pro violoncelo a klavír, Klement Slavický: Toccata pro klavír, Massimiliano Messieri: Echi di voce umana pro klavír, Zadig pro violoncello solo /IX.–XXI. část/, Jan Novák: Mimus magicus, Milan Novák: Žalm 150, Luboš Bernáth: Sonata da camera pro klarinet, violoncello a klavír, Seba som stretla – arietta pro soprán, klarinet, violoncello a klavír, György Orbán: Winter collections, Dalok, Jozef Sixta: Trio pro klarinet, violoncello a klavír, Robert Muczynski: Fantasy trio, op. 26, Jeanne Demessieux: Velikonoční responsoria, Zdenka Vaculovičová: Missa op.42 pro soprán a varhany, Olivier Messiaen: Monodie, Eva Marie Houben: Chorální předehra na adventní píseň „Nun komm der Heiden Heiland“, Sofia Gubaidulina: Hell und Dukel, Arvo Pärt: Trivium, Jaroslav Šťastný: Tři ženy, Piano Songs, Yoshihiro Abiko: Sonáta pro klarinet a klavír, Juraj Hatrík: Smutno spieva vtáčik, Ilja Zelienska: Waka, Luciano Bérió: Sequenza IX a pro klarinet sólo, Sadao Bekku: Tri piesne na text Takuji Ote, Peter Graham: „Sonata Natalis“ pro housle sólo, Sofia Gubaidulina: „Vivente“ /elektroakustická skladba/, Jakob Ullmann: „Pianissimo“ pro violu a live electronic.

Authors and composition 2014

Vojtěch Mojžíš: Vigoroso, Jan Grossmann: Tři kresby z ticha, Karel Reiner: Tři skladby pro sólo housle, Heinz Holliger: Lieder ohne Worte pro housle a klavír – Heft I und Heft II, Valentin Silvestrov: Post Skriptum, Peter Machajdík: Zpomaleniny, Karol Elbert: Sonáta, op. 4, Laurence Sherr: Four Short Pieces, Ilja Zelenka: Sonata č. 1 pro housle a klavír, Eugen Suchoň: Sonáta As dur, op. 1, Lubomír Sluka: Vigilie, O Sanctissima, Ave Maria III., Milan Slavický: Oči, Zdeněk Pololáník: „Ó Panno“ z cyklu Křížová cesta, Olivier Messiaen: ascension, Jean Alain: Ave Maria, Leoš Janáček: Zdravas Královno z opery Její pastorkyně, Postludium z Glagolské mše, Vít Zouhar: ARCADY, Květa Fridrichová: Pastorale, Petr Rajnoha: Filipovská fantasie, Percy Aldridge Graine: The Immovable Do, Petr Eben: Moto ostinato, Maurice Duruflé: Suita – Prélude, Sicilienne, Henry Mulet: Esquisses Byzantines „Tu es petra et portae inferi non praevalent adversus te“, Leoš Faltus: Fanfaren, Karel Husa: Elegie, Vít Zouhar: LET, OK Percussion Duo: Parable of the Skulptor, František Emmert: Inno Chana, Jan Novák: Tři invence, Radim Bednařík: Hry světla, Michal Ondrák: 22001 days-the world according to Stefan Zweig, Max Stern: In Grief and Rage, Massimo Di Gesu: Stream Quartet, Petr Eben: Mutationes, Tanec Šulamit z cyklu Čtyři biblické tance, Krajiny patmoské, Jacob Druckman: Reflections on the Nature of Water, František Emmert: Vanutí pro marimbu, Daniel Kessner: Alto Rhapsody, A Serene Music for bass flute, Two Reincarnations for piano, Nicolas Zourabichvili: Faci for flute and piano, Jan Grossmann: Natalis Solis Invicti – suite pro flétnu a klavír, Gisbert Naether: Trio, Michelle Trenti: Fantasia, Paul Hertel: Drei Trios aus der Emigration, Maximilian Kreuz: Trio Slovaco, Philip McConnell: Trio Fantasy, Alexander Rapoport: Trio, Juraj Beneš: Alice Was Beginning To Get Very Tired of Sitting Next to Her Sister on the Bench and Having Nothing to do podle C. Lewise „Alice v říši divů“, Peter Graham: Ukolébavka pro Ivu, Jaroslav Křička: Preludio a Fughetta pro housle, Josef Adamík: Náhrobek Sabbatai ben Kohena, Pavel Zemek-Novák: Ukolébavky pro housle a klavír, Ensemble Marijan: SOUNDSCAPE /týmový projekt brněnské skupiny/, Petr Vaculovič: Stoupání, Tvář, První virtuální symfonie /pro software Sibelius/, Lightwork, Biřmování, Preludium, Přál bych si být Tvou barvou, Nicola Baroni: Awakening for harp quartet, environment and interactive systém, Alberto La Rocca: Serenata per Salomé, Massimiliano Messieri: Hot String, Land, Mario Pagotto: Echi dalla notte, Francesco Pavan: Isle 4, Nicola Sani: Seascapes VII for harpquartet with flute, Dušan Bavdek: Awakening for piano, Nenad Firšt: Something wild for violin solo, Jani Golob: Sonata No.1, Anđelko Klobučar: Sonata No 1 for violin and piano, Astor Piazzolla: /Arr. Sofia Gubaidulina/: Le Grand Tango, Gideon Klein: Partita pro smyčcový orchestr, Dalibor Spilka: Partita pro smyčcový orchestr, Massimiliano Messieri: Arché pro klavír a smyčce, Pavel Zemek-Novák: Závěr Pašijí podle sv. Lukáše, Pocta Pánu Ježíši pro anglický roh, alt a komorní orchestr, Magdalena Dlugosz: Zakopane lyrics, Katarzyna Taborowska: Boiling silence, Violeta Dinescu: Lytaniae I – violin solo, Lidia Zielinska: Dumchrzquii for tape, Mario Mary: Double Concerto, Szymon Jozwiak: Diffusion, Benjamin Broening: Gathering light, Howard Kenty: Any lucky ten

Authors and composition 2015

Jan Hanuš: Malované písničky, Roman Berger: Transgressus I, Lawrence Casserley: Sette Pagine su l'Enigma del Bianco, Massimiliano Messieri: A.H. for cello trio, conductor and interactive system, Nicola Baroni: Le demoiselles d'Avignon, Let Zeppelin-Diego Conti: 3 Pieces, Frank Zappa: From Book Song, György Ligeti: Volumina, Miloš Sokola: Toccata, Jean Alain: Le jardin suspendu, Petr Eben: Chorální fantazie Svatý Václave, Karel Martinek: Improvizace na F-O-R-F-E-S-T, Aleš Pavlorek: Suita pro žestě, Hukvaldské ozvěny pro žestěové sexteto, Alea iacta est, Intrada pro žestě, Widmar Hader: Čtyři kusy pro housle solo, Jiří Matys: Sonáty pro housle sólo č.1, 2, 3, 4, 5, 6, Sára Medková: For Piano, Markéta Dvořáková: Místa pro klavír, Ivo Medek-Sára Medková: Inside I, Frederic Rzewski: De Profundis for Speaking Pianist, John Cage: „Solo for Cello“, György Kurtag: „Az Hít“, Volker Heyn: „Blues in B-flat“, Karlheinz Stockhausen: From „Amour“ /„Cheer up!“/, „your angel is watching over you“, „a little bird sings by your window“/, Peter Sculthorpe: „Requiem“, Ivan Boreš: Spectrum No. 4, Etudy č. 11 a 12, Michal Rataj: Missa Abstracta - for piano and live electronics, I am more vain than wind, Michal Rataj / Ivan Boreš: ImproSet #1, ImproSet #2, Nikos Skalkottas: Duo für Violine und Viola, Sofia Gubaidulina: 10 Preludien für Violoncello solo /2,3,8/, Karel Husa: Sonatine für Violine und Klavier, Miloslav Ištvan: 5 Impromptus für Klavier, Zbigniew Bargielski: „Epitaphium“, Erwin Schulhoff: Duo für Violine und Violoncello, Lowell Libermann: Gargoyles, op. 29, Pavel Zemek-Novák: Klavírní sonáta č.5 na fragment W. A. Mozarta, Vítězslava Kaprálová: Pět klavírních skladeb, Bohuslav Martinů: Fantasia a Toccata H. 281, Lenka Kozderkova: LARUS /Sea, Brother, Way/, Vít Zouhar: „za HRAda“ /mutimediální projekt pro Květnou zahradu/, Valentin Silvestrov: Bagately, Jakub Potoček: Speculi et umbrae, Klement Slavický: Tři skladby pro klavír, Alexandr Moyzes: Sonáta e mol op.2, Petr „van Grob“ Martinček: výběr z Prelúdií „12+1“, Peter Machajdík: Štyri impresie, Otmar Mácha: Variace pro flétnu a klavír, Leoš Janáček: Sonáta pro housle a klavír, Ivana Loudová: Suita pro flétnu, Jan Vrkoč: Ze života včel – trio pro flétnu, housle a klavír, Růžena Sršňová: Zimní anděl, Jiří Kadeřábek: Přidávám se k tvým hvězdám, Lukáš Sommer: Erotikon, Earl Hatch: The Furioso and Valce D minor, Markéta Mazourová: Listy heroin, ABC Music, Návštěva Afriky, Groovy, Martin Kučera: Rotation, Ballada per Margatitta, Zamyšlení, K. Monzumanska Nazar: Koncertní etudy, Matthias Schmidt: Dave s' Dream, Zdena Kočnarová: Aiulela, Jiří Teml: Trio Eufonico pro flétnu, housle a klavír, Benjamin Britten: Missa brevis in D, Robert Hejnar: Ave Maria pro dětský sbor a varhany, Arvo Pärt: Peace Upon You, Jerusalem, Jakub Janšta: Improvizace pro varhany, František Emmert: Te Deum laudamus, Zdeněk Pololáník: Gloria per organo, Ave Maria, Psalmi – výběr, Pastorale, Cantus laetitiae, Preludio festivo, Missa brevis.

Authors and composition 2016

Nicolas Zourabichvili: Messe de Saint Georges /1976/2008/, Bohuslav Martinů: Kuchyňská revue, Ivan Buffa: Organismo, Witold Lutosławski: Taneční preludia, Oto Ferenczy: Concertino per 10 stromenti, Rudolf Růžička: Cantata ai ai a, Pocta Apollónovi, Elektronia B, Tibia, Henning Frederichs: „Fürwahr, er trug unsere Krankheit“ – Choralmeditation über die „Passionserzählung der Maria Magdalena“, Lutz-Werner Hesse: Trauermarsch aus „Vita di San Francesco“, Jürg Baur: Tabula rasa – Mosaik „Auf der Suche nach Robert Schumann“, Oskar Gottlieb Blarr: Fünf Intonationen aus dem Concerto Spirituale „Der siebte Engel – Kaddish für Luigi Nono“, Stefan Heucke: Sonate „Komm Gott Schöpfer, Heiliger Geist“ op. 78, Ivana Loudová: Lunovis et u.s.w., Michail Levinas: Froissement d'ailes, Věra Čermáková: The Year, Edgar Varése: Density 21.5, Paul Dessau: Fünf Lieder nach Worten von Eva Strittmatter, Petr Eben: Písně k loutně na středověkou poesii, Ondřej Kukul: Klavírní trio „Boj s pádem“, Leoš Janáček: „Kreutzerova sonata“ /arr. M. Štědroň/, Stan Gowaere: Metaal, Joao Pedro Oliviera: Neshamah, Hubert Howe: Inharmonie Fantasy No. 4, Haruka Hiranama: Translucency, Michal Rataj: Small Imprints, Ernst Bloch: From Jewish Live (Suita), Jiří Hošek: Židovské melodie, Max Ch. F. Bruch: Kol Nidrei op. 47, David Popper: Suita for two Cellos op.16, Ladislav Kupkovič: Sonatina č. 3 D dur, Téma a 13 variací, Arménské písně z Garin, Sonáta č. 5 f moll, Sonáta č. 9 D dur, Dvojité pochod G dur, Kompliment, Talisman, Suvenýr, Daniel Kessner: Reverberance, Suite for four Guitars, Ada Gentile: Rarefatte aggregazioni, Desmond Clarke: Music for Miniature Landscapes, Miloslav Miletič: Burdon Suita, Petr Vaculovič: Fade away, Oriface, Roots, Fluctuate, Ensoul, Silence comming so soon, Take a breath, Jan Novák: Quadricinium Fidium, Ondřej Štochl: Rozcestí, Anton Aslamas: Ve stylu starých mistrů, John Zorn: Kol Nidre, Slavomír Hořínský: Words Without Thoughts, Miloslav Ištvan: Zatemněná krajina, Tomáš Ondrůšek: Structury, Gamelan, Metamorphosis, Housličky, Ulysses, Entaara, 6 improvizací souboru Ugandan Dancers Band, Edison Denisov: Sonata for flute and guitar, Massimiliano Messieri: Liebeslied, Three preludes for solo guitar, Astor Piazzolla: Histoire du tango, Vincent Airault: Nocturno diurno, Philippe Hurel: Eolia, Doina Rotaru: Spiralis, Toru Takemitsu: Toward the sea, Pavel Slezák: Concertino op. 81, Symphony č.7 „Mater misericordiae“, Marcelo Ferraris Three Fantasias, Peter Madlem: The Pateroller, Richard Greene: Suite for Ella, Ronald Pearl: Abraham and Isaac, Vojtěch Mojžíš: Dreaming Figures, Slavkovské slunce, Nicola Baroni: Vor dem Gesetzt, The Wish to be a Red Indian, The Trees, Irena a Vojtěch Havlovi: Smyčcem, Na stéblo trávy, Ty plachý ptáčku, Pavel Zemek – Novák: Světlo svíce I., Arvo Pärt: Fratres, Arnold Schönberg: 6 kleine Stücke op. 19, Anton Webern: 4 Stücke op. 7, Ondřej Štochl: Fialová komnata, Albert Breier: Trio pro housle, violu a klavír, Ivan Eröd: Vier Stücke für Klavier op. 8, 3 Klavierstücke op. 66, Introduction und Toccata op. 87, Friedrich Cerha: Slowakische Erinnerungen aus der Kindheit /42 Pieces for piano/, Ondřej Kyas: Introitus pro smyčce, Henryk M. Górecki: Trzy utwory w dawnym stylu, Toivo Tulev: Cadenza II pro smyčce, Paul Hindemith: Trauensmusik pro violu a smyčce, František G. Emmert: Devět žalmových písní pro soprán a varhany, Meditace o zjevení vzkříšeného Pána pro housle solo, Modlitba pro varhany, Jákobův zápas pro violu a smyčce.

Authors and composition 2017

Josef Adamík: „Šlo povídlo na vandr“, ženský sbor Tráva, Sabina Krásná: Mozaiky, Jan Vrkoč: Moteta k svátkům sv. Jakuba a Nanebevzetí P. Marie, Antonín Tučapský: O bone Jesu, Mária Jašurdová: Ave Maria, Salve Regina, Beati, Pavel Zemek-Novák: Klavírní sonáta pro levou ruku, Roman Pallas: Tom a Tom, Markéta Mazourová: Velká Arkána, Listy Heroin, ABC Music, Návštěva Afriky, Groovy, Earl Hatch: The Furioso and Valse D Minor, Martin Kučera: Rotation, Ballada per Margatiitta, Zamyšlení, K. Moszumanska Nazar: Koncertní etudy, Matthias Schmidt: Dave's Dream, Zdena Košnarová: Aiulela, Jiří Matys: Smyčcové kvartetino, 1. smyčcový kvartet op. 21, 2. smyčcový kvartet op. 31, 5. smyčcový kvartet, 7. smyčcový kvartet, Massimiliano Messieri: Canzoni da Alice, Robert Hejnar: 1. klavírní sonáta, František Emmert: 3. klavírní sonáta, Karlheinz Stockhausen: Suita – Zvěrokruh, Martin Herchenröder: Winternachtsmusik, Sophia Gubaidulina: In croce, Bernd Alois Zimmermann: Vier kurze Studien, Bengt Hambraeus: Shogaku pro varhany, Paul Hindemith: Four Pieces, Laurence Sherr: Elegy and Vision, Max Stern: Songs of Ascents, Otmar Mácha: Apollon and Marsias, Arne Sanders: Intrada / Terzo spazio pro smyčcové trio, Ondřej Štochl: Kvintet pro housle, violu, cello, klavír a kytaru, Tomáš Pálka: Landscape: Alpen Quelle, Alexander Peci: Sonáta č. 7 pro klavír „Spectrali“, Valentin Silvestrov: Epitaf L.B., Ondřej Štochl: Notturmo fragile, Miloš Štědroň: Wie ein Hund, Pretty Ophelia, Poor Ophelia, Toru Takemitsu: Voice, Henry Powell: Vokalise, G. Aperghis: Recitations, Ivo Medek: New Ancienit Stories, H. Lachenmann: Gero, Isang Yun: Piano trio, František Emmert: Trio pro hoboj, violoncello a klavír, Peteris Vasks: Episodi e Canto perpetuo per piano trio, Jiří Gemrot: Romance pro housle a klavír, Gabriel Furé: Sonáta č. 1 A dur op. 13, Aleš Zlatník: Dva kusy pro klavír, Sergej Prokofjev: Sonáta č. 2 D dur, op. 94a, Karel Svozil: Vesmírný poutník, Modlitba sv. Jana Bosca, Modlitba skřivánka, Modlitba holubice, Modlitba na text O. F. Bablera, Jan Meisl: Mysterium Sv. Václava pro sólový klavír, Chanson pour Christiane, Nové biblické písně pro alt a klavír, Moje oblíbené hračky, Husitské písně, Klement Slavický: Fresky pro varhany, Bohuslav Martinů: Vigilia, Karel Hiner: Houslový koncert A dur, Petr Eben: Nedělní hudba /Fantasia II, Finale/, Martin Marek: Salvataggio di due S., György Kurtág: Signs, Games, Messages, John Cage: Chorále /výběr/, Miroslav Srnka: „this long town of White to Gross“, Elia Koussa: Shadrafa-Sermon of an Ex-Statue, Susumu Yoshida: Kodaky I Esprit de l'arbe, Mika Pelo: Silent Voyage, Ivana Loudová: Planeta ptáků, Michael Lévinas: Froissement d'ailes pro sólovou flétnu, Milan Slavický: Vzývání, František Chaloupka: Sonata for flute, loopers and electronics, Jiří Bezděk: 4. klavírní sonáta „Petr, Laura a ďábel“, Karel Pexidr: 8. klavírní sonáta, Jeff Hamburg: City light, Holmer Becker: Fantasia pro klavír, Pavel Samiec: Sonáta pro klavír č. 1, Hoang Thi Kieu Anh: Sluneční list, Ave Maria, Requiem, Lotosové jezírko, Pravdivá slova, Věčná láska, Návštěva do pagody, Noční orchidea, Tichý šepot lásky, Slzy v noci a Jaro, Buddhistická modlitba, Petr Vaculovič: Chvalte Hospodina všechny národy /ekumenická liturgie/, Ivo Medek-Vít Zouhar-Jan Kaván-Sára Medková: TASTES, Greg Simon: For angelis, slow ascending, Giovanni Santos: Monte Titano, Massimiliano Messieri: Dreamland, Andrew Boysen jr.: Song for My Children, Steve Danyew: Magnolia Star, Anthony Leon: Tus Ojos, Michael Paterson: City of Serenity, Marco Capischioni: Intermezzo No. 2, Jason Antony: Insomnia fantasy, David Maslanka: Peace, John Mackey: The Ringmaster's March, Josef Adamík: Nebeské pastviny, Lajos Huszár: Icons in memory of János Pilinszky, Pavel Zemek-Novák: Sedm slov Krista na kříži /I. komorní symfonie/.

Authors and composition 2018

Ivana Loudová: Suita, Dalibor Spilka: Pět monologů /č. 1, 2, 5/, Petr Vaculovič: Moderato e Ritmico. Jiří Matys: Suita, Petr Pokorný: Kroměřížské nokturno, Ilja Zeljenka: Monodráma /pamiatke Tadeáša Salvu/, František Emmert: 25. SYMFONIE "K Tobě byl poslán anděl", Ondřej Mucha: Varhanní improvizace na „Křížovou cestu“ R. Gardiniho, Vladimír Studnička: Na oko baroko, Rudolf Kubín: Concertino pro smyčcový kvartet, Zbyněk Přecechtěl: Lyrická črta, Miroslav Klega: Concertino pro 4 smyčcové nástroje, Jan Grossmann: Ad Fontes Aquarum, Eduard Dřízga: Smyčcový kvartet č.1 „Partita“, Marcel Dupré: 8 malých preludií na gregoriánská témata, op. 45, Jean-Pierre Leguay: 19 preludií /Preludia XV., XVII-b, VII., VI./, Jiří Kovář: 4 Improvizace na chorální témata, Petr Eben: Laudes, Pierre Cochereau: Sortie „Haec Dies“, Lowell Liebermann: Sonata for flute and guitar op.25, Vincent Airault: mouvement statique, Laurence Sherr: Blue ridge frescos, Massimiliano Messieri: A dream within a dream, Jan Vrkoč: Fantasia da chiesa, Massimiliano Messieri: Tarkiz II, Miroslav Tadić: Excerpts from Four Macedonian songs, Otto Albert Tichý: Andante ze Sonáty pro housle a klavír, Jan Vrkoč: Čisté nebe, Modlitba ke sv. Antonínovi, Vertikály pro housle sólo, Tři písně o bolesti a světle, Podzimní fantazie, Petr Eben: Malé smutky /části 1, 2, 4/, Claude Debussy: Sonáta pro housle a klavír, Arne Sanders: Trio II /W. M./, Toru Takemitsu: Distance de fée, Peter Graham: Trio, Ondřej Štochl: Mikroludia, Pavel Zemek – Novák: Doteky milosrdenství, Samuel Barber: Sonáta pro violoncello a klavír, Miloslav Ištvan: Sonáta pro violoncello a klavír, František Emmert: Romanza pro hoboj a klavír, Sonáta pro klavír, Trio pro hoboj, violoncello a klavír, Vojtěch Dlask: Querelle pro hoboj, violoncello a klavír, Adrian Demoš: Modré kvety, Lenka Nota: Agnus Dei, Luboš Sluka: "O sanctissima", Eugen Suchoň: Metamorfóza č. 4 pro klavír, Arvo Pärt: Fratres, Rafael Kubelík: "Verše psané na vodu", Sergej Prokofjev: Sonáta D dur pro housle a klavír, Pavel Mario Slezák: „Mercedes“ z cyklu „Písně podzimu“, Stephen H. Best: A Celebration Fanfare ze Tří slavnostních skladeb, David German: Festive Trumpet Tune, Karel B. Jiráček: Siciliana ze Suity, Max Reger: 30 kleine Choralvorspiele op. 135a, Vítězslava Kaprálová: Legenda, Burleska, Elegie, Ivana Loudová: Sonáta pro housle a klavír, Silvie Bodorová: Ancora una volta primavera, Concerto dei fiori, Iris Szeghy: Hommage & Rodin, Viera Janárčková: Duo extatico, Jiří Teml: Trio Gaio, Pavel Kopecký: Ritorni, Miloš Štědroň: Affetti banalissimi, Jiří Teml: Kolokvia, Vojtěch Dlask: Krapp trio, Petr Eben: Suita balladica, Luboš Fišer: Sonata per violino solo, Luigi Dallapiccola: Ciacona, Intermezzo e Adagio for violoncello solo, Klaus Johns: Divisions plaquatives, Iván Eröd: 2. Sonata op. 74, Anna Zielińska: ElectroZiólka (ElectroHerbs), Katarzyna Taborowska: Artificial Cathedral, Lidia Zielińska: The Eighth Island, Petr Vaculovič: Na počátku bylo slovo, Vojtěch Frank: Smyčcový kvartet č.2, Frédéric Bolli: Sudoku für Streichtrio, Jiří Bezděk: Smyčcový kvartet č.1, Karel Pexidr: Smyčcový kvartet č.3 „Pohyb a klid“, Holmer Becker: Trio für Violine, Viola und Violoncello, Jiří Vyšata: Smyčcový kvartet č.1, Vít Zouhar: EUOUAE, Nicola Baroni: Hamsa/ for prepared trumpet, cellos, interactive system of sound analysis and spectral generation, Yati Durant: Saundaryalahari 1, 2, Massimiliano Messieri: Okure ite, Arvo Pärt: Nunc Dimittis, Magnificat, Peace upon you, Jerusalem, Bogoróditse Djévo, Zwei slawische psalmen, Da pacem Domine, Josef Adamík: I Stop Somewhere Waiting for You, Vytautas Miškinis: Beati mortui, Ubi caritas et amor, Tota pulchra, Zdeněk Lukáš: Lacrymosa, Agnus Dei, Alfred Schnittke: Requiem (1. část), Eriks Ešenvalds: Lux aeterna, Morris Kliphuis: Space Opera for string trio, Ivan Buffa: The Four Agreemento pro zpěv solo, Zbigniew Bargielski: Domino for flute, violin and cello, Orestis Papaioannou: Quintet in Five Scenes, Ilja Zeljenka: Galgenlieder / Ch. Morgenstern / pro zpěv a komorní orchestr.

Authors and composition 2019

Robert Hejnar: Variace pro flétnu a smyčce, Lorelei pro housle sólo a smyčce, Jan Grossmann: Anima animam invocat, Josef Adamík: Sinfonietta, Pavel Zemek – Novák: Komorní symfonie č.2 ke cti sv. Františka z Assisi, Bohuslav Martinů: Písně, Árie Mariken z opery Hry o Marii, Miloslav Ištvan: Sonáta pro klarinet a klavír, Antonín Tučapský: Láska a žal, Dmitrij Šostakovič: Sonáta pro violu a klavír op. 14, Bohuslav Martinů: Smyčcový kvartet č. 7, Vojtěch Mojžíš: Smyčcový kvartet č. 2, Smyčcový kvartet č. 3, Petr Eben: Smyčcový kvartet „Labyrint světa a ráj srdce“, Petr Vaculovič: Pašije podle evangelia Lukášova, Jiří Laburda: Sonáta č. 7 "Z Provence", Sonáta č. 9 a moll, Petr Eben: Sonatina semplice pro housle a klavír, Jan Novák: Sonáta "Hoson Zes", Philip Glass: Facades, Saxophone Quartet, Massimiliano Messieri: "...Con la luna apparsa nel cuore...", Lamed I" meditation, "E.S." 5 variations on a poem by Edoardo Sanguineti, Lamed II meditative variation, Eugéne Bozza: Andante et Scherzo for saxophone quartet, František Emmert: Cantate Domino, Knut Nystedt: Stabat Mater, op. 111, Edwin Fissinger: By the Waters of Babylon, Daniel Kessner: Monochromes, Points of Departure and Return, Petr Eben: Cantico delle creature, Paweł Łukaszewski: Memento mei, Domine z cyklu Two Lenten Motets, Galina Grigorjeva: Molitva, Violeta Dinescu: Ecouri pentru Contraste, Lytania e Variante, Pelicanul sau Babitza, Flügel und Trümmer, Innenglocken, Lajos Huszár: Sanctus, Josef Adamík – Dechový kvintet s dětskými hračkami, Dubravko Detoni: 12 Etudes, Nico Muhly: Three Etudes, William Bolcom: 12 New Etudes, Jakub Rataj: klavírní trio „Es, dva, tři“, František Chaloupka: Klavírní trio, Lukáš Sommer: „X cape“ for piano trio, Arnold Schönberg: Verklärte Nacht, Aurelio Iaccolonna: Fantasia super "Dies Irae", Giamila Berré: Hemegidius Organ Mass, Edith, Elisabetta Capurso: Sezioni, Sara Torquati: Genesi I, Mario Casteluovo-Tedesco: From: Prayers my Grandfather wrote – Tema, Hashkivenu I, Hashkivenu II, Angelo Maria Trovato: from Mysterium Jerusalem – Crucifixion, death on the Cross, Holmer Becker: Tři písně na texty českých básníků, Karel Pexidr: Sonáta č.4 pro klavír, Jiří Bezděk: Čtyři zimomřivé písně na básně Moniky Haenhel, Frédéric Bolli: Tři písně na básně Karly Erbové, Gideon Klein: Sonáta pro klavír, Karel Pexidr: Morgensterns Streiche, Miloš Štědroň: Affetti banalissimi, Milada Červenková: Lightly and simply, Leoš Faltus: Kejklíři, Karel Odstrčil: Trojúhelník, Vítězslava Kaprálová: Trio, Aleš Pavlorek: Karikatury, František G. Emmert: Madona o polednách, Zdena Vaculovičová: Tři písně z Písní Šalomounových, Martin Vojtíšek: Čtyři písně na verše staré čínské poesie, Hommage a Erik Satie, Zahradník – 3 písně na slova R. Thakura, Preludium, Chorál a Toccata pro klavír, Erik Satie: Chapelier, Diva de L'Empire, Eduard Douša: Návraty, Jiří Pazour: Zatmělo se slunéčko, Rentaro Taki: Kódžó no cuki, Kosaku Yamada: Akatombo, Shin Kusakawa: Jújake konaje, Toru Takemitsu: Čísana sora, Cubasa, Moeru aki, Chiaki Yamazaki: Ame, Yamahaha / Čarodějka, Arne Linka: Holubička, Neviditelné obrázky z dětství / Ukolébavka, Na dvorku /, Variace na chorál Svatý Václave, Ave Maria, Psalmus, Sonatina pro klavír, Irena a Vojtěch Havlovi: Hudba z filmu Křížáček, Toru Takemitsu: Quatrain II, Radim Bednařík: Mikrosvěty IV, Tomáš Pálka: Silentio, Jiří Lukeš: Ichimoku cloud, Sofia Gubajdulina: Et expecto, Ondřej Štochl: Šeptet, Luboš Sluka: Serenády /výběr/, David Matthews: Adagio pro smyčce, Josef Suk: Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“ op. 35a, Luboš Fišer: Concerto per G. Galilei, Iša Krejčí: Malá suita, František Musil: Sonáta solemnis, Zdeněk Pololáník: Postludium festivum, Dottmar Greff: Renesanční epitaf, Max Reger: Introdukce a Passacaglia d moll, Petr Kolař: Intermezzo I a II, Jean Alain: Litanie, Leoš Janáček: Postludium z Glagolské mše, Jaan Rääts: 24 Marginalia op. 65, Sonata No 5 op.55, György Kurtag: Játékok, Kaija Saariaho: Prelude, Ballade, Gianluca Deserti: Nokturne, Feuer II, Galina Ustvolskaja: Sonata No. 6.

Authors and composition 2020

Gregorij Sviridov: Otčalivšaja Rus, Arnold Schönberg: Zwei Gesänge, Jeanne Demessieux: Dvě chorální preludia – Veni Creator – O Filii, Gaston Litaize: Reges Tharsis, Miloslav Kabeláč: Čtyři preludia, Jaroslav Vodrážka: Pastorale, Olivier Messiaen: Verset, Jeanne Demessieux: Te Deum, Holmer Becker: 3 Intermezza, Karel Janovický: Sonáta pro housle a klavír, Frédéric Bolli: Capriccio a variace, Jiří Bezděk: Night Demons, Romana Schulzová: Sonáta pro housle a klavír, Ilja Hurník: Tři větvy pro housle a klavír, Karel Pexidr: Sonáta č. 2 pro housle a klavír, Jiří Dvořák: Tři procházky s E. Satiem a vzpomínka na ně, Emil Hradecký: Meditace pro klarinet, Martin Wiesner: Miniatura, Pavel Zemek: Sedm slov Kristových na kříži, Jörg Widman: Fantazie, Josef Adamík: Monolog, Jana Vöröšová: Na hladině, Jaroslav Krček: Smyčcový kvartet č. 1, Jan Vrkoč: Tichá modlitba, Jaroslav Krček: Smyčcový kvartet č. 4, Bohuslav Martinů: Smyčcový kvartet č. 7, Ivan Boreš – Vojtěch Vrtiška: Cupabia, Španělská svíta, 24 preludií, Křídla, Outro, Jiří Ropak: Fantazie na Mozartovo téma pro varhany, Freska pro housle a varhany, Chorálové předehty – Jezu Kriste, štědrý kněže – Do světa jděte, Pán praví – Radujme se vždy společně, Jiří Gemrot: Zjevení anděla, Karel Hiner: Meditace k Duchu Svatému, Jiří Ropak: Variace na “Victimae Paschali Laudes”, Vít Zouhar: Descensus, Cahy Berberian: Stripsody, Ivo Medek: H, Peteris Vasks: Ainava ar putniem, ISHA trio: Beaute, Ivo Medek: D, Vít Zouhar: Seufzer, Sára Medková: To play, Petr Eben: In memoriam O.H., Sylvie Bodorová: Léthé, Jan Rychlík: Partita II, Jan Novák: Preludio in Do, Ivana Loudová: Duo fluido, Miloš Haase: Hermes, Jan Rychlík: Studie pro flétnu, Kryštof Olczak: Berceuse, Sofia Gubaidulina: Sonata et expecto, Miroslav Pudlák: Sommeil, Yuji Takahashi: Like a Water Buffalo, Jiří Lukeš: Etudy pro akordeon, Luciano Berio: Sequenza XIII, Toshio Hosokawa: Sen V, Juhani Neorvala: Preludium – Toccata, Shervin Abbasi: 3372 mata, Ramin Akhaviou: Probable, Rawi Kittapa: Pouze Vše/Vše/Vše pouze, Joshua Stamper: Nádech, výdech, Chaz Underriner: Portrét: David Danel, Darina Žurková: Lost, Daniel Matej: Stromy, Jiří Matys: Smyčcový kvartet č. 1, Ivo Bláha: Smyčcový kvartet č. 1, Karel Husa: Smyčcový kvartet č. 1, Gordon Young: Středověká suita, Arvo Pärt: Pari intervallo, Johannes Mathias Michel: Récit z Petite suite in Blue, James H. Rogers: Toccata z Miniaturní suity, Frank Ferko: Původ života, Jiří Strejc: Aria ze Sonáty I., Petr Chaloupský: Toccata h moll, Petr Vacek: Fantazie na svatováclavský chorál, Vladimír Sobotka: Passacaglia d moll, Toccata c moll, Hana Švajdová: Chorál a Toccata in A, Pavel Černý: Preludium D dur, Jitka Snížková: Fantazie svatováclavská, Antonín Tučapský: Chorální fantazie č. 3, Luboš Sluka: Vigilie, Jean Langlais: Incantation pour Jour Saint Dominica in Palmis, Milada Cervinková: Triptych pro varhany, Petr Fiala: Toccata drammatica, Radim Bednařík: Meditace pro varhany, Olivier Messiaen: Institution de l' Eucharistie, Thierry Escaich: Cinq versets sur le Victimae Paschali, Karel Martíněk: Improvizovaný triptych, Iris Szeghy: Psalm, Mária Jašurková: Cantus pro soprán a klavír, Dušan Martinček: Dvanáct preludií pro klavír, Kazuhiko Hattori: Maila I, II, Kukiko Massumoto: Tři písně ze středověkého Japonska, Dušan Martinček: Dvanáct preludií pro klavír, Jozef Malovec: Dvě duchovní písně, Alfred Schnittke: Koncert pro sbor na text Řehoře z Nareka, Petr Vaculovič: Veni Sancte Spiritus pro violu, Ivana Loudová: Canto Amoroso, Petra Šuško: Suita pro violoncello, Lenka Nota: Safranbolu, Sofia Gubaidulina: 10 preludií pro sólové violoncello, Michal Rataj: Ars Acustica Choralis, Pavel Mario Slezák: Jericho, Pavel Zemek – Novák: Pocta sv. Františkovi III, Pascal Manolios: Lamento, Gavin Bryaes: Jesus' Blood Never Failed Me Yet, Heinz Karl Gruber: Houslový koncert „Nebelsteinmusik“, Milan Slimáček: Missa brevis, Zdeněk Pololáník: Chvalozpěvy k sv. Václavovi a sv. Janu Sarkandrovci, Milan Slimáček: Zpěvy o Pánu, Vladimír Bleša: Svatá Anežka Česká, Louis Vierne: Messe solennelle cis moll. Op. 16.

INTERACTION AND MULTIMEDIA PROJECTS CONCERTS MULTIMEDIA PROJECTS EXHIBITIONS WORKSHOPS PERFORMANCES COLLOQUY LECTURES CONCERTS
EXHIBITIONS WORKSHOPS PERFORMANCES COLLOQUY LECTURES CONCERTS ESSAYS PERFORMANCES MULTIMEDIA PROJECTS EXHIBITIONS

Arvo Pärt
composer / Estonia

Daniel Kessner
composer / USA

Dolly Kessner / USA

Max Stern
composer / Israel

Krzysztof Penderecki
composer / Poland

Nao Higano – soprano
Japan

**Dr. Laurence Sherr / Kennesaw State University – USA /
Forfest Impressions – Music magazine Composer USA
July 5, 2013**

Arriving for the first time in Kroměříž, a picturesque Moravian town in the eastern part of the Czech Republic, one is met with many surprises. Impressive architecture, visual art masterworks, and an arts festival and colloquium focused on the spiritual and the avant-garde. The latter is known as Forfest, an annual festival organized for the 24th time this summer by Vaclav and Zdenka Vaculovič, a visual artist/musician and violinist, respectively, who reside here year-round.

Renaissance and Baroque architecture dominate this town that was rebuilt after being destroyed in the Thirty Years' War, but it is a pleasant discovery to find a Jugendstil façade on the main square, above whose roofline the twin spires of the neo-gothic Church of St. Maurice are silhouetted by the sunset. Chateau Kroměříž (Archiepiscopal Castle) is a magnificent palace just off the town square, the summer seat of the Bishops and Archbishops of nearby Olomouc, the sixth largest city in the Czech Republic. Therein are located numerous galleries, with paintings by European masters such as Titian, Van Dyck, Brueghel, and Veronese. The Chateau hosted Forfest concerts in one of its upper galleries, and in the Assembly Hall, a cavernous space of highly ornate Rococo interior design.

Forfest is unique in its two foci: recent music and art that explores new and experimental trends, and equally, the connection between spirituality and art. Vaclav and Zdenka Vaculovič feel that both of these are vitally important for the arts in contemporary society. The majority of Forfest events this year spanned several weeks in late June and early July, and included concerts and gallery openings in Kroměříž and surrounding sites like Olomouc and Hodonín. At the center of the festival is a three-day biennial international colloquium. Incorporating multi- and interdisciplinary perspectives, participants address spirituality and developing trends in music, art, and culture, and the threat to spirituality in contemporary society. My one-week stay was occupied with eight concerts and three full days of colloquium activities. While there is not space to reflect on each event, perhaps highlights will provide some festival flavor.

Colloquium

The Forfest Colloquium 2013, officially titled "Current situation – Global threat for art as a cultural phenomenon: Growing threat for the spiritual identity of today's man," took place during three intensive days, from 24–26 June. Papers

and presentations from the fields of music, visual art, and culture were given in the Kroměříž Museum, in Czech and English, by presenters from Europe, America, and the Middle East, reflective of the international and interdisciplinary nature of the festival.

The colloquium started with a presentation by British composer David Matthews, who questioned whether spirituality in music was still possible in the 20th and 21st centuries with the decline of belief and the rise of agnosticism. After observations about 19th century precedents, such as Beethoven's quest for meaning in sonata form, he spoke about 20th century examples such as Stravinsky's *Symphony of Psalms* and Mass, and Stravinsky's connection to the Russian Orthodox Church, and also of Messiaen's ecstatic passages celebrating Catholicism. He noted that the timelessness in composers like Górecki, Pärt, and Taverner seeks to restore Christianity, and an artist could follow a path like that of poet Gerard Manley Hopkins, whose verse was sometimes bleak, but who still achieved ecstatic vision because of his belief in Christianity. After demonstrating some of his own spiritual works, Matthews concluded that music expressing the spiritual is still possible.

The participants then moved to the gallery at Chateau Kroměříž to view a large-scale masterpiece by the Italian artist Titian (Tiziano Vecellio), *The Flaying of Marsyas*. Art historians explained the significance of the various figures in Titian's rendering of a scene from the myth about Marsyas and Apollo, and commented on the Apollonian and Dionysian aspects of the scene.

In the afternoon, three presentations explored themes of Jewish artists and composers of the last two generations. My presentation examined themes of sorrow, redemption, and the universal in the Nelly Sachs poetry that is the basis for my Holocaust memorial composition *Flame Language*, and featured a video of the work from a 2011 Holocaust Remembrance concert in Prague. In the second presentation, bassoon and cello duo Friedrich Edelman and Rebecca Rust (Germany and USA) performed a duo and cello solo by Hans Gál, informing the audience about how this German-Jewish composer fled to Great Britain after persecution by the Nazis. They concluded with a duo by Israeli composer Max Stern, who then gave the third presentation. Stern played a DVD that presented his work *Perek Shira*, explaining that it was a series of 18 variations for narrator and orchestra "in which all the animals and all of nature sing a song of praise to the creator." The DVD presented an interesting interlacing of two sequences: nature and animal scenes correlated to the narrator's text, and Stern in the studio conducting members of the Israeli Philharmonic for the recording of the work.

Agris Dzilna –
Solvita Zarina / Latvia

Ištvan Quartet / CZ

Jan Hanuš
composer / CZ

Tommasina Squadrito
visual artist/ Italy

Stella Maris – soprano
France

David Matthews
composer / England
Pavel Zemek – composer
Zdenka Vaculovičová / CZ

Nicolas Zourabichvili
composer / France

Massimiliano Messieri
composer/ Italy
SAUNDARYALAHARI

Zdenka Vaculovičová / CZ

Jan Grossmann – Jan Vrkoč
composers / CZ

Demetrius Polyzoides / Austria

Garden Atelier – Aleš Havlíček
philosopher / CZ
Marián Paukov
art historian / SK

The second day of the colloquium began with remarks by Aisling Agnew, flute and Matthew McAllister, guitar, the duo who had given a stellar performance the evening prior. They recalled that when they started performing together 12 years earlier, as students at the Royal Scottish Academy of Music and Drama, they immediately began to explore music by contemporary composers, at first their fellow students and later expanding to international connections. They prefer to work with composers with whom they can have direct contact, and with whom they can collaborate to further to refine pieces if they like.

Dr. Elena Letňanová, Slovak pianist and musicologist, spoke about the life and teaching of Juraj Beneš as “one of the most important Slovak composers,” noting his encounter with dodecaphony under Communist rule, and his perception that serialism was a kind of bureaucracy, incomprehensible to some listeners. When she interviewed the composer just two weeks before his death, he spoke about three types of musical time used in his compositions; he termed these dramatic, lyrical, and objective time. Recordings of his *Haiku* concluded her presentation. Dr. Ivo Medek, Czech composer and Rector of the Academy of Performing Arts in Brno, then gave a paper that dealt with the importance of funding art, along with science, in contemporary society.

Professor Vladimír Bokes, Slovak composer and teacher, spoke about poet Daniel Simko from Bratislava, his childhood neighbor. Simko emigrated to the U.S. and died at the age of 46 in New York. A CD recording of *Departures*, Bokes’ cycle of 6 songs for bass and chamber orchestra on poetry of Simko, was heard after Bokes praised singer Sergei Kopčák, the featured bass soloist and a singer who has championed the music of Slovak composers.

The Association Přítomnost and its place in the history of Czech music culture was the topic of remarks in Czech given by composer Dr. Vojtěch Mojžíš, of the Czech Museum of Music in Prague, and Dr. Olga Mojžíšová, director of Smetana Museum in Prague. This generated an involved discussion by colloquium participants.

The final day began with two thought-provoking presentations examining spiritual aspects of art and music. The first was by Dr. Hana Stehlíková Babyrádová, Czech artist and art historian of Masaryk University in Brno. Babyrádová described her method of haptic painting, where clay, sand, and dust pigments are shot onto the canvas as a means of realizing a tactile relationship between artist and art. She also referred to the spiritual aspects of working with dust

pigments, noting Judaic precedents regarding dust as the eventual form of our corporeal beings. This connected with the Holocaust memorial music presentation I gave, where Nelly Sachs addresses the soul of her dead lover with the line „Your dust distinctly calls to life eternal.“ An animated slide show of Babyrádová’s work played as she spoke.

The second presentation, by Republic of San Marino composer Massimiliano Messieri, had the provocative title “Chaos, when the machine becomes God’s interlocutor.” Messieri questioned the role of the spirit and human inspiration by playing a series of piano works that started with very highly organized structures in the total serialized works of Stockhausen and Boulez, progressed to composers using algorithms to compose, and ended up with a composition created by a computer, the latter not entirely dissimilar from the former. It reminded one of the discovery that certain aleatoric compositions had achieved as much departure from traditional tonal, rhythmic and harmonic patterns as had total serialization. Massieri wisely left open the question of whether a machine can match a divinely inspired human.

Dr. Matěj Kratochvíl, a music journalist and ethnomusicologist, gave the final colloquium presentation. Kratochvíl is Chief Editor of the music magazine HIS VOICE in Prague (HIS is an acronym for the Czech information center). He spoke about the increased need for composers writing new music to find funding outside of state support and posed questions about relationships between the arts and state funding. As an example, he referred to his recent interview with composer Philip Glass, who has received almost no direct government funding. Though noting that new music advocates may have a greater challenge in today’s political and economic climate, Kratochvíl was optimistic about the development of new venues, such as clubs and restaurants, where contemporary music is now being heard.

The richness of the arts in Kroměříž, and the intensity of activity during the main week of Forfest, while a pleasant surprise for the first-time visitor, are certainly not unexpected by Vaclav and Zdenka Vaculovič, who have been planning and working assiduously since the previous year’s festival. Their cumulative effort over the past 24 years has built loyal local audiences, promoted Kroměříž as a center of art and culture, and engaged musicians, artists, and thinkers internationally. In this regard, they have seen the synergy from the dual festival foci—progressive music and art, and spirituality in art—impact creators and audiences far beyond their city and region. In support of their vision, we wish them well as they plan for the silver anniversary festival next summer.

Quasars Ensemble / SK

Opening of Exhibition
in Bratislava / SK

Anna Zielinska / Poland

Daniela Andršová
soprano / CZ

Pieta – Michelangelo

Benda Quartet / CZ

International Exhibition
HUMAN in Bratislava / SK

Romain and Elena Petiot
France

Cathedral of St. Wenceslas
Olomouc

Trio Aperto / CZ

František Emmert
25. Symphony
Cathedral Olomouc

Rotunda of Flower Garden / CZ

Congratulations on receiving the EFFE label

Kathrin Deventer, Secretary General European Festivals Association (EFA) EFFE is an initiative by the European Festivals Association supported by the European Commission and Parliament.

Dear Vaclav and Zdenka,
We are pleased to inform you, also on behalf of the EFFE International Jury and the EFFE Hubs, that **your festival receives the 'EFFE Label 2019–2020'**. After verification of your application, your festival meets the requirements for the EFFE Label.

You are now in the running for the EFFE Awards. The EFFE International Jury will decide on the EFFE Awards until September 2019. A short list of Laureates will be published in July 2019. The EFFE International Jury takes the freedom to contact you for any further information if needed.

With my best regards, Kathrin Deventer

Kolokvium 30 let / Colloquium 30 Years

Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC pořádá jako bienále mezinárodní kolokvium „Duchovní proudy v současném umění“ s různými podtituly, které reagují na aktuální situaci ve sféře umění. Ve fokusu zájmu jsou aktuální přesahy hudby a výtvarného umění, které korespondují se zaměřením festivalu a které samozřejmě odrážejí atmosféru doby. Kolokvia se účastní pravidelně hosté z 10–2 zemí Evropy a zámoří. Kolokvium si klade za cíl posunout problematiku spirituálně orientované tvorby do souvislostí světového umění současnosti. Vybrané texty uvádějí odborná periodika v České republice, také v jiných evropských zemích i v zámoří.

The International Festival of Contemporary Art with a Spiritual Focus FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC organizes as a biennial an international colloquium „Spiritual Currents in Contemporary Art“ with various subtitles that respond to the current situation in the field of art. The colloquium is regularly attended by guests from 10 to 12 countries from Europe and overseas. The colloquium aims to move the issue of spiritually oriented work in the context of contemporary world art. The results of the colloquium are published in the Czech-English version in the form of an anthology. Selected texts are presented by professional periodicals in the Czech Republic, as well as in other European countries and overseas.

Dr. Laurence Sherr / Kennesaw State University – USA / Forfest – A Second Impressions – Music magazine Composer USA 2014

In June 2014, I arrived for the second time in Kroměříž, a Moravian town in the eastern Czech Republic, for the arts festival known as Forfest. It is the 25th anniversary of this annual festival organized by Vaclav and Zdenka Vaculovič. My article about the festival and colloquium last year included background about the history, architecture, art, and performance spaces here, and since it is available online (<http://www.forfest.cz/?id=1&action=seznam&presenter=Review>), this article will focus on selected performances and exhibitions that I attended this year.

All but two Forfest events this season were concentrated into 12 consecutive days in late June and early July in Kroměříž and the regional city of Olomouc. The concerts that were not part of this cluster were also separated geographically; the first took place in mid-June in Prague, and the last will occur in September in Bratislava. That first concert featured the Austrian Duo Polyzoides, a brother-sister violin and piano grouping whose familial affinity extended to tight ensemble playing even in extremely challenging passages from contemporary literature. The programming of mostly 20th century works included an adventurous solo violin work by the Czech conductor and composer Karel Reiner, one of the few composers who survived Nazi imprisonment in Terezín, the ghetto/camp near Prague that served as a propaganda vehicle during the Holocaust. Even more complex were Lieder Ohne Worte of Heinz Holliger, which the Duo handled with aplomb. Two living Czech composers, Vojtěch Mojžíš and Jan Grossman, were in attendance for the performance of their works, and, as the concert took place in the Smetana Museum on the banks of the Vltava (Moldau) River, a work by that paragon of Czech musical culture rounded out the program. Full program listings for all 2014 Forfest events can be seen at the festival website: http://www.forfest.cz/data/doc/programy/forfest_2014.pdf.

The opening concert in Kroměříž featured the violin-piano duo of Pavel Burdych and Zuzana Berešová performing in the gilded Assembly Hall of Chateau Kroměříž, one of the main concert venues of the festival. The highly reverberant acoustics of this cavernous Rococo hall can work to advantage for quiet and delicate passage, but to disadvantage for thick, loud textures and fast passages. Burdych and Berešová adjusted their performances to these acoustics for their varied program of works by 20th and 21st century composers that included two world premieres and one Czech premiere, the latter being my Four Short Pieces for solo violin.

Rebecca Edelmann / USA

Press conference
in Town Office Kroměříž

Evening after concert
Kroměříž

In Chateau archive
Max Stern
Rebecca and Friedrich
Edelmann / Germany

Elena Letňanová and Zdenka
Vaculovičová in Bratislava

Family Ensemble
Polyzoides / Wien

Ondřej Štochl
composer / CZ

Exhibition in Orchard Gallery

Ugandan Dancers Band
Chateau Garden

Petr Vaculovič
composer / CZ

Cathedral in Olomouc

Picture Gallery of the Chateau
Elena Tereshchenko
Elena Letňanová
Massimiliano Messieri
Romain and Elena Petiot

There were three events the following day, including a vocal and organ concert in the Church of St. Maurice, and an Assembly Hall performance by Ensemble Damian from Olomouc. Ensemble Damian gave an uninterrupted concert, a continuous performance of the compositional work of its apparent leader Vít Zouhar. Zouhar performed mainly on a very small keyboard, as did the other players in various segments of the work. These keyboards were sounded by air blown by the player through a mouthpiece and tube. All the players sang in certain sections, so that sections of homogeneous timbres alternated with heterogeneous ones. The instruments in the ensemble included viola, trombone, and percussion, and the audience was treated to effective spatial modulation when the players sang/played while moving through the space and around the audience. The composition seemed to have sections with precise relationships of pitches and rhythms, and others where the players improvised within rhythmic or melodic structures suggested by the composer. Repeated and evolving musical cells were representative of a tonal, minimalist style, but with a particular Czech twist.

Over the next few days openings of art exhibitions alternated with concert events. On a pleasant Sunday afternoon, guests gathered at the Rotunda of the Flower Garden for a display of the large-scale triptychs of Vaclav Vaculovič along with the glass sculptures of Marek Trizuljak. The covered space under the Baroque dome provides shelter in the middle of the large formal gardens, and space for about a dozen of Vaculovič's three-paneled paintings in rooms radiating out from the central space. Descriptions of the works by the artist revealed his concern with the human psyche, spirituality in music and art, and monumental themes. Soprano Stella Maris, who sang superbly in the Church of St. Maurice organ concert the evening before, joined violinist Zdenka Vaculovičová for several short works to kick off the event. On a smaller scale, and appropriate to the intimate display space at the Gallery Artuš Kroměříž, were two types of work by Czech artist Hana Stehlíková Babyrádová—etchings and ceramic containers filled with plant life.

Percussion dominated the first Monday of the festival in Kroměříž. Students from a nearby music school gave a performance at the Kroměříž Museum, led by their teacher Ludmila Daňkova. Regular, found, and specially crafted percussion instruments figured prominently in my lecture on 20th century experimental American composers. The evening Assembly Hall concert featured the OK Percussion Duo of Martin Opršál and Martin Kleibl from Brno in a concert of works written for them, including ones by Karel Husa and Vít

Zouhar. The two gave a stunning display of virtuosity on an amalgamation of instruments centered around marimba and vibraphone. Opršál performed again the next evening with organist Irena Chříbková in the Church of St. Maurice.

During Forfest 2014, many of the featured composers were in attendance, and several gave public explications of their works. These included Daniel Kessner, Nicolas Zourabichvili de Pelken, Jan Grossman, and Vojtěch Mojžíš. Kessner, Zourabichvili and Grossman all spoke on the day of the flute and piano concert by Kessner and his wife Dolly that comprised works by these three composers. At that Assembly Hall event, the two performers alternated in solo works by Kessner, and combined in his Alto Rhapsody, an effective and engaging dialogue between the two instruments. The delicate voice of the bass flute, a favorite instrument of Kessner's, was excellently enhanced by the resonance of the hall in his solo work for that not often heard instrument. For me, the standout composition of all that I heard at Forfest 2014 was the premiere of Zourabichvili's Façi. An upward sweep of notes in the piano served as the opening gesture and unifying element in the uniquely colored sound universe Zourabichvili created. Grossman's suite Natalis Solis Invicti, like the other works on the program, benefitted from the expert and highly sympathetic interpretation by the Kessners. The relationships between the Kessners and the composers were established by mutual participation in previous Forfest festivals, and nurtured by many years of subsequent Forfest interactions. More about this phenomenon below.

The Czech clarinet, viola and piano group Trio Actaeon appeared the following evening in the Assembly Hall, presenting a concert in which all but one of the works were Czech or world premieres created by Austrian, Italian, German, and Canadian composers. A number of the works had been written for the trio; the concert thus displayed the group's commitment to music of our time, and to living composers. The works on the program displayed a variety of avant-garde styles, which were handled with aplomb by the fine players in the group. In the trio by Michele Trenti, spans of high, loud, and dissonant playing provided an unrelenting intensity that were emphasized by the more than ample resonance in the hall. A surprising twist came at the beginning of Maximilian Kreuz's work, where a blues-inflected line was taken up by each of the instruments in imitation; this recurred later in the work. The Canadian creators of the final two works, who had traveled to Kroměříž for the concert, introduced their compositions. In one case, Alexander Rapoport explained how his work made reference to Mozart's Kegelstatt Trio, ostensibly the best-known historical

Louise Lewis
California State University
Exhibition in Chropyň
Chateau

Nicola Baroni
composer / Italy

Summer afternoon
Fontaney / France

Jaroslav Tůma
organist / CZ

Gabriela Tardonová
conductor
Opera Diversa / CZ

Ruth Forsbach
organist / Germany

Antonín Gavlas
visual artist / CZ

Garden Atelier
Rudolf Růžička
composer / CZ

Magda Čáslavová
Petra Smílková / CZ

William Feasley
Emily Tsai / USA – Japan

Michal Rataj
composer /CZ
Festival Colloquium
Museum of Kroměříž

Assembly Hall of the Chateau

work for the peculiar combination of clarinet, viola, and piano. Like many titles added by publishers or others, Kegelstatt Trio has come to identify the work even though Mozart apparently was not making reference to the bowling game named by this title. In response, Rapoport explained how his work included embedded signifiers of bowling in each of the movements.

A number of listening sessions punctuated Forfest's main week in Kroměříž, leading to further musical discoveries. For this writer, one such find was Czech composer Miloslav Kaveláč's 30-minute orchestral work *Mystérium Času* (The Mystery of Time). As the work unfolds, a clarinet and string texture is punctuated by timpani, the effect being the demarcation of segments of time that become more condensed as the work reaches its animated central section, followed by a reversal of the process as the piece returns to more calm and spacious textures. Skillfully orchestrated and compelling, the work made a strong impression.

Two concerts were offered on the second Friday evening of the 10-day festival in Kroměříž. The first featured Slovakian pianist Elena Letňanová and festival co-director Zdenka Vaculovičová on violin. Vaculovičová opened with an apt performance of Křička's *Preludio a Fughetta*, reminiscent of Bach's solo violin sonatas. Both solos and duos followed, including the world premiere of Pavel Zemek's *Ukolébavky* for violin and piano. This minimal and serene work let us hear another side of this highly active Czech composer, who was present for the performance, and whose contrasting works were heard throughout the festival. The highlight of the concert was a solo piano work by Slovakian composer Juraj Beneš, whimsically titled *Alice Was Beginning To Get Very Tired of Sitting Next to Her Sister on the Bench and Having Nothing to Do*. The opening theme undergoes continuous metamorphosis that gives a sense of the unfolding of geologic time. It received a sensitive and deftly tactile interpretation from Letňanová, who had interacted with the composer before his passing.

The second concert was a multi-media event featuring voices, acoustic and electronic instruments, found objects, recorded layers, and, in the darkened Assembly Hall, a large, visually engaging projection that eventually covered a large section of the wall behind the usual performance space. The single work was *Soundscapes*, created by the Czech composer/performer collective Ensemble Marijan. Both the visual and audio components started minimally, and evolved to greater complexity as the piece progressed. The

rotating 3-D image during the final section of the work was skillfully realized and manipulated.

I regretted that I did not get to hear the final Saturday–Tuesday events. Two unique ensembles appeared on Saturday, an orchestra of found objects, and a harp quartet from Italy. The former featured world premieres of new works by Petr Vaculovič, whose notated scores were realized by the Industrial Philharmony of Hodonín. For the latter event, the Adria Harp Quartet presented an entire concert of world premieres, including works by two Italian composers in attendance, Massimiliano Messieri and Nicola Baroni. The premieres of new works by Messieri and Zemek punctuated the Sunday performance by Opera Diversa from Brno. On the program were also string orchestra works by Gideon Klein and Pavel Haas, two of the noted Czech composers imprisoned in the Terezín ghetto, both of whom died after deportation to concentration camps in Poland.

My second impression of Forfest was one of a deeper understanding of the wider significance and impact of the Festival. While the festival's commitment to contemporary music and art, and the connection of the arts and spirituality, had created a strong impression the previous summer, the living connection between the artists, composers, and performers who met at Forfest, and their continued artistic collaborations beyond the geographical and temporal confines of the festival, left an indelible second impression. The legacy of Forfest as an international locus for the presentation of new works that were created by artists who had first encountered each other there is magnified as these works reach audiences worldwide and join the canon of contemporary art. While the manifold cross-cultural cases are too numerous to convey here, examples range from American composer Theodore Wiprud's chamber orchestra work based on a painting by Czech artist Vaclav Vaculovič to Slovakian pianist Letňanová's Czech and Slovakian performances of works by Italian composer Messieri to the aforementioned interweaving of friendship and artistic collaboration as American performers Daniel and Dolly Kessner gave voice to new works by French and Czech composers Zourabichvili and Grossman. This far-reaching impact may be one of the lasting legacies of the festival, and Vaclav and Zdenka Vaculovič certainly deserve recognition for 25 years of creating a festival where contemporary art can flourish, and where artists become enriched through their connections with each other, and in turn, offer the world new art that may not otherwise have come to light. We celebrate the silver anniversary of Forfest, and wish it many more years of success in presenting new work to the public, and in providing an environment conducive to engendering artistic collaboration.

František Emmert / CZ
25. Symphony
Cathedral of St. Wenceslas
Olomouc

Giamila Berré
organist / Italy

Bob Raymond
visual artist / USA

Exhibition in Rotunda
of Flower Garden / CZ

Amy Lynn Barber
percussionist / USA

Apeiron Guitar Quartet / Italy

Kat Skraba
visual artist / USA

Janna Polyzoides / Wien

Church of St. Maurice
Olomouc

Zuzana Berešová
Pavel Burdych
pianist, violinist / SK-CZ

**Doc. PhDr. Elena Letňanová /SK/ – klaviristka, muzikológ
– Hudobný život, Bratislava 2010**

Renomé mohutnejúceho Forfestu stúpa každým rokom a právom ho zaraďujeme k takým medzinárodným festivalom v Európe, ako je Varšavská jeseň, Musica Nuova v Ríme, Darmstadte, Bukurešti, Kopenhagene a inde. Festival potvrdil predpoklad, že univerzalizmus verzus relativizmus je na vážkach, že duchovná hudba (nie lacná „ducharina“) je na vzostupe a nie v zatlačenej pozícii, v undergrounde, kde sa nachádzala viac než jedno polstoročie s jej vyškrtnutými autormi. Svetská hudba, ak je vynikajúca, má rovnako duchovný rozmer, rozhraničenie oboch hudieb nie je jednoznačné, obe sú podstatou veľkého umenia...

**Doc. PhDr. Elena Letňanová /SK/ – pianist, musicologist
– music magazine Hudobný život, Bratislava 2010 /excerpt/**

The reputation of the Festival Forfest CZECH REPUBLIC is growing every year and we rightly include this event among such international festivals in Europe as Warsaw Autumn, Musica Nuova in Rome, Darmstadt, Bucharest, Copenhagen and elsewhere. The festival confirmed the assumption that universalism versus relativism is on the dragonflies, that spiritual music is on the rise and not in a depressed position, in the underground, where it has been located for more than fifty years with its prohibited authors. Secular music, if it is excellent, has the same spiritual dimension - the boundary between these two kinds of music is not clear, both are the essence of great art...

Prof. PhD Liviu Marinescu /USA/ – composer, California State University Northridge, Los Angeles

From Image to Sound. Searching for New Parallels and Intersections between the Visual Arts and Music / Od obrazu k zvuku; Hledání nových paralel a křížovatek mezi výtvarným uměním a hudbou.

The intricate connections between the visual arts and music have been revealed by a plethora of philosophers, as far back as the antiquity. So much of who we are is defined by what we see and hear, and whether we choose to create art through images or sounds, the bonds between these two modes of expression are strong. They are also enigmatic.

Music doesn't come from music. For composers, much more often, the birth of a musical idea carries the desire to express what words cannot. For the epigone, composing music is an exercise. For the artist, it is a transcendental experience. We observe, reflect, and eventually engrave our ideas into sound during a mysterious process that often, we cannot explain ourselves. We wonder what inspiration is, especially when Euterpe is away. As we strive to create unique sonic landscapes, our work is minute at times, concerned with the meticulous shaping of the unseen and its ultimate realization into sound. We are at times watchmakers, working with imaginary mechanisms. But we are also architects, seeking balance and concord. For many of us, music comes from image, which makes us feel like translators without a language, living within an illusive world...

**Doc. Jan Grossmann /CZ/ – skladatel, OPUS MUSICUM 4-2019 /výňatek/
30 let tvůrčí svobody od narození festivalu do současnosti**

Forfest – to byla pro mne za těch 30 let vysoká míra demokratičnosti v uvádění i těch stylově nejnepříbuznějších skladatelských novinek a interpretačních přístupů díky obdivuhodné úctě a respektu k nejrůznějším tvůrčím poetikám autorů jakožto nejsvětějšímu právu tvůrce na uměleckou svobodu a její svobodnou prezentaci na veřejnosti...

**Doc. Jan Grossmann /CZ/ – composer, OPUS MUSICUM 4-2019 /excerpt/
Forfest – 30 years of creative freedom from the birth of the festival to the present day.**

For me over these 30 years Festival been meaning a high degree of democracy in presenting even the most unrelated innovations and compositional approaches thanks to admirable respect of the various creative poetics of authors as the creator's sacred right to artistic freedom and its free presentation in public...

Prof. Massimiliano Messieri /San Marino/ – composer, Conservatory of San Marino 2019

ART AND SOCIETY – PAST SHAPES THE FUTURE
Analýza vztahů mezi současným skladatelem a společností
Analysis of the relationship between the contemporary composer and society

Marek Paľa / SK

Miroslav Ištván
Quartet / CZ
Picture Gallery of the Chateau

Václav Vaculovič / CZ

Exhibition in the Chapel
of St. John in Bratislava / SK

Ondřej Štochl with
Ensemble
Konvergence / CZ

Kristýna Valoušková
soprano / CZ

Picture Gallery of the Chateau

Jan Vrkoč
Růžena Sršňová / CZ

Cathedral of St. Wenceslas
in Olomouc / CZ

Caesar Fountain in Olomouc

Ondřej Mucha – organ / CZ
Ruth Forsbach / Germany
Stefan Heucke / Germany
organist, composer

We can say that art is not just a reflection of the society but also a dreamlike meditation on future. We can take various examples to demonstrate this concept but the most impressive and objective one, if not closer to us, may be the creative idea that the film director Stanley Kubrick had in 1964 for his film “2001: A Space Odyssey”. It was written both by Kubrick and by the British writer Arthur C. Clarke, who published the homonymous novel in the same year the film was released (Washington, 2 April 1968). The path of man’s history and his future are seen through partial but suggestive film-like shots that are almost always fiction. Despite this, the movie anticipates technologies that were unknown in the 60s, such as people’s voice identification, the use of spaceships and their launch and the A.I., the artificial intelligence (listening: an excerpt by “2001: A Space Odyssey, HAL 9000 I’m sorry Dave, 1968). We must take into account that both the director and the writer lived in the same historical period when space travels were something ordinary. Just think about Laika, the Space Dog that was put into orbit from the Soviet Union in November 1957, or Yuri Gagarin, the first human to journey into outer space on the 12 April 1961.

Now that this concept is clear, what role has the composer into the society? We have seen in recent history and nowadays, that the path taken by composers during the Avant-garde led the “Music”, or better, the algorithmic combination of notes, to a dead-end. I can’t deny that this wasn’t necessary, and that the composers who were close to the horrors of hatred towards other men, the Holocaust, the tragedies of the First World War and the Second World War and later on, if that wasn’t enough, the Korean and the Vietnam War (just to mention a couple of them), were embarrassed to write about other topics, and the atavism of screams that came out from those scores were cries of distress...

Ak. mal. Marek Trizuljak /CZ–SK/ 2019
QUOD TEMPUS, QUI LOCUS – Q Association /CZ/ – výstava “
k 50. výročí založení exhibition to commemorate 50th anniversary

Umělecká tvorba neznamena opakování již známého. Nemá za cíl přinášet hotové odpovědi, jejím smyslem je spíše klást otázky. Dotýkat se neznámého. Dante Alighieri v Božské komedii zmiňuje plavbu do neznámých, nikdy předtím neprozkoumaných vod. Název kroměřížské výstavy „Quod tempus, qui locus – Jaký čas, jaké místo?“ navazuje na odkaz zakladatelských osobností Sdružení Q. Myšlenkou založit mezioborový umělecký spolek se zabýval malíř

Bohdan Lacina s několika dalšími profesními kolegy už od doby kolem roku 1964. Seskupení se potom konkrétně utvářelo v několika etapách mezi říjnem 1968 a březnem 1969. Mezi zakládajícími členy byli zejména výtvarní umělci, vedle Bohdana Laciny např. Marie Filippovová, Jan Rajlich st., Vilém Reichmann a Miroslav Šimorda. Brzy se přidali zástupci dalších oborů. Spisovatel a básník Ludvík Kundera dal sdružení název, v němž písmeno Q evokuje latinská tázací zájmena a v širším smyslu celý civilizační okruh, který po mnoho staletí používal latinský jazyk k jednotlivému shrnutí všeho podstatného vědění. S nástupem (ab)normalizace bylo Sdružení Q zrušeno, ale někteří členové se dál setkávali v soukromí a pokračovali v neformálních aktivitách. Tím se udržel soudržný, kolegiální duch, který napomohl obnově oficiální činnosti v r. 1989. Dodnes je to velmi inspirativní seskupení literátů, dramatiků, fotografů, filmařů, architektů, hudebníků a výtvarných umělců. Smyslem tradice není uchovávat popel, je jím udržovat živý oheň a otevřenost k dalšímu pokračování cesty. V jaké kvalitě doby se ocitáme a nakolik jsme schopni najít v ní své místo? Jaká je role tvůrčích lidí v době proměn? Máme v ní vlastní specifický úkol? I když latinu razantně vytlačuje angličtina, jde především o obměnu komunikačního nástroje při pokračování kultury, která je syntézou několika dobře se doplňujících světů: židovského, křesťanského, řeckého a římského; je průnikem realizmu a vysokých idejí, racionality a emočnosti, duchovnosti, obrazovosti, definiční preciznosti, právního vědomí, technického umu, systému správy veřejných věcí, úcty k lidské bytosti, její svobodě a důstojnosti. V této civilizaci dosud žijeme. Z jejích kořenů čerpáme, jsme její součástí. A dodnes je to syntéza otevřená, stále se vyvíjející. Dokladem toho je i obrovský rozmach přírodních věd. Bez konce však přitom narážíme na hranice světů, o nichž zatím můžeme říci pouze hic sunt leones. I když nové prostory svým poznáním uchopíme, nic tím nekončí, dotkneme se vzápětí hranice dalších neprobádaných oblastí.

Ph.D. Vojtěch Dlask /CZ/ – composer, musicologist, Czech Television Brno
Hana dramaturgie – Shame of dramaturgy or logo and expression 2019

Jsme jiskry pod hvězdami. Nesamozřejmost toho, že se krom požívání jiných živých i neživých entit na planetě projevujeme i v touze přesáhnout sebe sama, stále znovu naznačuje, že veškerá naše snažení by se mohla měřit úplně jinak než mírou vnějšího úspěchu, mírou zavděčení se či mírou přizpůsobení se početnějším. Artificiální hudba je v Česku takřka vyloučena z diskurzu ostatních druhů umění. Každý slušný mladý trendy výtvarník poslouchá rock anebo elektroniku; literáti

Ruth Forsbach / Germany
Stefan Heucke / Germany

Max Stern – Jana Vöröšová
composers / Israel – CZ

Massimiliano Messieri
San Marino

Before concert

Nao Higano / Japan

Orchestra d'archi Pardubice

Jubilee exhibition – 50 years of Association Q Brno / CZ

Opening of exhibition Bratislava / SK

Gaudeamus Brno Church of St. Maurice

Lukáš Daňhel / CZ Brno Contemporary orchestra Cathedral in Olomouc

Assembly Hall the Chateau Kroměříž

Bohuslav Martinů Quartet / CZ the Picture Gallery of Chateau

Lenka Kozderková / CZ

vůbec netuší, že byla česká hudba po Martinů. V tisku a na internetu se z této oblasti dočteme leda tak o úspěchu nejúspěšnějšího českého skladatele v cizině. Zbytek jsou aktivity odborné veřejnosti a publikace zájmových skupin pořádajících festivaly té či té správně soudobé hudby. Můj text se zabývá reflexí poklesků současné české hudební dramaturgie, jak jsem ji měl možnost poznat. Narazil jsem ve svém životě na nutnost dramaturgovat hudbu, chvíli to bylo mé povolání a střetl jsem se v něm mnohokrát s podmínkami uvádění uměleckých děl – nejčastěji je toto limitováno předpověďmi návštěvnosti a jejích mutačí (sledovanosti, poslouchanosti); druhým jejím hybatelem bývá snaha zavděčit se někdy i nevyřčené poptávce šéfů (dát práci dirigentovi, houslistce, pozvat do studia ty, kteří mají být vidět). Mnohokrát byla dramaturgie vláčena víchry náhody, osobního vkusu i méně kladnými vlastnostmi dramaturgů – slabostí, ješitností, mocichtivostí, nevzdělaností. Některé momenty textu se dotýkají dramaturgie divadla, jiné dramaturgie televizní; dramaturgie výtvarná coby kurátorství a řada podob intendantství a redaktorství jsou jen jiné podoby téhož – podoby porodníka, strážce brány, podoby dramaturga. Snad proto nebude můj text jen o zdánlivě bezvýznamném aspektu jedné podoblasti umění, o dramaturgii umění; bude nepřímě i o lidech zacházejících s uměním a o vnímání umění a jeho prezentaci ve veřejném prostoru. O umění a společnosti, jak zní téma kolokvia na Forfestu 2019.

PhDr. Marie Kissová /Bulgaria/ – cultural scientist, Sophia 2017 Bulgarian Academy of Sciences
Současné umění jako součást kulturní transformace

Úvahy, o které bych se s vámi ráda podělila, jsou jen malou částí permanentního hledání duchovního obsahu a duchovního smyslu umění. Věřím, že nejen svými prožitky hudby, které tady společně sdílíme, ale i některými svými myšlenkami o ní a o tvorbě obecně si uvědomujeme stále zřetelněji a hlouběji, že umění, které každý z vás tvoří nebo zkoumá, má obrovský význam pro člověka samotného, pro druhé lidi a pro život jako celek. Hned na počátku bych chtěla říci, že podle mého názoru k tomuto uvědomění dochází nejen na základě myšlení člověka, ale i jeho srdce a duše; a dosahuje toho díky zvláštnímu vnitřnímu probuzení. Je velmi důležité si to uvědomit. Existují minimálně tři věci, které jsou nám všem jasné a nezpochybnitelné. První z nich je, že kultura a vůbec lidský život na naší planetě jsou momentálně v krizi – hluboké, univerzální, podivné a vážné – vážné ve smyslu osudové. Druhou věcí je, že jediný přijatelný způsob, jak se z této krize dostat (jako z každé jiné), je

transformace. Čím je krize hlubší a masivnější, tím samozřejmě radikálnější musí být transformace. Ta pochopitelně vychází z vědomí. Nám, lidem dneška, je potřebná přesně taková transformace – transformace ve způsobu myšlení a života. Mluví o ní všichni současní duchovní učitelé, myslitelé, badatelé, vizionáři. Třetí věcí je, že absolutně nejdůležitější roli při transformaci vědomí mají tvůrci – tvůrci obecně, ale nejvíce tvůrci v umění. Proč? Umění jako celek existuje minimálně ze dvou důvodů. Prvním důvodem je, aby vyjadřovalo a uspokojovalo pravou přirozenost člověka – tvořivost, to, co ho utváří „k obrazu a podobě Boží“.

Druhým důvodem je, že umění obývá, oživuje a chrání jedno velmi důležité „teritorium“ – místo, kde se setkávají Duch a Hmota, kde se setkávají viditelné a neviditelné, osobní a kosmické. Bez přístupu k tomuto „teritoriu“ je člověk ztracen. Zde, přesně v tomto prostoru, se rozvíjí a pěstuje vše, co člověk má: smysly, city, rozum, srdce, osobnost, vztah ke světu, a vůbec vědomí. Setkání Ducha a Hmoty – to nejdramatičtější setkání v lidském světě – se prostřednictvím umění proměňuje v pramen vědění a chápání, ve zdroj tvořivé energie, radosti, významu. Umění nám dává příležitost být stále více lidmi a aby se náš svět stal stále lidštější. A tak jde-li teď o otázku duchovní a fyzické záchrany, současné umění k tomu dává mnoho šancí a velkou zodpovědnost.

Základní myšlenka, o kterou se chci s vámi podělit, je tato: abychom zachovali tuto planetu, musíme se změnit: musíme změnit způsob, jakým vnímáme svět, způsob, jakým se k němu a k sobě chováme, to znamená způsob, jakým žijeme. Aby mohlo dojít k této změně, musíme si uvědomit jednotu života – že život je celostní, tzn. všechno je v něm propojeno jako v každém živém organismu. Abychom si uvědomili a prožili tuto jednotu, je pro nás nezbytné Umění. Proto je tak důležité...

PhDr. Marie Kissová /Bulgaria/ – cultural scientist, Sophia 2017 /excerpt/ ex-member of Institute of the Ministry of Culture and the Bulgarian Academy of Sciences
Současné umění jako součást kulturní transformace

I would like to share with you some thoughts which are a small part of a constant quest for the spiritual contents and the spiritual meaning of art. My belief is that by sharing here not only the experience of music but also some thoughts about it and about creativeness we will realize more clearly and deeply that art, created or researched by you all, is indeed of utmost importance for the person doing

Marek Pala / SK Cathedral Olomouc

Kim Abeles Los Angeles visual artist / USA

Castle Atelier Bratislava / SK

Markéta Mazourová / CZ

Assembly Hall with students

Windows in Chateau

Louise Lewis
visual artist, teacher
California State University
USA

Volodja Balžalorsky
Slovenia

Mystery of Time – exhibition
Rotunda of Flower Garden

Adria Harp Quartet / Italy

Moravian Madrigalists / CZ

Moravian Madrigalists / CZ
Cathedral Olomouc

this, for other people and for art in general. I will say straight away that according to me this realization takes place not only through thinking, as heart and soul take part in it, but also through the achievement of a special inner awareness. And it is crucial that this be understood.

There are at least three things which are clear and undeniable for all of us. The first is that culture as well as human life on this planet right now are crises-ridden, which is profound, comprehensive, interesting and important in that it is fateful. The second is that the only possible solution of this crisis (as of any crisis) is transformation. Of course the more deep and all-embracing the crisis is, the more radical should the transformation be and admittedly awareness is the starting point. Such radical transformation in the mode of thinking and in the way of life is exactly what we, present day people, need. All contemporary spiritual mentors, thinkers, researchers and visionaries speak about this. And the third thing is that beyond question the crucial part in consciousness transformation belongs to creators – to all creators, and mostly to artists. Here is the reason why.

On the whole there are two causes for art to exist. The first one is for art to express and nurture the real nature of man through creative work, making man *an image and personification of God*. The second reason is that art inhabits, gives life to and guards a very important territory: the space where Spirit and Matter, visible and invisible, personal and cosmic meet. Man is lost if he does not have an access to this territory, for this is exactly the area where everything in him is cultivated: his senses and feelings, his intellect, heart and personality, attitude to the world, his consciousness as a whole. Art transforms the meeting of Spirit and Matter, which is the most dramatic meeting in the world of humans, into a source of knowledge and understanding, of creative energy and joy, of meaning. Art gives us the chance to become more of human beings and makes our world more human. And since this right now is an issue of spiritual and physical survival, contemporary art provides a lot of chances and responsibilities.

I would like to point out at the very beginning that in my reflections I have had in mind mainly music as it is the art which is most close to me and maybe that is why I consider music - as a presence in our life and as an influence - the most universal of arts. Great is the importance of music for consciousness transformation and musicians today bear an exceptional responsibility for what happens in the being of culture. And it seems to me that although this is a subjective opinion it is valid enough.

The basic idea which I would like to share is that in order to survive on this planet we have to change. We have to change the way in which we perceive the world, the way in which we treat it and treat ourselves, and consequently the way in which we live. In order that this change takes place, we have to realize the unity of life: that life is something integral, that is to say, all of its components are linked the way it is in every living organism. To become aware of this unity and to experience it we need Art. This is the reason art is important...

**Doc. Hana Stehlíková Babyrádová /CZ/, UP Olomouc a MU Brno
Spirituální aspekty audiálního a grafického projevu**

„Chápeme-li spiritualitu a duchovno jako protipól k materii, k hmotě, tedy jako něco nehmotného a bez těla /a látkovosti/, můžeme navázat na myšlenku Leonarda da Vinci, kterou zaznamenal v Codexu Atlanticus: Duchovní říkám, protože je v ní neviditelný, bezhmotný a nehmatatelný život, protože, kde on vznikne, tam se nezvětší ani tvar těla, ani nepřibude na váze.“ (Nečas, 2006, s. 151). Spiritualitu lze vnímat, praktikovat i vykládat různě. Odhlédneme-li od zavedených postupů demonstrace spirituality náboženské, můžeme si spirituální povahu člověka vyložit například jako osobní přesvědčení související s vírou v něco, co nás přesahuje. Nejsme-li ovšem navyklí vykonávat institucemi předepsané obřady demonstrující duchovní obsahy, jaké způsoby vyjádření spirituality se nám tedy nabízejí? V případě, že jsme dětmi, umělci nebo jen dospělými jedinci otevřenými vůči nejrůznějším experimentům, nabízí se zde grafický nebo akustický způsob vyjádření spirituálních obsahů, případně i spojení obou způsobů vyjádření spirituality v jednom. Obrazy a zvukové produkce (jde o improvizace i hudbu) můžeme takto vytvářet, ale můžeme je také pouze vnímat a tímto způsobem prožívat spirituální aspekty existence. Spiritualitu v hudbě nelze tedy chápat pouze v projevech skladeb s náboženskými účely. Spiritualitu je možné hledat například i v jazzu: Například John Coltrane cítil své skladby jako duchovní a po jeho smrti i jeho žena Alice. V jazzu je možné najít celou řadu projevů skryté spirituality jako například u hudebníků v Chicagu, kolem: Jarman, Braxton, Abrams, Art Ensemble of Chicago, kteří se odebrali směrem k africké a arabské spiritualitě a odklonili se tak od spirituality křesťanské. Dalším netradičním proudem projevů spirituality v hudbě je popsán v knize Roberta Ashleyho, Musik mit Wurzeln im Äther, vydané v roce 2001 – jde o projevy spirituality v elektronické hudbě. Jsou zde uveřejněny rozhovory s americkými skladateli, kteří zapojili elektronické

Luke Raffanti
Laurence Sherr
USA

Brno Contemporary Orchestra
CZ

Laurence Sherr
composer / USA
Kennesaw State University

Concert for students
Assembly Hall of Chateau

Laurence Sherr
with Romain and Elena Petiot
USA – France

Anna Zielinska / Poland

Tommy Barr with Friedrich and Rebecca Edelmann
USA / Germany

Tommy Barr
visual artist / Ireland

Concert DAMA DAMA / CZ
Sala Terrena of the Chateau

With Mr. and Mrs. Pärt
Estonia / Berlin

Elena Letňanová / SK

systemy do kompozic a poprvé to prezentovali na univerzitě v Ann Arbor nazvaném ONCE. Pravidelné produkce na tomto festivalu přispěly k popularizaci hudby, která dále přesahovala do oblasti tance a divadla. Umělci jako například Gordon Mumma a Roberto Gerhard, kteří skládali spirituální skladby čistě na počítači. Skladatelé jako Robert Ashley a Roger Reynolds pak transformovali spirituální aspekty do vokálních improvizací.

Dle výše uvedeného citátu výtvarníka Jiřího Nečase, výtvarného umělce českého původu žijícího v Německu a vyznavače nové hudby, lze spiritualitu považovat tedy především za něco nehmotného, nepředmětného. Nehledejme z tohoto důvodu právě v umění inspirovaném duchovními obsahy žádné konkrétní motivy duchovních figur a soustředme se při vytváření na jakousi esenci světa, kterou lze prožívat mimo uměleckou sféru například i v meditaci, kdy neděláme prakticky cagovské „vůbec nic“. Spiritualita v hudbě souvisí se synkretickou povahou umění jako takového. Synkretismus v nejširším slova smyslu zahrnuje splynutí jednotlivých smyslových vjemů. Pro vyjádření spirituálních obsahů je významné spojení zvuku a obrazu. O synkretismu jsem již před lety napsala: „Doba nám nabízí život mezi obrazy a zvuky, jejichž původ nám není vlastní, pohybujeme se mezi tím, co nevychází z naší tělesné podstaty, co není přímým odrazem světa a nás samých, bloudíme nikoliv mezi zrcadly odrážejícími naši podobu ale spíše mezi „zrcadly zrcadel světů“, které se naší prosté existenci stále více vzdalují. Je to specificky lidská vlastnost vnímat svět jako „svoji představu“ (A. Schopenhauer, 1818), ale uvažme sami téměř dvě stě let potom, co byla tato myšlenka vyslovena, zda krajní spočinutí v představě oddělené od fyzické existence nás od lidství spíše nevzdaluje: člověk totiž není nadán pouze viděním a sněním, nýbrž i rozvažováním. I Schopenhauer pochyboval o tom, že se dá žít pouze v představě: ...jako východem slunce je tu viditelný svět, tak rozvažování svým jediným jednoduchým úkonem jedním rázem proměňuje temné, bezvýznamné cítění v názor, podobou měnlivý, co se týče hmoty po všechny časy trvalý, neboť spojuje prostor a čas v představě hmoty, tj. působnosti.“

Prof. Ing. Mg.A. Ivo Medek, Ph.D. – JAMU Brno
Nač potřebujeme umění – malé zamýšlení (nejen) pro naše politiky

Pro úspěšný a vyvážený rozvoj společnosti je umění životně důležité a nezbytné, jediné totiž funguje jako kompenzace naprosto dominantního racionálního vnímání současného světa. A je to právě umění, které je schopno poskytnout ekvivalentní emoční i estetickou stránku vnímání a dohromady tak

spoluvytvářet harmonický rozvoj člověka, dětí a mládeže v první řadě. Umění a kultura jako veřejné statky produkují tzv. pozitivní externalitu pro společnost jako celek – ať již je jimi udržení kulturního dědictví pro budoucí generace, vzdělávací a kultivační efekty, posílení národní identity, vytváření inovačního potenciálu nebo prevence rizik – od různých forem kriminality a drogové závislosti přes sociální otázky a jejich řešení – např. zapojováním minorit a problémových komunit do uměleckých programů, vytvářením platformy pro komunikaci mezi minoritní a majoritní společností a v neposlední řadě i prevencí – v tom nejširším slova smyslu, jakousi prevencí „nelidství“. Přesto přes všechno je umění u nás Popelkou. Daleko lépe je na tom u nás věda a výzkum – a to navzdory tomu, že má s uměním tak mnoho společného. Umění i věda totiž hrají stejně zásadní roli v poznávání světa. A potřebujeme obojí – ostatně jak uvádí Sheldon Richmond: „...*moje teze říká, že nestojíme před dvěma samostatnými obory, ale jde o interakci mezi uměním a vědou, která vede k analogickému rozvoji*“. Ještě zřetelněji se vyslovil T. G. Masaryk: „*Dílo umělecké je výronem zvláštního poznávání světa i pravím dále, že je právě tak samostatné a oprávněné jako poznávání vědecké*“. Stěžejní je i možná interakce, kdy prostřednictvím uměleckého vzdělávání je aktivizována kreativita zužitkovávaná ve vědeckém poznávání. Jak říká Arjo Klamer: „*Civilizovaná společnost potřebuje kulturu a umění stejně jako vědu – jako zdroj vědění a kreativity*“. Pro vyvážený rozvoj osobnosti jsou oba dva vzájemně se doplňující způsoby poznávání světa – vědecko-racionální a umělecko-emoční zcela nezbytné. Umberto Eco je přesvědčený, že věci můžeme poznávat buď prostřednictvím definic, nebo prostřednictvím příběhů. Jen vyvážením obou způsobů v procesu vzdělávání dětí, mládeže i dospělých lze dosáhnout jejich plnohodnotného a harmonického duchovního rozvoje a připravenosti pro život. S plnou vážností je nutno vzít toto břímě na sebe – a to co nejrychleji, protože jak píše Weizsäcker: „...*zestylovali jsme svou společnost takovým způsobem, jaký neodpovídá ani vnímání citovému, ani vnímání rozumovému. Následkem je rozklad citů a oněmění rozumu*“.

Prof. Ing. Mg.A. Ivo Medek, Ph.D. /CZ/
Janáček Academy of the Performing Arts 2013
What we need art for – some thoughts (not only) for politicians

Art is essential for and inseparable from the successful and sustainable development of society, a counterweight to the occasionally excessive rationalism and reductionism of the modern world. Art brings forth the emotional and aesthetic awareness, thus, in partnership with science, making possible

Philharmonic Orchestra
Bohuslav Martinů / CZ

Opening exhibition
of Márton Barabás / Hungary

Garden Atelier
Marek Trizuljak
Amir El Lithy
visual artists / SK – Egypt

With Sophia Gubajdulina
composer / Russia

Exhibition of Large Formats
the Chateau of Kroměříž 93

Tomáš Ondrůšek
percussion
CZ - Germany

Milan Slavický
composer / CZ

Petr Vaculovič
composer / CZ

Pavel Zemek
composer / CZ

Exhibition ROUTES
Sala Terrena of the Chateau

Mari Jones
performer / USA

the harmonious growth of mankind, from its youngest members onwards. Art and culture, as 'public utilities', produce so-called 'positive externalities' for society as a whole, and so their maintenance is the cultural heritage of generations to come. Educational and cultural impact occur, the strengthening of national identity, development of innovative potential and even risk reduction – from the prevention of criminality and drug addiction to the resolution of social issues – for example treatment and integration of minorities and problems in the community to arts programs and creative platforms for productive dialogue between minority and majority cultures and last but not least 'prevention' in the broadest possible sense of the term – the prevention of our slipping into inhumanity. Despite all this, art is a social Cinderella, banished to the hearth to clean.

Science and research are far better treated – despite all they have in common with art. Art and science play equally crucial roles in our understanding of the world. Each is as vital as the other - as Sheldon Richmond put it, "My thesis is that it is the interaction of art and science that leads to parallel developments in both domains." 1 Tomáš Garrigue Masaryk expressed it in even clearer terms, "A work of art is the product of a personal understanding of the world and its order, even more than it can be comprehended and fixed scientifically." Similarly, in the words of Arjo Klamer, "Civilised society needs culture and art as much as science – as sources of knowledge and creativity." For the sustainable development of the individual, both are mutually dependent means of comprehending the world – scientific-rationalist and artistic-emotional both utterly required. Umberto Eco states that we can know things either through their definition or through tales. Only the balanced use of both processes in the education of youngsters and adults alike allows us to attain meaningful and harmonious spiritual growth and prepares us fully for life. It is a burden we must take up in full awareness of its nature, and as quickly as possible, for, as Weizsäcker says, "We have stylised our society in such a manner that it answers neither the perception of feeling nor that of reason. The consequence is the decline of feeling and the muting of reason."

Cena České hudební rady pro mezinárodní festival FORFEST

Dne 23. 6. 2015 byla ve 13 hod. při tiskové konferenci v rámci mezinárodního festivalu FORFEST v Obřadní síni Městského úřadu v Kroměříži předána cena České hudební rady pořadatelům FORFESTU. Cenu předal prezident ČHR Mgr. Jaromír Javůrek, Ph.D. a tajemnice organizace PhDr. Lenka Dohnalová, Ph.D.

Mezinárodní festival soudobého umění se spirituální orientací byl v roce 2015 pořádán v Kroměříži, Brně, Olomouci a Bratislavě již 26. rokem. Jeho součástí byly nejen koncerty, ale také výstavy, přednášky, kompoziční kurzy. Účastnily se osobnosti z dvanácti zemí. Festival je dlouholetým členem prestižní asociace European Conference of Promoters of New Music (www.ecpnm.com), v roce 2015 získal tzv. značku kvality v rámci projektu Evropské asociace festivalů EFFE – Europe for Festivals, Festivals for Europe (www.effe.eu).

Festival zůstává svým zaměřením, a to nejen v České republice, ojedinělým a dramaturgicky přínosným. Specializuje se na současnou tvorbu, nové formáty, propojování uměleckých druhů, mezinárodní spolupráci zejména se Slovenskem, a přitom současně dramaturgicky upřednostňuje tu část umění, která je reflexivní a v širším smyslu slova tzv. duchovně orientovaná. Festival tak podporuje nejen často zdůrazňovanou inovativnost, ale zároveň i tradiční povědomí o potřebě neformální kultivace společnosti prostřednictvím umění. Právě toto propojení jej činí stále atraktivnějším nejen pro umělce, ale i publikum. To je také důvodem, proč jeho dlouholetí pořadatelé manželé Vaculovičovi získávají za svou dlouholetou obětavou, mnohdy ne dosti podporovanou vizi a konkrétní práci, ocenění České hudební rady.

Česká hudební rada je nevládní hudební organizace, česká sekce Mezinárodní hudební rady při UNESCO. Sídlí v Institutu umění – Divadelním ústavu v Praze. Jejími členy jsou významná sdružení orchestrů, festivalů, umělců, pedagogů, média i samostatná pracoviště a jednotlivci. Současným prezidentem organizace je ředitel MHF Janáčkůvův máj Jaromír Javůrek. Ceny ČHR jsou udělovány výjimečným osobnostem nebo organizacím v celém hudebním spektru za dlouhodobou činnost a propagaci české hudební kultury od r. 1994. V minulosti byly oceněny takové osobnosti jako dirigenti Sir Charles Mackerras, Zdeněk Košler, Zdeněk Mácal, v loňském roce Serge Baudo, z interpretů např. Ivan Moravec, Due Boemi di Praga, ale také třeba Spirituál kvintet nebo Iva Bittová. Ceny jsou doprovázeny vždy od r. 1994 dílem některého českého výtvarníka. PhDr. Lenka Dohnalová, Ph.D.

Award of the Czech Music Council for International festival FORFEST

In the framework of press conference of the International festival FORFEST CZECH REPUBLIC 2015 in the Ceremonial Hall of the Municipal Office in Kroměříž / 23rd June / was forwarded the Award of Czech Music Council to the organizers of Forfest festival. The award was presented by president of Czech Music Council Mgr. Jaromir Javůrek, Ph.D. and Secretary of organization PhDr. Lenka Dohnalová, Ph.D.

Yoram Hurwitz
Holland

Marat Bisengaliev
Kazakhstan

Chateau Kroměříž

Sala Terrena of the Chateau

Arizona State University / USA

Exhibition in Gallery
of Modern Arts Roudnice / CZ

John Anthony Calabrese
Italy – USA

Cracow Quartet / Poland

Fibonacci Ensemble
Great Britain

Waclaw Golonka / Poland

Cathedral of St. Wenceslas
Olomouc

Petr Pokorný / CZ
Garden Atelier

FORFEST – International festival of contemporary art with a spiritual orientation was this year held in Kroměříž, Brno, Olomouc and Bratislava already 26th year. Festival had includes not only concerts, but also exhibitions, lectures, composition courses. In 2015 participating celebrities were from twelve countries. The festival is a member of the prestigious Association of European Conference of Promoters of New Music (www.ecpnm.com). At this year Festival was included to project of the European Festivals Association EFFE - Europe for Festivals, Festivals for Europe (www.efe.eu).

The festival remains by its focus, not only in the Czech Republic, unique and dramaturgically beneficial. It specializes in contemporary creation, new formats, linking artistic types, international cooperation with many European countries, but especially with Slovak republic, while simultaneously dramaturgy prefers this part of the art that is reflective and in a broad sense spiritually oriented. The festival promotes not only often emphasized innovation, but also the traditional awareness of the need for an informal cultivation of society through the arts. Just in this connection is Festival increasingly attractive not only for artists, but also for the audience. That is also the reason why its longtime organizers husbands Vaculovič gained recognition for their selfless, sometimes not quite supported vision and specific work, award of Czech Music Council.

Czech Music Council is non-governmental music organization, Czech section of the International Music Council of UNESCO. Its members are leading associations of orchestras, festivals, artists, educators, the media and independent workplaces and individuals. The current president of the organization is the director of the International Music Festival Janáček May Jaromír Javůrek. Prices of Czech Music Council are awarded to exceptional individuals or organizations across the musical spectrum for long-term operation and promotion of Czech music culture from the year 1994. In the past, were awarded personalities such as conductors Sir Charles Mackerras, Zdeněk Košler, Zdeněk Mácal, last year Serge Baudo, from performers such Ivan Moravec, Due Boemi di Praga, but also need Spiritual Quintet or Iva Bittová. The prices are always accompanied by visual work of one Czech artist. More on: www.chr.nipax.cz.

Ak. Mal. Eva Trizuljaková – Bratislava / Slovenská republika / Umenie ako obraz ľudskej identity – Kolokvium 2007

Umenie je formou ľudskej kreativity. Sama tvorivosť– vedecká, myšlienková, umelecká či technická patrí medzi najušľachtilejšie aktivity ľudskej bytosti a je upomienkou na obraz Boží v človeku. V umení ako takom ide vždy o reflexiu a o duchovný výkon. Prvým krokom umenia je hra, ako elementárna funkcia ľudského života. Hra sa javí ako princíp života, ako vnútorná energia i ako samopohyb. Hra predstavuje slobodný impulz, ku ktorému sa druží pohyb a otvorený priestor. Ide o pohyb bezúčelný, ktorý je zjavením plurality, manifestáciou života, ale aj mnohosti a prebytku. Prebytok signalizuje nepragmatickú životnú funkciu umenia a prekračuje jej účelové normy. Bez prvkov hry je kultúra človeka fakticky nemysliteľná. Či už sa umelec vyjadruje v tradičných tvaroch, alebo sa inšpiruje moderným štýlom, vždy ho k výstavbe hrou vyzýva samotné dielo. Zvláštnosťou ľudskej hry je, že ten samopohyb, tú formu bezúčelnosti, ovláda sám autor svojím rozumom a vôľou. Cieľom, kam hra smeruje je bezúčelné chovanie samo o sebe; ono je fakticky tým o čo v hre ide – je to stredobod každej hry.

Námaha v hre, ťažiadnosť a vehementné nasadenie hráčov predstavujú prvý krok na ceste k ľudskej komunikácii. Hra ako taká je akýmsi sebaпредstavovaním hravého pohybu. Pretože ak sa hrou niečo predstavuje, vždy to má cenu pre širšie obecnstvo. To čo sa vykladá ako hra, znamená zároveň, že čosi sa zamýšľa ako niečo, i keď hráč nemá pred sebou nič zmysluplné, účelové, pojmové – napr. sám sebou stanovený predpis pohybu.

Napriek tomu, že funkciou predstavovania je slobodný výraz, na konci umeleckého výkonu nemá byť ľubovôľa, ale určený pohyb hry. Ide o posledný zmysel, o hermeneutickú identitu, ktorá by mala byť nedotknuteľná práve v hrách umenia. Tento model sa najvýraznejšie prezentuje v divadle, resp. v scénickom umení, v oboroch umenia, ktoré majú hru a predstavovanie už v popise práce. Aj ilustratívna, dekoratívna a výrazová funkcia výtvarného umenia má základ v hrách – v predstavovaní kultových a náboženských právd a v obradoch liturgického kánonu...

Symbolická hodnota odlišuje umenie od všetkých produktívnych výkonov človeka. Samu funkciu umenia možno vďaka symbolu pripodobniť k samotnému zjaveniu. Celý proces možno zrovnáť s premenou chleba a vína v liturgii sv. omše. Vďaka symbolu môže byť skúsenosť s krásou akýmsi posolstvom spásy. Takto doslova berie ortodoxia umenie ikony/ikonopisectvo. Umenie rozhodne nie je len obyčajným znamením: v skutočnosti je tým, k čomu odkazuje, je prírastkom súcna. Hermeneutická identita musí mať svoje hlboké zdôvodnenie a vlastný symbolický význam.

Markéta Mazourová
percussion / CZ

Collegium Arion / CZ

Zdenka Vaculovičová / CZ
Dolly and Daniel Kessner
California

Elena Letňanová with
Philharmonic Orchestra
Bohuslav Martinů / CZ

Vladimír Bokes / SK
Assembly Hall

Ensemble Opera Diversa / CZ

Michal Rataj – Marek Trizuljak
performance / CZ – SK

Berg Orchestra / CZ
Mozarteum Olomouc

Stefan Kunath
contra tenor / Germany

Vlastislav Matoušek / CZ
Rotunda of Flower Garden
Kroměříž

Marek Trizuljak / CZ – SK

Doc. Hana Babyrádová Stehlíková, Masarykova univerzita Brno Duše v hmatu – Kolokvium 2013

Hmatová zkušenost se stala pro moji uměleckou i pedagogickou činnost postupem času dominantní, ale nechtěla jsem, abychom ji používali pouze k povrchním experimentům bez navazujících ideových obsahů. Hmat nejlépe zprostředkovává subjekt-objektový vztah. Objektem je zde míněna především kolektivní duše krajiny – subjektem pak individuální duše každého z nás. Dovolila bych dokonce rozšířit známé přísloví „oko – okno do duše“ na „dotek – ztvárnění duše“. Ačkoliv například už Aristoteles – autor známého spisu „O duši“ tvrdí, že duše je substance přebývající za života člověka v těle, ze kterého po smrti vystupuje, a po smrti těla se pohybuje mimo tělesnou schránku. Přece jen je to tělo, které se všemi smysly je tedy jakýmsi domem duše. Aristoteles ilustruje případ spojení dvou duší na příkladu přebývání jedné duše ve dvou tělech následujícím výrokem: Přítel, to je jedna duše přebývající ve dvou tělech. Nejenom v řecké filozofii, ale i ve starých slovanských kultech a dalších mnoha náboženstvích je substance duše spojována s dechem. To, co je živé – má duši a dýchá. Běžně je užíván také obrat – „vdechnout něčemu duši“, což znamená oživit mrtvé. V souvislosti s mými vlastními umělecko-pedagogickými projekty jsem následně až po vytvoření některých haptických obrazů představujících duše různých krajin přemýšlela při četbě o pojetí duše u starých Slovanů, Řeků nebo i Hebrejců – tázala jsem se, jak tedy tyto moje hmatově, z prachu vytvořené obrazy souvisejí s oním ztotožněním duše s dechem. Jde zde patrně o nevědomou a nepřímou souvislost – nehmotnost duše je dle mého pojetí možno znázornit právě skrze prach. Jemné odstíny prachu, který tvoří základ barevných pigmentů země, vizualizují představu vzduchu, dechu – případně vůně. Při pohledu na obraz vytvořený z těchto jemných odstínů je možno si v imaginaci vyvolat také představu nehmotné duše, a to jak té „lidské“ tak i „duše země“. Jde tedy o to, že pouze povrchně můžeme zemi, zeminu, kraj atd. považovat za neživou. Obraz vytvářený přímo na zemi totiž animuje celou substanci země. Při dokreslování otisku se jmutého z povrchu hlíny nebo skály pak často vznikají tvary podobné živým bytostem, které však nejsou pojednány figurativně.

Haptické obrazy se tak pro mne stávají příležitostí symbolicky zakoušet ztracenou jednotu duše a těla, každý obraz je určitým fenoménem, odkazujícím na tuto jednotu. To, co se filozofové pojmově pokoušeli a pokoušejí vysvětlit (vztah duše a hmoty), to je najednou v obraze přítomno, obraz „hovoří“ v symbolech a nepotřebuje žádné komentáře.

MgA. Mgr. Kateřina Piňosová (Růžičková), PhDr. – skladatelka, muzikolog Význam rituální funkce v současném umění – Kolokvium 2013

Dnes už není pochyb, že prudký vzestup vědeckého poznání způsobil krizi náboženství a náboženského citění vůbec. Rozklad náboženství (rozumíme-li náboženstvím vztah člověka ke smyslu své existence) ovšem současně vede k rozkladu základních lidských jistot.

Věda se postupně stává novým druhem náboženství – Bůh je nahrazen člověkem, suverénním tvůrcem, osvobozeným od závislosti na autoritativních dogmatech. Moderní nenáboženský člověk na sebe bere novou existenciální situaci: uznává jedině sám sebe jako činitele dějin. Vědecké poznání nabývá nekontrolovatelných rozměrů, zatímco duševní uzpůsobitelnost člověka se nemění. Teolog a filozof Romano Guardini říká: „Člověk vědecky a intelektuálně ví víc, než je schopen smyslově postihnout. Je s to dosahovat účinků, které již sám nemůže citově prožít. Co se však jednotlivých událostí týká, ztrácí v důsledku svého neohrazeného trvání a nesmírného počtu na důležitosti. Mezi nekonečně mnohým je stejně důležité jedno jako druhé, poněvadž absolutně důležité není vůbec nic. Vzniká všemi směry donekonečna pokračující souvislost, která na jedné straně poskytuje volný prostor, na druhé straně člověku nedopřává objektivního místa existence. Lidskému životu se otevírá volné pole působnosti, zároveň však ztrácí své pevné místo. Mízí schopnost vyrovnat se sám se sebou a vypořádat se s problematičností života, jak to umožňovalo tradiční chápání světa jako čehosi zajištěného.“ (in: Guardini, R., Konec novověku).

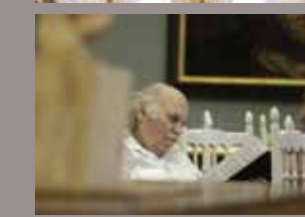
Současné umění věrně odráží dnešní stav společnosti – stav rozkladu všech základních metafyzických jistot, integrujících myšlení, kulturu i umění. Neexistují žádná všeobecně platná měřítka (kánony), pevně zakotvená v celkovém pojetí světa, protože neexistuje ani povědomí světa jako celku s vnitřním, přesně daným řádem. Objektivním (vědeckým) pohledem na historii se zrelativizovala všechna pravidla, zproblematizovala všechna kritéria. Byla vědecky dokázána pomíjivost všech pravidel – současný člověk tedy nemá sebemenší důvod nějaká pravidla přijmout. Nevěří v existenci všeobecně platného kánonu, ke kterému by se mohl upnout...

Současný člověk je osvobozen od svazující tíhy starých struktur, tradic a rituálů. Na druhé straně potřebuje oporu, aby mohl zvládat potlačené úzkosti, pramenící z omezenosti jeho fyzického života, potřebuje rituály, které mu umožňují semknout se v kruhu s druhými lidmi, aby zažil pocit sounáležitosti k širšímu celku. Současný člověk, vědou okradený o náboženství, hledá náhradní sakrální prostor.

Rotunda of Flower Garden
Kroměříž

Dinos Constantinides
composer / Louisiana

Friedrich Gauwerky / Germany

Opera Coronide
Vít Zouhar/ CZ
Sala Terrena
the Chateau Kroměříž

Choir Kantiléna Brno / CZ
Church St. Maurice
Kroměříž

Stella Maris
soprano / France – CZ

Flower Garden in Kroměříž

Kevin McMahon / USA

Lajos Huszár / Hungary
Colloquium in Museum
Kroměříž

Industrial Philharmonic
Orchestra / CZ

Dresden Kirchenhochschule
Choir / Germany

Liviu and Rodica Danceanu
Romania

Prof. Louise Lewis, California State University Northridge, April, 2003 Mind Trips: Explorations of Inner Space by Southern California Artists

„I believe deeply that we must find, all of us together, a new spirituality. This new concept ought to be elaborated alongside the religions; in such a way that all people of good will could adhere to it.“ Dalai Lama¹

In October of 2002, the Art Galleries of California State University Northridge (CSUN) introduced the work of Czech artist Vaclav Vaculovic to the California public. Entitled The Soul of the Sixth Sense, the exhibition revealed the spiritual orientation of the artist, and by extension, of the Forfest Festival in Kromeriz, with which he has been closely associated for several years. During his brief visit to CSUN, Mr. Vaculovic invited us to present an exhibition of regional artists for the Forfest Festival of 2003. Given the relatively short time to organize such a show, an e-mail was sent to the more than sixty Southern California artists teaching currently in the CSUN Art Department, with the expedient requirement that all works be on paper, not to exceed twenty-four by twenty-four inches. Ultimately sixteen artists were able to participate; their works reflect directly or indirectly the title/theme of the exhibition.

„Mind Trips“ was first used in the United States as a New Age term in the 60s and 70s to signify the imaginative forays of the counter culture. In their music, poetry, art and multi-faceted activities, the generation of flower children, or „hippies“, reacted against the politics, economics, religion, and cultural practices of mainstream society. Promoting their alternative vision, they sang the praises of Mother Earth, civil rights, affirmation of the inner self, and universal peace in a global community.

In the last decades of the twentieth century, the zeitgeist of the 60s and 70s was replaced by a new rush to materialism, accompanied by the growth of media and corporate monopolies. Environmental abuse, repression, greed, and warfare continued unabated. Against this decidedly anti-new age backdrop, „mind trips“ is still used to refer to a collection of intellectual, spiritual, and psychological thoughts of the human mind. The search for hope and meaning is the goal of these trips into inner space...

Los Angeles has always had changeable boundaries, multiple centers, an international population, a stunning array of geographic wonders-ocean, mountains, desert and a Mediterranean climate. Each of these resources

contributes to the rich tapestry of belief systems permeating our area. The artists in this exhibition, as part of a regional wealth of human achievement, serve as both visionaries and teachers. Among these artists there is strong interest in ecology, feminism, civil rights, ethics in contemporary science, and tribal, ancestral, and cultural guideposts to self-discovery...

¹Elizabeth Roberts and Elias Amidon, Life Prayers. San Francisco: Harper, 1996, p. xix.

MgA. Peter Machajdík /SK/ – skladateľ Spirituality & contemporary art

Duchovno je živou a neoddeliteľnou súčasťou nášho života. Mňa ako skladateľa súčasnej hudby, predovšetkým však tvorcu duchovne orientovanej hudby, najviac vždy zaujímal skúmanie duchovných cestíček v prácach mojich skladateľských kolegov.

Nedávno sa mi dostal do rúk článok o Arvovi Pärtovi, s ktorým som sa mal možnosť niekoľkokrát osobne stretnúť počas jeho pôsobenia v Berlíne, kde žijem od začiatku deväťdesiatych rokov. V tomto článku je zverejnený rozhovor skladateľa s nemenovaným dirigentom, skúšajúcim práve Pärtovu skladbu The Beatitudes.

Pärt sa mu snaží vysvetliť, že „ticho musí byť dlhšie“ a že „táto hudba je o tichu. Zvuky sú v nej nato, aby obklopovali ticho“ Dirigent však reagoval dosť skepticky a neustále sa usiloval o racionálnu analýzu. Pýtal sa: „Koľko dób presne má byť to ticho? A čo treba robiť počas ticha?“, načo Pärt odvetil: „Nič nerobte. Len čakajte. Boh to tiež robí...“

V hudbe Arvo Pärta je pevné stanovisko, pevné puto ku kresťanstvu, ale zároveň tiež obecnější rysy, ktoré vyhovujú dnešným koncepciám tolerance rôznosti a ekumenizmu. Pärtova modlitba zvukom ako by absorbovala Európu, ale mierila i k ázijskej meditativnosti a zastavenému času východných kultúr. Je zvrchovane dnešná, ale nesie v sebe plodné kódy z kultúrnej minulosti, predovšetkým gregoriánsky chorál. Zásadní obrat v Pärtovej hudbe nastal v sedemdesiatych rokoch. V tom čase pociťoval, že komplikovaná hudobná moderna (ktorou sa ako autor veľmi dobre etabloval) už mu nevyhovuje. Tiahol ho to k askéze. Na niekoľko rokov si preto uložil absolútne tvorivé mlčanie.

Sabine Bräutigam / Germany

Massimiliano Messieri
composer / San Marino

Brass Sextet
of the Bohuslav Martinů
Philharmonic Orchestra / CZ

Ensemble Archaeus / Romania
Church of St.Maurice in
Kroměříž

David Matthews / England
before Tizian Apollo
and Marsyas
Picture Gallery of the
Chateau Kroměříž

Press Conference
PhDr. Lenka Dohnalová, Ph.D.
Presentation of the Czech
Music Council Award
for the Festival
Town Office Kroměříž

Theofilos Sotiriades / Greece

Tommy Barr
visual artist / Ireland

Exhibition at Rotunda
of Flower Garden in Kroměříž

Flavia Devonas / Switzerland
Andreas Kröper / Germany

„Nedá sa stále iba nadychovať, musí sa tiež vydýchnuť. Boh je silnejší než my. Pravda je jednoduchá, cesta k nej je priama a v mojej hudbe to prirodzeným spôsobom stelesňuje stálosť výrazových prostriedkov. Pred vzkriesením sa musí zomrieť. Pred tým, než sa niečo povie, by sa nemalo hovoriť nič. Moja hudba vznikla po dlhom mlčaní, myslím tým ono Nič, z ktorého Boh stvoril svet. Preto je, z ideálneho pohľadu videnia, pauza svätá.“

Ak.mal. Marek Trizuljak / SK-CZ / „Odpověď je obraz“ 2011

Aniž bychom si to uvědomovali, jsme stále kulturou obrazu. Neseme si s sebou určitý obraz o světě. Je to obraz, který je spojen s křesťanstvím (a s jeho kořeny ve Starém Zákonu). Když člověk častěji, pozorně čte biblické texty, zjistí, že jsou velice obrazové, je v nich ukrytý velkorysý obraz světa a jeho pnutí. Některé biblické obrazy jsou úchvatné: např. „Viděl jsem na oblacích někoho jako Syna Člověka“. „Nebe a země se políbily a vykvetla naděje“. Anebo kosti, které ožívají a znovu se stávají živými bytostmi. Či hora, na jejímž vrcholku září světlo. Chrám, z něhož vytékají čtyři řeky na čtyři světové strany. Nebeské město, které sestupuje na zem, Anebo Ježíš na hoře Tábor, kdy mu roucho zbělalo jako nejčistší světlo. To jsem jenom tak namátkou vzpomněl na několik obrazů, i když citace jsou nepřesné. Je jich tam ve skutečnosti nezměrné množství. Je zajímavé, že například Tomáš Akvinský mluví o stvořeném světě jako o souboru obrazů - Čím více těchto obrazů poznáš a pochopíš, tím více jsi uchvácen jejich krásou a skrze ně můžeš pochopit, kdo je jejich Stvořitel.

Obraz, v symbolickém smyslu je základem umělecké tvorby, divadelní, či filmová díla mívají „první, druhý a třetí obraz, atd.“, režisér Tarkovskij skládal své filmy z řady obrazů, které se postupně rozsvítily a skládaly se jeden ke druhému, až po monumentální finále. V hudebních skladbách můžeme objevit silnou stopu „uměleckého obrazu“, atd. Umělec nemůže tvořit, když v sobě nenese určitý základní obraz světa a jeho smyslu.

Žijeme v době, kdy útok zaměřený na likvidaci obrazu vypadá, jakoby už dosáhl svého cíle. Vše směřuje k rozbití toho základního obrazu, který je nahrazován chaotickými fragmenty čehokoliv - Je to takové překrmení polystyrenem, máme plné břicho, je nám z toho špatně, neumíme to ani strávit, ani vyvrátit a jsme dezorientováni. Už ani nemáme na nic chuť, nic pořádného nejsme schopni přijmout a navzdory přesycenosti umíráme hlady. Útoky na obraz, které se udály ve výtvarném umění nejsou ničím jiným, než ozvěnou toho základního útoku, jehož podstatou je subverze, pokus podvrátit celou kulturu, pokus

definitivně zničit koncept obrazu jako ikony, obraz, skrze nějž hledí nebe na člověka a člověk nahlíží alespoň do malého koutku nebe. Obnovený obraz, s jeho původní kulturní a duchovní dimenzí, je odpovědí na tuto dnešní rozbitou a rozhádanou dobu. Obnovená kontemplace, jako radostné nahlížení, radostné znovuobjevování pěkných věcí. Obnova naděje.

Prof. Milan Slavický, CZ / – skladatel, publicista / HAMU Praha / Requiem – Kolokvium 2007

Myšlenkou na velkou vokálně symfonickou skladbu jsem se zabýval již delší dobu, ale rozhodujícím podnětem k jejímu vzniku se staly nemoc a smrt mého otce, se kterým jsem měl možnost být až do posledních chvil jeho života; Requiem bylo zároveň jedinou skladbou od mých studentských časů, kterou jsem napsal bez konkrétního příslibu provedení, bez termínu a bez vědomí konkrétních interpretů.

Zážitek smrti, který byl dřívějším generacím samozřejmý, je něčím, před čím dnešní člověk zbaběle utíká a vytěšňuje ho za plenty nemocnic a do izolace domovů důchodců – ve společnosti zaměřené na úspěch, bohatství a kult mládí a výkonnosti je nemoc a smrt nepříjemnou prohrou, která se jednoduše nehodí do hodnotového konceptu; i tradiční útěcha ve smyslu odkazu nahromaděného majetku dalším generacím ostatně přestává platit ve společnosti se silně narušenou kontinuitou vertikálních i horizontálních rodinných vazeb. Tento přímý zážitek odchodu z pozemského života, který jsem měl příležitost prožít se svým otcem, byl velkou zkušeností, která jasně říká, co je hmota a co je duch, a která může dát tvůrčímu člověku velký podnět nejen k přemýšlení, ale i k aktivní reakci. Zároveň jsem neměl na mysli jen privátní rozměr věci, ale Requiem jsem věnoval „památce mého otce a všech dobrých lidí, kteří prošli touto Zemí“...

Zmínil jsem se úvodem o skutečnosti, že tato skladba vznikala bez konkrétních provozních souvislostí, což samozřejmě ovlivnilo její další osudy – téměř 4 roky uplynuly od jejího dokončení k premiéře a další dva roky pak od premiéry k vydání CD, ale nemám dojem, že by způsob jejího posluchačského přijetí a dalšího ohlasu byl tímto časovým postupem nějak negativně ovlivněn; nejde totiž o hudbu reagující na aktuální vývojové hudební nebo myšlenkové trendy, jejíž recepce by byla na vývoji těchto okolností výrazně závislá. Naopak – usiloval jsem o vytvoření hudby, která stojí mimo tyto okolnosti, která přemýšlí

Lidia Zielinska
composer / Poland
Festival Colloquium
Museum of Kroměříž

Press Conference 2015
Town Office Kroměříž
Márton Barabás / Hungary
Massimiliano Messieri / Italy
Elena Letňanová / SK

With Marina Horak
pianist / Slovenia

Marek Trizuljak
Exhibition HUMAN 2010
Bratislava / CZ – SK

Karin Hofmann / Germany

Ensemble Camerata
Polyzoides
Germany / Greece
Before concert

Czech Radio – Jan Hlaváč
Garden Atelier / CZ

Cathedral of St. Wenceslas
Olomouc / CZ

Enikö Ginzery
SK / Hungary

Experimental project
composer Vít Zouhar / CZ
Rotunda of Flower Garden
Kroměříž

o otázkách přesahujících horizont časových souvislostí, problémů, nakonec i časové dimenze našich životů a která hovoří o základních nadčasových otázkách lidské existence – Lásce, Smrti a Životu.

...de morte transire ad vitam – od smrti přejít k životu, to je přání a prosba, které text mše za zemřelé vyjadřuje v závěru své úplné podoby. A také myšlenka, na kterou jsem intenzivně myslel při práci na této skladbě.

**Prof. Pavel Slezák /CZ/
Duchovní hudba – rozdíl mezi Východem a Západem – Kolokvium 2007**

Duchovní hudba, má-li vskutku být duchovní, musí vést k „obrácení“, k pokání, k poznání, že jsem nepatrný zemský červík a že mám velké povinnosti a dluhy vůči bližním a zejména vůči Bohu. Duchovní hudba musí přivést člověk především k pokání – ať už je jakéhokoli vyznání, kterékoli denominace. Duchovní hudba, je-li skutečně duchovně chápána a takto prožívána, vede k odpuštění všech chyb a provinění, kterých se kdokoli (a kdykoli) na nás dopustil. To je vrcholný cíl duchovní hudby. Neboť jedině tím, že odpustíme všechna provinění, že si odpustíme i svá vlastní, se dostaneme k Bohu blíž. Bez odpuštění nemůžeme být „proměněni“ a tudíž ani „přijati“ – viz níže. Bez odpuštění není spásy. Duchovní hudba navozuje velebnost Boha. Ale ta sama o sobě ještě neznamená vůbec nic, není-li spojena s odpuštěním, s přiznáním vlastních chyb, hříchů, nedostatků, s pokorou, se skloněním se před Bohem. Podtrhuji: Je nutno napřed odpustit sobě samému, odpustit sobě samému své chyby, hříchy, omyly, nejapnosti a trapnosti, jichž se člověk vždy opakovaně dopouštěl na sobě, bližních, na Bohu. Základní pravdou zde je, že nedokážeme-li odpustit sami sobě, nedokážeme opravdově odpouštět ani druhým. Odpouštění v tomto generálním smyslu je základem vykoupení a spásy každého jednotlivého tvora. Pocity křivd, chyb, sebelitování (a další) jsou smrtelnou překážkou pro duchovní život. Duchovní hudba se pak stává pro člověka nepropustnou, tj. její základní cíl byl minut. Jako semínko, které padlo do neúrodné a aridní půdy. Pocity křivd, chyb, sebelitování, hříchy (a další) „rozparcelovávají“ mystické Tělo Kristovo, drtí je v hromadu jakýchsi ublíženců. Myslím si, že tito jedinci (i když sami za to velmi často nemohou) odpadli od mystického Těla Kristova kamsi do neznáma.

Opakuji se, je to důležité: bez pokání, obrácení se, není možno nějakého usmíření s lidmi, s Bohem a se světem dosáhnout. A další velmi důležitý poznatek: duchovní hudba, je-li správně tj. neegoisticky pojímána („já si teď

užívám krásné, vznešené světově uznávané hudby“) má funkci „obětování“ (včetně obětování sebe sama!) i následného „proměňování“ (jsme proměněni!) a to v duchu, jak mši definoval Tridentický koncil. Řečeno slovy psychologie jde o proces relaxace (v tomto případě), o osvobození se od sebestředného „Já“. A zpětně platí: bez relaxace – myšleno v duchovním pojetí – nelze odpustit ani sobě, ani ostatním. Duchovní hudba by měla být – i když použije velmi netradiční kompoziční techniky – na úrovni mše, hlubokého duchovního ponoru. Pochopitelně, schopnosti transsubstanciacie (proměňování při mešním obřadu) není schopna. Tento dar je dán pouze duchovním, kteří jsou napojeni na Ježíše, na prvotní apoštoly. Jak se říká podle kánonického řádu, jsou součástí apoštolské posloupnosti (výjimky samozřejmě existují). Na vysvětlenou: apoštolskou posloupností se rozumí, že svěcení kněží se děje v nepřetržité řadě od dob Ježíše a jeho prvních apoštolů. Je to, sportovně řečeno, přímé předávání štafety. Je-li přetržena, je neplatná.

Duchovní hudba sama o sobě sice schopnost transsubstanciacie hostie nemá, ale má sloužit, respektive má být chápána jako prostředek transsubstanciacie posluchače. Celý dnešní lidský svět musí být transsubstancionalizován, má-li být zachován. A duchovní hudba by měla k tomuto cíli vést. Má k tomu mocnou zbraň: tradici vedoucí až kamsi na počátek lidského rodu. A úplný závěr. Při poslechu duchovní hudby musíme v sobě najít, odhalit pokoru. V tom smyslu, že jsme jen zrnkem pozemského prachu. Bez tohoto pocitu není vykoupení, spásy, není možné spočinutí v Bohu.

**PhD Marián Paukov /SK/ – STU Bratislava
Demonštrácia integrálnej stratégie v procese globalizácie – Kolokvium 2013**

Ak moderne išlo o aktivitu smerom k objektu a objektívnemu a v postmoderne o pôsobenie objektu a objektívneho vo vzťahu k subjektu, v súčasnosti – postneklasickej dobe – sme svedkami búrlivej premeny a preskupenia vonkajších a vnútorných parametrov. Z vonkajšieho sa stáva vnútorné a z vnútorného vonkajšie. Tento proces je tak globálny – makroskopický, a zároveň mikroskopický, že preň nenájdeme lepšiu metaforu ako zmienenu koreláciu Mikoláša Kuzanského z 15. storočia, ktorý sa tiež vo vysokej cirkevnej funkcii usiloval o dialóg Západu a Východu. Kuzanského mikrosvet je zahrnutý v makrosвете a makrosvet sa odvíja od mikrosвета. Avšak dnes aj samotné ohnisko sa preostruje alebo znejasňuje zaostruje. Nazdávam sa, že beletria omnoho plastickejšie ako institucionalizovaná filozofická literatúra

Visual and music performance
by Elena Letňanová
and Peter Kotvan / SK

Lewis Gesner
performer / USA

Lidia Zielinska
composer / Poland
Festival Colloquium

Zdenka Vaculovičová
violinist / CZ
Stella Maris
soprano / France

Jiří Bárta / CZ

Krachvak Trio / USA

Petr Veselý
visual artist / CZ

Steve King
Incholm Ensemble
Scotland

Vincent Rigot – organist
France

Gallery G Olomouc / CZ

Concert in Cathedral
of St. Wenceslas Olomouc

je schopná vyjadrovať nové periférne situácie – premeny identity človeka a zároveň zintímnenia geografických a geostrategických parametrov. Myslieť sféricko-geograficky – sa nevyspytateľne pretransformováva do najvnútornejších motívov jednotlivca, a tiež opačne – z nekonečna vnútra – z existenciál – sa stávajú najrozhodujúcejšie faktory vonkajších podmienok existencie ľudstva, pokoja a mieru.

Dr. Petr Pokorný – skladatel / CZ / – Duchovní hudba – útočiště !? Kolokvium 2007

Dnes panuje v oblasti nové hudební tvorby (a opět mám na mysli jen a jen vážnou hudbu) dost velký rozptyl stylů. Dávno už neexistuje jednotný styl. A jelikož za určitý stupeň obecného blahobytu v celé evropské společnosti platíme ztrátou autenticity ve vkusu, v citění atd., převažuje pochopitelně snaha se nezávazně a intelektuálně nenáročně bavit, tj. být baven. Tomu ale vážné umění neodpovídá, vážné umění žádá na každém posluchači, divákovi, čtenáři intelektuální spolupráci. A ta je náročná, namáhavá, tedy nepohodlná.

Navíc onomu konzumentskému přístupu k umění nahrávají ještě některé další okolnosti. Jen poznámkou na okraj můžeme odbyť zhoubný vliv socialistického realismu v období komunismu, jehož rádobyumění odradilo mnohé potencionální posluchače, kteří se v mládí prostě nenaučili poslouchat vážnou hudbu a dali přednost neoficiálním skupinám tehdejšího undergroundu nebo nahrávkám jazzové či rockové hudby ze svobodného světa, případně hudbě historické. A často šlo o posluchače v jiných oblastech kultury či vědy velmi fundované. (To se týká např. i obou našich dosavadních prezidentů.)

Daleko významnější je rozvoj sdělovací a záznamové techniky. Ještě před sto lety, kdy záznamová technika byla v plenkách, bylo potřeba buď jít tam, kde se hudba produkovala živě, nebo sám hrát či zpívat, byť amatérsky. Dnešní dokonalost reprodukční techniky velmi silně omezila amatérské provozování hudby a zcela usmrtila folklór. Kde dnes můžete živě slyšet lidi zpívat lidové písně při práci nebo po ní? Sám si z dětství pamatuji, že k nám do rodiny docházela domácí švadlena, která celé dny při pilné práci zpívala moravské lidové písně. Tak jsem se já, rodilý Pražák s částečně židovskými kořeny z jižních Čech, s moravským folklórem poprvé setkal. A to, co nám např. předvádí skupina Čechomor, to bych nanejvýš nazval plastovou nápodobou folklóru.

Jen malou perličku pro osvětlení změny situace za posledních sto let. Perličku, která působí spíš jako špatný vtip: Jestliže před sto lety inspirovala Andersenova pohádka o mořské víle hned dva velké skladatele období secese k velkým symfonickým skladbám (Novák napsal svou hudební báseň pro velký orchestr op. 33 O věčné touze roku 1901, Zemlinsky svou fantazii pro orchestr Die Seejungfrau roku 1903), tak dnes zpívá naše právě populární popová hvězdička Aneta Langerová komerční hit Malá mořská víla.

I když jsou dnes peníze pomalu jedinou uznávanou a deklarovanou hodnotou, je tu stále ještě dost lidí, kterým se stýská. Stýská se jim po nedotčené přírodě, po duševně bohatém životě, po kráse. Myslím, že my, autoři, interpreti a propagátoři duchovní hudby k nim také patříme. Nepíšeme hudbu stejného stylu, vůbec ne. Ale stále se snažíme o výraz, snažíme se o to, něco tou hudbou vyjádřit, něco sdělit posluchači. Dělat ji pro peníze na jedné straně nebo pro důmyslnost konstrukce na straně druhé, to je nám asi málo. Duchovní hudba se nám stala útočištěm. Je v tom skryto romantické jádro? Možná. Někdy se může zdát, že hudba, kterou nazýváme duchovní, není slohově výbojná, není – vyjádřeno slovníkem poválečné estetiky – ve svém stylu progresivní. To možná souvisí s tím vytrvalým hledáním výrazu, se snahou sdělit své prožitky posluchači, dát mu nahlédnout do skladatelova citového a intelektuálního světa. Někdy je duchovní hudba také spojována s klidným průběhem skladby. To si ale myslím, že podmínka sine qua non rozhodně není.

Motto:
Shora musí přijít to, co se má dotknout srdce, jinak jsou to jen noty bez ducha. A co je tělo bez ducha? Jen bláto nebo hlína země...

Ludwig van Beethoven

Motto:
From above must come up what should touch the heart, otherwise it's just music without spirit. And what is a body without a soul? Only mud or loam of earth ...

Ludwig van Beethoven

Moravian Madrigalists / CZ

Petr Váša
performer / CZ

Tiziana Pintus
Holland – Italy

Church of St. John Baptist
in Kroměříž

Mascagni Saxophone
Ensemble / Italy
Sala Terrena
of the Chateau Kroměříž

Vít Zouhar
composer / CZ
Ensemble Marijan

Ak. mal. Dana Puchnarová /CZ/ PU Olomouc – Duchovní síla a moc barev – Kolokvium 2005

Umělci jsou ve zvláštním vztahu ke světu jevů. Dokážou stále nově objevovat skryté krásy, rytmy ,pravdy, proměňovat vědomí – a také jako mystikové vidí jiný svět. Není to izolované vidění, ale úplný systém života, vládnoucí nad materiálními oblastmi, se všemi obtížemi, závazky a přísliby. Při ponoření se do duchovních oblastí, kdy duše vysílá a přijímá signály ze všech stran, je umělec možná od dětství, možná od pradávna vtahován jakousi vyšší nadvědomou silou do koloběhu představ a vizí, vlastních někdy jen jeho vědomí, někdy i vědomí širšímu – Možná kosmickému, možná planetárnímu, možná národnímu – to umělec neumí definovat. A v dané chvíli to ani není třeba. Umělec se snaží materiálními prostředky – barvami, zvuky, slovy – vyjádřit náznak své extáze – neboť jak jinak nazvat ono letmé nanebevzetí vlastní duše – a tu jen plní svou povinnost být prostředníkem, aniž dokáže hodnotit, zda je prostředníkem dobrým či horším.

Anglická badatelka paní Evelyn Underhill říká, že mystika ani umění nemohou existovat bez vášnivých emocí. Doporučuji studium jejího spisu MYSTIKA (česky 2004 v Praze), který vznikl v r. 1911, může být pro některé dnešní umělce životně důležité. Pozoruhodný je fakt časového souznění: v té době V. Kandinskij psal své úvahy O DUCHOVNOSTI V UMĚNÍ a Fr. Kupka své TVOŘENÍ V UMĚNÍ VÝTVARNÉM. Tedy – jak se říká – bylo to ve vzduchu. Tehdy mladý Kubišta jezdil do Paříže a odtud si přivezl znalost nových myšlenek, naučil se, že obraz není vůbec kopií viděné reality, ale samostatná forma výrazu. Přišel na to, jak rozvrhnout obraz, jaké jsou zákony kompozice, jak rozložit prostorové objemy do plochy v kresbě a malbě. O tom se u nás za 40 let socialismu mohlo učit i psát, ale vůbec nikde jsme se nedozvěděli, že z Paříže si Kubišta dovezl také zájem o okultní vědy, který pěstoval spolu s malířem Zrzavým, že přivezl knihy o duchovní a psychologické symbolice barev a že se rozhořel pro duchovní syntézu umění. Prohlašoval, že Praha bude v umění duchovním centrem Evropy. Doslova řekl: „Toužím a přeji si udělat něco, co bude štemplovat krok umění. Ne Paříž, ale Praha bude určovat směr...“

Ak. mal. Eva Trizuljaková /SK/ – Lesk a bieda modernej kultúry – Kolokvium 2005

Zo zásadného odporu voči Zjaveniu a z odmietnutia Božej autority sa stalo akési moderné krédo, ktoré reprezentuje podstatu laickej dôstojnosti. Princípom vzájomného rešpektu a jedinou zárukou morálnej kvality by mala byť dôstojnosť človeka, ktorá sa viaže k jeho rozumu a slobode. Zákonom spolužitia sa stala negácia autority: autoritou nesmie byť svätec, ani samotný Kristus, ani Boh, ani Zjavenie, ani radostná zvesť evanjelia; tá posledná sa vraj v praxi presadzuje spôsobom, protirečiacim slobodnému svedomiu. Vec nie zatiaľ príliš viditeľná. Ateistickí humanisti sľubujú šťastie čo najväčšiemu počtu ľudí a udeľujú ušľachtilé odporúčania, napríklad bojovať proti egoizmu. O tom hovorí aj vynovená teória vznešenosti. Z nových etických konštrukcií sa totiž nestačili ešte vytrátiť princípy sebaobetovania, starosti o druhého a nezištnej pomoci ľuďom v núdzi. Po pretrhnutí väzby s prameňom Zjavenia sa však tradičná etika nachádza v totálnom obklúčení sekulárneho sveta a je bezmocná.

V duchu autonómneho a kritického rozumu a podľa prorokov laického humanizmu by koniec náboženskej spirituality mal byť už dávno za nami. Ak predsa čosi z toho dožíva, musí sa to stať súkromnou záležitosťou. To sme už zažili a vieme o čo ide. Na rozdiel od dnešného humanistu však sa náboženský človek do žiadneho z odporúčaných vzorcov nezmesť. On si definuje slobodnú voľbu pojmom milosti: ponúkanú milosť prijíma alebo odmieta so všetkými rizikami, ktoré k tomu patria...

Osvietenstvo v svojom poslednom štádiu totiž zabudlo na vrodenuú nedokonalosť človeka a neráta s jeho narušenou prirodzenosťou. Svedomie a slobodné myslenie sa dirigovať nedá. Takisto sa nemôžu meniť pomeriavacie kritériá, lebo funkcie sú u každého rozdielne. Preto aj umelo vykonštruované projekty takmer vždy končia na pomedzí nihilistického rozkladu. Podľa G. Marcela sa hľadanie a poznávanie nemôže odohrávať v bezduchej matérii – v rovine organického života, pretože v tomto procese hrá najväčší prím samotná sloboda: iba ona môže zasiahnuť do aktu, ktorý ju neguje...

Opening exhibition in the Main Gallery of CSUN in Los Angeles

**Theodor Wiprud /USA/ – composer, New York Philharmonic Orchestra
ESSAY FOR FORFEST – Colloquium 2013**

Jak se my obyčejní lidé vyrovnáváme s nekonečným množstvím a bohatstvím zkušenosti? Z nutnosti zjednodušíme, kodifikujeme – pojmenováváme a popisujeme. Vytváříme mentální mapy reality. Naše mapy nám umožňují klást specifické otázky a testovací odpovědi a pracovat se způsoby myšlení o realitě. Vyvíjíme celé systémy myšlení. Některé z nich nazýváme náboženství. Některé z nich jsou vědy. Jiné řadíme do kategorií jako umění nebo hudba. Všechny jsou metafory pro realitu, za použití jejich vlastních jazyků. Umožňují nám pojmenovat a popsat, odhadnout a debatovat o různých aspektech pochopení skutečnosti jako celku.

Stavíme naše systémy myšlení cihlu po cihle. Mistr k učedníku, z generace na generaci, stavíme nové nápady na vrcholu těch akceptovaných. Testujeme jejich sílu, a pak stavíme vyšší, silnější. Stavíme s velkou dovedností a často s chutí pro krásu. Ale pokud nebudeme budovat okna do našich krásných staveb, mohou se naše věže ukázat jako věznice. Pokud se nemůže dívat ven v širším horizontu, uvědomovat si další krásné věže v okolí, riskujeme chycení do pastí.

Nicméně při úžasných úspěších každého systému nalezneme více pravdy vně než můžeme případně nalézt uvnitř systému. Pokud říkáme, že žádné náboženství nemá monopol na pravdu, nemusíme tím zlehčit žádné konkrétní náboženství. Každé z nich je především zjevení důkladně prozkoumané tradicí po generace, s unikátními poznatky. Pokud říkáme, že všechny hudební výrazy mají hodnotu, nemáme znevažovat žádný konkrétní styl nebo žánr nebo teorii hudby. Každý hovoří o lidské zkušenosti a sociálních hodnotách v rámci určité kultury nebo subkultury.

Dnes vidíme mnoho systémů hudebního myšlení a praxe, které jsou z velké části separovány od sebe navzájem a v různé míře od světa kolem nich. Většina hudebníků a skladatelů jsou skuteční specialisté: snaží se vyniknout v určitém specifickém stylu. A mnoho z nich dosahují závratných výšek dokonalosti. Ale hudebníci, jejichž jediným cílem je technika riskují svoji jedinečnost; skladatelé, kteří přeceňují hodnotou svého řemesla riskují akademismus. Úzce zaměřená díla oslovují jen úzký okruh publika a nemohou zprostředkovat více než kousek krásy a významu svěřených do jeho konkrétního systému nebo praxe.

Kontrapunkt dosáhl vrcholu v díle Johanna Sebastiana Bacha. Bach byl génius kontrapunktu, svrchovaný mistr systému. Ale měl také jeden z nejvíce neklidných, dalekosáhlých intelektů v historii hudby. Absorboval nejrůznější styly hudby z Itálie, Francie, studoval je hluboce a proměnil v odezvě svoji vlastní hudbu. Pojal a demonstroval sílu systému adekvátním temperamentem, který umožnil volný tok modulace otevírající obrovské pole výrazu, které zkoumala tři následující staletí. Ale ještě důležitější než Bachova otevřenost vůči ostatním hudebním postupům a novým nápadům je jeho transcendence hudby samé. Jeho mistrovství a přínos byly motivovány vroucí oddaností k Bohu. Vždy hledal možnost zpívat novou píseň Hospodinu. Osobním vkladem nad rámec hudby dosáhl Bach hluboké pravdy ve své práci, daleko za hranice vysvětlitelného kontrapunktu. Slyšíme to rovněž v jeho "abstraktních" dílech jako partitách a fugách, stejně jako v jeho zjevně liturgických kompozicích. Bach byl zaujat nejen „jak“, ale také „proč“, a to nejen technikou, ale i významem. Obsáhnutím hudební vědy a vášně náboženství se stal nevlivnějším příkladem pro všechny západní hudebníky. Studium Bachova kontrapunktu pronikáme k jeho téměř mystickému mistrovství. Udělali bychom ještě lépe kdybychom napodobovali i jeho všeobjímající otevřenost vůči vlivům a jeho vášnivý výraz pro lidství a božství...

Assembly Hall of the Chateau Kroměříž – La Sierra Univesity Wind Ensemble / USA

**Theodor Wiprud /USA/ – composer, New York Philharmonic Orchestra
ESSAY FOR FORFEST – Colloquium 2013**

How do we simple humans cope with the endless variety and richness of experience? By necessity, we simplify. We codify. We name and we describe. We create mental maps of reality. Our maps enable us to ask specific questions and test answers and work out ways of thinking about reality. We develop whole systems of thought. Some are called religions. Some are called sciences. Some are called art or music. All are metaphors for reality, using their own languages. They enable us to name and describe, to conjecture and debate about various aspects of a reality far to vast to grasp as a whole.

We build our systems of thought brick by brick. Master to disciple, generation to generation, we build new ideas on top of accepted ones. We test their strength, and then we build higher, stronger. We build with great skill and often with a taste for beauty. But if we do not build windows into our beautiful structures, our towers can prove to be prisons. If we cannot look out onto the wider world and regard the other beautiful towers nearby and far off, we risk being trapped.

However sublime the achievements of any system, more of truth lies outside it than can possibly be found within it. If we say that no one religion has a monopoly on truth, we do not debase any particular religion. Each is a particular revelation explored in depth through generations of tradition, with unique, essential insights. If we say that all musical expressions have value, we do not disparage any particular style or genre or theory of music. Each speaks of human experience and social values within the frame of a particular culture or subculture.

Today, we see many systems of musical thought and practice that are largely closed off from each other, and to varying degrees from the world around them. Most musicians and composers are true specialists: they strive to excel within a specific style. And many of them reach dizzying heights of proficiency. But musicians whose sole allegiance is to their technique risk preciousness; composers who over-value their craft risk academicism. Narrowly targeted work reaches a narrow audience, and can convey no more than the sliver of beauty and meaning entrusted to its particular system or practice.

Counterpoint reached its apex in the work of Johann Sebastian Bach. Bach was a genius of counterpoint, a consummate master of the system. But he also had one of the most restless, far-reaching intellects in the history of music. He sought out different styles of music from Italy and France, studied them deeply, and transformed his own music in response. He conceived and demonstrated the power of a system of equal temperament that would allow a free flow of modulation across keys, opening vast fields of expression still being explored three centuries later. But even more important than his openness to other musical practices and new ideas, Bach's whole purpose transcended music itself. His mastery and his contributions were motivated by fervent devotion to God. He always sought to sing a new song unto the Lord. By dedicating himself to a purpose above and beyond music, Bach embedded profound truths in his work, far beyond the power of counterpoint to explain. And we hear this equally in his "abstract" works like partitas and fugues, as in his overtly liturgical works. Bach was concerned not only with the "how" but also with the "why," not only with technique, but with meaning. By embracing both the science of music and the passion of religion, he became the supreme influence and example to all Western musicians. We do well to study Bach's counterpoint, with its almost mystical feats of skill. We would do still better to emulate his omnivorous openness to influence, and his passionate expression of both humanity and divinity...

Church of St. Maurice Kroměříž – Choir VOX IUVENALIS / CZ / – introduction by Zdenka Vaculovičová

Uvažuji o pojmu „duchovní hudba“. Jaké jsou její znaky, jak široký je její prostor a kde jsou její meze. U jiných hudebních oborů je to zřetelné. Komoní hudba je určena dvěma až devíti instrumentalistům, vzdává se okázalého zvuku a barev, vyhrazených orchestru, míří k meditaci, k intimitě. Jasně meze má obor písňový, umění sólového zpěvu, i koncertantní, věc virtuozity sólového nástroje. Oblast duchovní však takové vyhranění nemá. Jistě, jsou tu skladby, zhudebnující biblické či jiné duchovní texty, nebo instrumentální kompozice, které už i titulem prozrazují, že inspirací byly city spirituální. Pozvedají nás od všední rutiny, zmnožují a prohlubují náš životní pocit. Krátce, míří vzhůru. Jenže tam míří každé umění, hodné tohoto pojmu. Pravda, jsou tu skladby inspirované přírodou, láskou k národu, ženě i dítětem, ale to všechno je dar boží. Jsou tu ovšem skladby, řeklo by se, zůstávající na zemi, rozmarné, humorné, či jen rozkošnická hra s nástroji. Jenže i hravost je vznešená, je to autorova vůle mrtvou hmotu dřeva, kovu či blan probudit k životu. I hra míří vzhůru. Poslouchám Bachovo moteto „Pojd, Ježíši, pojd,“ a po něm Chromatickou fantazii a fugu, a obě skladby mě zvedají týmž směrem. Myslím na svého vzácného učitele Vítězslava Nováka a na jeho kantátu Bouře. Pluje loď, na břehu dívka, zoufalá v předtuše, že její milý lodník zahyne, a je tu zotročený král, přesto stále posedlý mocí, s níž se vrhá na bezbrannou ženu, a lodníci, opilí a roztancovaní, I když se žene bouře. Všechnu tu marnost pohltí moře. A tu se začne zvedat chorál „Ó, hvězdo mořská.“ V naší hudbě nenacházím tak vroucnou modlitbu k Panně Marii. Stvořil ji skladatel, který se vyznával z ateismu. Nebo Janáček. Ačkoli jsme neslyšeli, že by patřil k nějaké církvi, či k víře, jeho Glagolská mše má všechnu horoucí vášnivost dávných lidí před oltářem. Ostatně řekl: „V každém tvorů je jiskra boží.“ Jakoby křesťanství poznamenalo všechny umělce, ať bez jejich vědomí, nebo ten dotyk tají. To všechno by vedlo k pochybnosti, zda duchovní hudba je vlastní obor, či zda nesplývá se všemi ostatními. Ostatně, splývá s nimi bez všech pochyb v jednom: Dílo, ať jakéhokoli oboru, dojde svého poslání jen tehdy, projeví-li hudba svou vlastní sílu, invenci, původnost, výrazný tvar, rovnovážnou architekturu, cit pro nástroj či lidský hlas. Není-li tomu tak, pak ani nejvznešenější téma se nás nedotkne.

Je tu však přesto cosi, co duchovní hudbu ozvláštňuje. Má jisté centrum, k němuž mnohé skladby míří. Už ne jen duchovní, ale náboženské, církevní, vycházející z tradice, začaté gregoriánským chorálem a vrcholící mšemi, pašijemi, díly, jichž autor se otevřeně hlásí k víře i k poslání své tvorby. Prostředím, pro něž jsou tyto kompozice určeny, je chrám, kde se hudba stává i součástí obřadů. Ale pomysleme i na skladby, které vedle monumentálních oratorií Bachových, Händlových či Mozartových připomínáme třeba jen s ostychem. Myslím tu na skladby našich dávných kantorů, rozsetých po vsích, na jejich pastorely – na každé vánoce museli přinést novou „čerstvě komponovanou,“ jak se v jedné z nich zpívá. Jejich hudba nebořila svět, ale tehdy platil jediný sloh daný Mozartem a Haydnem, a to bylo široké koryto, do něhož se mohl vlít třeba jen pramínek nápadu, a neztratil se. Bez Rybovy mše by byly vánoce jako bez stromečku. A ještě jsou tu skladby, jichž autor nadobro zmizel z paměti. Koledy. V lidových písních zní všechno, stesk i bujnost, hrůza i beznaděj, láska i zloba, ale v koledách jen mír, tiché štěstí. A to všechno jsou skladby chrámové, tedy i ony patří do centra duchovní hudby. A tu myslím na kroměřížský festival. Upíná se k onomu centru, otevírá skladbám i chrámový prostor, pro který jsou určeny, a zazní-li v jiném, koncertním prostředí, i tam si podrží chrámovou atmosféru. V rámci dnešních festivalů je ten kroměřížský ojedinělý. Díky za to těm, kteří jej ustavili, i umělcům, kteří jejich myšlenku uskutečňují....

**Prof. Liviu Danceanu /Romania/ – Academy of Music Bucharest
Hudba a posvátno v dnešní době – Kolokviu 2005**

Hudba umocňuje naši touhu po ztraceném ráji a napovídá, že něco se odehrávalo i před prvotním hříchem. Každá hudební skladba nám připomíná mytologickou a mystickou minulost. Hudba je však zřejmě také jazykem andělů. Rozumějí mu všichni bez ohledu na národnost. Každý koncert je očekáváním konečného spojení na konci věků. Každý koncertní sál je místem, kde zkoušejí andělé. Mezi hudbou a božským tedy existuje silná spojitost. Podle mého názoru je veškerá hudba posvátná. Není-li posvátná, jde o ne-hudbu či anti-hudbu. Existuje také mnoho hudebních náhražek, např. obscénní hudba, vulgární hudba s frivolním textem, i mnoho hudebních experimentů, k nimž patří konkrétní, sériová, fraktální či hyper-abstraktní hudba apod. Obecně je však hudba invence a poté i skutečnost. Žijeme ve dvou rozdílných světech: ve světě skutečnosti a v jiném světě snů. Mezi oběma existuje řada různých vztahů, od naprostého oddělení a autonomie po dokonalou jednotu a závislost. Žije-li někdo jen ve světě skutečnosti, jenž vylučuje sen, trpí konkretismem a hyper-realismem. Žije-li pouze ve světě snů, jenž vylučuje skutečnost, musí být skutečně ztřeštěný (nebo šílený). Hudba je skutečnost, neboť jí můžeme naslouchat. Hudba je však také sen, protože představuje ideál. Díky hudbě sníme o Bohu. Proto je hudba posvátný akt podobně jako modlitba. Potřebujeme zpívat a modlit se. Dnes se bohužel mnoho lidí nemodlí. Myslí si, že je možné modlitbu nahradit hudbou. To je velký omyl (a chyba). Modlitba i hudba jsou vnitřní zkušenosti a stejně jako hudba nikdy nenahradí modlitbu, modlitba nikdy nenahradí hudbu...

**Prof. Peter Tenhaef /Germany/ Greifswalder University
Znějící čísla – platonské aspekty nové duchovní instrumentální hudby – Kolokvium 2005
/česká verze – překlad Mgr. Ivan Ryšavý/**

Duchovní hudba je většinou hudba vokální. Existuje vůbec duchovní instrumentální hudba? Možná že ano – a to za předpokladu, že je nějakým způsobem spojená s duchovním textem nebo subjektem, např. varhanní mše, chorální předehra nebo duchovní programní hudba s odpovídajícím názvem? Nebo stačí pouze určitý kontext? Jak je to např. s díly jako *Festina lente* nebo *Cantus in memoriam Benjamin Britten* od Arvo Pärta? Tato díla jsou zkomponována, stejně jako mnoho vokálních Pärtových děl, v redukcionistickém “tintinabuli-stylu”, který v Pärtově pojetí má náboženský význam. Kromě toho připomínají jeho mensurní kánony podobně strukturované kánonické věty ze mší Pierre de la Rue nebo Josquina des Prez kolem r. 1500. Nebo existují základní hudební struktury, které samy přinejmenším naznačují duchovní interpretaci? – Jistě, záleží na perspektivě. Pokud jako duchovní hudbu nechápeme církevní nebo nějakým způsobem nábožensky úzce vymezenou hudbu, ale vůbec hudbu jako most k transcendenci, pak sem spadá množství druhů hudby. Např. v pojetí ranně romantických německých literátů symfonie, tedy to, co se od poloviny 19. stol. nazývalo neutralizujícím pojmenováním “absolutní hudba”, původně ovšem “hudba absolutna”, nebo “nevyslovitelného” nebo “nekonečného”. Ale v úplně jiné oblasti dějin hudby, a to právě ve spisech církevních otců, kteří byli nepřátelští vůči instrumentální hudbě, najdeme náznaky, že hudba beze slov v určitém ohledu má něco navíc oproti hudbě se slovy. Tak píše Augustin ve svém komentáři k Žalmům o jubilu, dlouze protáhlé koncové slabice aleluja: „Je to nevyslovitelné, protože řeč je pro něj příliš chudá; a když ti řeč nemůže pomoci, a ty ale nesmíš mlčet, co jiného zbývá, než abys jásal, že tvé srdce se raduje, než abys to vyjádřil beze slov; nezměrná šíře radosti se nevejde do hranic slabik“.

Sala Terrena of The Chateau – Exhibition of Marek Trizuljak / CZ-SK

V úvahách o tom, zda hudba vyjadřuje nebo může vyjadřovat nějakou ideologii, omezíme se na tzv. vážnou hudbu Evropy. Ta je nedílnou součástí evropské kultury. Už dávno ztratila svou rituální funkci, pokud ji vůbec někdy plnila. Funkce hudby se v našem povědomí po staletí pohybovala mezi dvěma krajními polohami – tou jednou je hra (zábava, divertimento), tou druhou pak oslava Boží. Hudba je schopna vyjádřit různé pocity jako radost, veselí, smutek, vážnost... Může však být hudba nositelem ideologie? Na první pohled se zdá, že nikoli. Ani hudba k Mozartově Kouzelné flétně, jejíž libreto je výrazným nositelem zednářské ideologie, tuto ideologii sama o sobě, bez spojení se slovem, posluchači přímo nezprostředkovává. To, co je v ní patrně zašifrováno v podobě jistých číselných poměrů, není pro neznalého posluchače ze samotného poslechu patrné. Jistou ideologii lze samozřejmě vnést do hudebního díla zvenčí, např. citacemi obecně známých skladeb nebo skladeb, které se kvůli svému původnímu textu staly nositeli nějaké ideologie. Takto působí např. citát Marseillaisy v Schumannově klavírním cyklu Faschingsschwank aus Wien op. 26 či citáty husitského chorálu Ktož jsou Boží bojovníci ve skladbách Bedřicha Smetany, Vítězslava Nováka, K. A. Hartmanna a dalších. Jakási změna nastává u Beethovena. Nemám tu na mysli jeho 9. symfonii nebo Fidelia, tam je opět hlavním nositelem ideologie slovo. Myslím spíše na jeho způsob práce s tématem, na výstavbu jeho instrumentálních skladeb. Evoluční způsob práce s motivy a tématy je u něj tak výrazný, jak jsme se s ním předtím v evropské hudbě nesetkali. Každé téma v průběhu skladby směřuje svým dalším zpracováním, svými proměnami jakoby vzhůru, ke světlu, k větší dokonalosti. Sám styl Beethovenovy kompoziční práce úzce souvisí s jeho osvícenským přesvědčením o postupném všeobecném pokroku lidstva, o právu člověka na svobodu, o postupném osvobození a zdokonalování lidské společnosti. Beethoven byl typickým vyznavačem humanistické filosofie druhé poloviny 18. století. Proto sympatizoval se začátky francouzské revoluce, proto mu byla blízká tvorba Schillerova a celého hnutí Sturm und Drang (Bouře a vzdor). Prostě věřil v pokrok. Jak se tato humanistická ideologie odrážela v Beethovenově díle, můžeme demonstrovat na konkrétních skladbách. Beethoven byl pianista, měl úzký vztah k tomuto nástroji a klavírní sonáty vznikaly během celého jeho života. Oněch dvaatřicet sonát nejlépe zachycuje vývoj jeho kompozičního umění, jeho estetických názorů i jeho filosofických koncepcí od haydnovských začátků až po ohromující architektury pozdního období...

Třetí zastávkou na naší pouti za ideologií v hudbě je Mahler. Také jeho hudba je ideologická, troufám si tvrdit, že dokonce silně ideologická. Ovšem opět se změnila doba a v Mahlerově případě i celková scenerie. Jsme na přelomu 19. a 20. století, v období dekadence a (v zemích střední Evropy) i secese. Mahler je typickým příslušníkem dunajské monarchie, mnohonárodnostního státu, který byl v té době na středoevropské poměry relativně otevřený různým filosofickým proudům, vědeckým objevům a uměleckým výbojům. Ve srovnání se sousedními státy (carské Rusko, císařské Německo, Srbsko) to byl státní útvar, jehož obyvatelé se těšili poměrně velké osobní svobodě. Mahler se cítil daleko víc světoobčanem než židovským hudebníkem původem z Českomoravské vysočiny. Žil po velkou část svého života v srdci Evropy, kde v té době vládl poměrně dlouho mír a společnost byla bohatá. Stavěly se velkolepé stavby, bohatě secesně zdobené, vznikaly moderní koncertní sítě. Bylo dost peněz na kulturu. Zrodila se velká symfonická tělesa, která umožňovala dosahovat oslnivého symfonického zvuku. Výsledkem je snaha předních umělců postihnout totalitu světa, jeho složitost a mnohost z pohledu jednotlivce, individua. Tento trend je jistě ovlivněn subjektivitou dekadence. Z plejády skladatelů (Schönberg, Suk, Skrjabin, mladý Novák, později i Szymanowski) tu vystupuje Mahler, který nejlépe dokázal ve svých rozměrných a stavebně složitých symfoniích vyjádřit totalitu světa ze subjektivního pohledu velmi citlivého a kultivovaného jednotlivce. S jeho hudbou se vyrovnáváme ještě po stu letech a stále v ní objevujeme nové a nové aspekty. Je opět – jako hudba Beethovenova – vrcholně humanistická, jenže na rozdíl od Beethovenovy snahy o objektivní pohled a zdůrazňování pokroku je to humanismus čistě subjektivní, soucitný a soucítící, nikoliv však sentimentální. Právě tady, v této době a právě v hudbě Mahlerově a jeho souputníků můžeme hledat zárodky toho, čemu dnes říkáme duchovní (spirituální) hudba, duchovní umění...

Několik desítek let existence hudební moderny a stejně dlouhá posluchačská zkušenost publika v celém západním světě s touto hudbou vypovídá o tom, že moderní hudba má – často důrazem na technologii struktury – blíže k myšlení nežli k citu a nejednou si právě proto těžko hledá posluchače – protože lidé obecně vyhledávají hudbu hlavně pro to, že je dokáže bezprostředně citově stimulovat a je v tom zcela nezastupitelná. Pokud se této své funkce vzdá nebo je o ni připravena, je zapotřebí hledat pro ni nějakou jinou funkci – což je nepochybně možné, ale zajímá to převážně ty, kdo se hudbou zabývají profesionálně a většinou na nějaké „vysoké“ – řekněme akademické úrovni. Lidi, kteří hudbu poslouchají anebo provozují z čiré potřeby, vždycky spíše zajímá její autentická, přirozená funkce – a tou je citová stimulace (ať už kterýmkoliv směrem)...

Tavener v jednom rozhovoru vzpomíná, jak napsal na objednávku jedné řecké pravoslavné komunity liturgickou skladbu a zhudebnil ji způsobem, skrze který se naučil řemeslo – takže z větší části modernistickým (Tavener studoval v 50. letech). Když byla skladba provedena, přicházeli prý za ním lidé z oné komunity a říkali mu, je to pěkná hudba, ale my jsme v ní slyšeli hlavně vás a neslyšeli jsme tam svou tradici. Jinými slovy – „my v naší víře ctíme tradici“ – a tradice je pro nás to, co je neměnné, co přetrvává, co nepodléhá názorovým a módním proměnám – nazvěme to věčností, universem nebo Bohem, chceme to v té hudbě mít, abychom se k tomu mohli niterně vztahovat, pomáhá nám to, když to v té hudbě máme. Chci tím říci, že se zřejmě může stát, že označíme-li něco za konvenci a jako takovému se tomu postavíme – což občas není na škodu, aby se prověřila nosnost a právě i funkčnost všech složek, zřekneme se toho všeho, co jsem teď vyjmenovala: věčností, universa, Boha. Samozřejmě to nezrušíme, ale distancujeme se od toho. A pokud nám leží na srdci spirituální rozměr existence světa (a každého člověka v něm), mohou být taková gesta někdy projevem přinejmenším naivity, ne-li ignorance. Myslím si, že duchovní rozměr v umění může člověk najít až tehdy, když ho najde sám v sobě – a je opravdu hodně těžké oddělit duchovno, o kterém slyšíme, se kterým se kontaktujeme prostřednictvím příslušnosti k různým církvím a nábožensky orientovaným komunitám, duchovno, o kterém čteme a které nám je – bohužel – v našem tržním světě masově nabízeno jako zboží, které si můžeme koupit, od duchovna zakoušeného ve vlastním nitru (a to třeba i vprostřed společnosti) – a v podstatě slovy nesdělitelného. To je právě velká moc umění – v našem případě hudby – že může tam, kam slova nedosáhnou...

Vrátím se tedy ještě k jedné z otázek, které jsem uvedla na začátku – a sice, zda je dobré od hudby spojené s duchovní akcí – s rituálem (mší) – něco očekávat nebo ne. Má odpověď je ano, je to dobré. Protože při mešním obřadu se v první řadě účastní obřadu a hudba má v určitých okamžicích daných postupem toho obřadu určitou, velmi důležitou funkci. Jestliže mne ve chvíli, kdy se mám ponořit do svého nitra – nebo, řekněme při nějakém úplně jiném obřadu – třeba uvést do extatického stavu – obrátí někam jinam nebo mne dokonce bude rušit, tak v tu chvíli plní funkci právě opačnou – a je negativním stimulantem. Chce se mi říci – a tak to říkám – dobrá, taková hudba patří na koncert, a třeba takový Gija Kančeli o své hudbě prohlašuje, že je sice náboženstvím inspirovaná, ale určena pro koncertní provozování (a dokonce – navzdory tomu, že kdesi přišel ke „značce“ homo religiosus, odmítá být dáván do přímé spojitosti s gruzínskou pravoslavnou tradicí). V této souvislosti to samozřejmě zní jako: když hudba v rituálu neplní svou funkci, ať zní na koncertě. Co není dobré při rituálu, ještě může být dobré na koncertě. Ale ano! Přesně tak. Nejde o to, že by koncertní pódium vzhledem k rituálnímu prostoru mělo být něčím jako odpadkovým košem – to vůbec ne. Ale zprostředkovává zážitek – prožitek – jiného typu...

Může nás hudba českých kantorů dnes inspirovat?

Před téměř 100 lety provedl německý filosof Oswald Spengler ve své knize Zánik Západu (Untergang des Abendlandes) analýzu dějin, ve které mj. hovoří o tom, že se západní kultura vyčerpala, spěje k zániku a že ji nahradí slabošská kultura liberalismu. Za ideál tvořivosti Spengler považoval individuality osobností, jako byl kupříkladu Johann Wolfgang Goethe. Spengler zároveň vyslovil pochybnosti, zda tyto osobnosti ještě v současnosti jsou. Řešení jak ochránit budoucnost evropské kultury pak spatřoval v ochraně tradičních hodnot minulosti, udržováním a ctěním kulturních tradic. S řadou jiných Spenglerových názorů nemusíme souhlasit, nicméně některé jeho myšlenky, které se týkají vztahu ke kulturnímu dědictví minulosti, se nám mohou v kontextu dnešní masové popkultury zdát zajímavé. A pozoruhodná je především okolnost, že je vyslovil již před téměř 100 lety. Dnes jsme neustálými svědky vítězného tažení často až stupidně zjednodušující nadnárodní popkultury, která právě tímto svým zjednodušováním přitahuje obrovské množství lidí, a tváří se, že z nich dělá univerzální kulturní bytosti. Popkultura pracuje ve vzorcích s uměle vytvořeným a velmi prostým společným jmenovatelem, který nijak nereflektuje kulturní původ každého jedince. Nabízí mu univerzální kulturní a estetické moduly zbavené vazeb na původnost prostředí, ze kterého jedinec vzešel. Po letech často bezmezného tápání postmoderny bez pevného řádu se dnes tu a tam vyskytují první reakce, které se snaží extrémně vychýlené kyvadlo alespoň vrátit blíže ke středu. A jedním z těchto momentů je alespoň v některých názorových proudech akcentace národní kulturní historie a národního povědomí...

V polovině 17. století započaly první výrazné reformy školství v habsburské monarchii. Jejich hnacím motorem byla prostá, avšak velmi pokroková myšlenka: Čím budou běžní poddaní vzdělanější, tím budou monarchii prospěšnější. Proto bylo třeba budovat školství. A to především školství základní, které bude garantem vzdělání pro nejširší vrstvy. Byly tedy ve velkém zakládány obecné školy. Problémem, který se jevil od začátku jako dosti zásadním, byla skutečnost, že náhle bylo potřeba poměrně velkého množství lidí, kteří by na nově vznikajících školách učili. A v ten moment se objevila skupina lidí, kteří tohoto byli schopni – tehdejší kantoři. Byli to lidé, kteří působili na církevní půdě při nácviu, realizaci a organizaci duchovní hudby. Byli to tedy lidé, kteří měli – samozřejmě vzhledem ke své době – velmi dobré jak praktické, tak i teoretické hudební vzdělání. Ale kromě tohoto to byli vesměs lidé s nadprůměrným obecným vzděláním, a tak mohli bez problémů působit jako učitelé v tehdejších základních školství. Z této doby se také termín kantor přenesl pro označení učitele. Skutečnost, kdy se lidé – řekněme na tuto dobu s profesionální hudební praxí – stali rovněž šířiteli obecného vzdělání ve školách, vedla k tomu, že v curricula povinného základního vzdělání každého obyvatele monarchie hrála velice důležitou roli výuka hudby. Její vyučování bylo jedním z důležitých a hojně zastoupených vyučovacích předmětů. Během několika desetiletí se nebývalým způsobem zvedla celková úroveň všeobecné hudebnosti v zemích koruny české. Tento proces byl podporován i šťastnými kulturně historickými událostmi. A sice: Jedním z rysů postupně přicházejícího klasicismu byla homofonie, kadenční harmonie a periodicitu. Všechny tyto prvky jsou typické i pro lidový projev v Čechách - pro českou lidovou píseň...

Cathedral of St. Wenceslas in Olomouc / CZ

Pasquale Foresi /Italy/ – historik umění

KRIZE UMĚNÍ – Výňatek z knihy „Conversazioni di filosofia“ (vyd. Cittá Nuova Editrice, Roma, 2001)

Chtěl bych nastínit několik poznámek, ani ne o umění jako takovém, anebo o estetice, ale spíše o některých předpokladech umělecké tvorby, které se pro tuto oblast mohou ukázat jako podstatně důležité.

Krise myšlení

Začněme tím, co můžeme pozorovat v životě lidského společenství v posledních desetiletích. Tou nejmarkantnější věcí jsou velké změny ve společenské, kulturní, politické a vědeckotechnické oblasti, které komplexně zasáhly zvláště některé země, ale do určité míry a ve stále vzrůstajícím trendu se dotýkají celého lidstva. Ruku v ruce s těmito převratnými změnami či inovacemi se začala projevovat hluboká krize, nejenom ve společenské oblasti, ale také v myšlení. Je to krize, které můžeme dát jméno skepticismus: jakoby už nebylo možné věřit, že je v možnostech myšlení potvrdit nějaké racionální pravdy; projevuje se nedůvěra v hodnotu rozumu. Můžeme to pozorovat prakticky všude. V oblasti filosofického myšlení si dnes nikdo nedovolí tvrdit, že disponuje univerzálně platným filosofickým systémem. Filozofové se ani tak nezabývají samotnou filosofií, ale omezují se spíše na studium historie myšlení; neobjevují se takové osobnosti, které by byly schopné hluboké inovace idejí. V katolickém světě, když se na něj podíváme zvláště, už nevystačíme se způsobem chápání skutečnosti ve smyslu středověkého realismu a hledají se nové cesty.

Na teologické rovině se můžeme setkat s řadou nejrůznějších a navzájem protichůdných mínění, která se objevují a mizí, a která ani tak nejsou příznakem krize víry či nepřítomnosti Boží inspirace, jako spíše výrazem nutnosti změnit způsob, jak předkládat, vyjadřovat a chápat víru. Jde o jeden z těch historických procesů, které nelze zastavit. Je to lidstvo samo, kterému už nevyhovuje dosavadní způsob myšlení a přístupu k realitě. Něco podobného bylo možné vidět v před Sokratovském období u sofistů: neměli v úmyslu negaci myšlení a života, ale vyjadřovali nechuť člověka tehdejší doby vůči modelu nahlížení skutečnosti, který už neodpovídal rozvoji daných národů a jejich kultury. Byl potřebný přechod do nové fáze, který sofisté připravovali, aniž by si to uvědomovali. A skutečně, pak přišli Sokrates, Platón a Aristoteles s grandiózními filosofickými systémy, které odpovídaly na potřeby jejich doby, a které nám ještě i dnes nabízejí mnoho podnětných prvků. Ony samy však byly jakoby produktem toho rozpadu předchozího způsobu života společnosti, té krize, která umožnila rozvoj nových koncepcí. Každý nový obrat ve vývoji lidstva je doprovázen určitou krizí, sofismem a skepsí, jejichž pozitivní přínos spočívá přesně v tom, že signalizují potřebu lidí najít novou hloubku a nové horizonty života a myšlení.

Krise umění

Způsob života, práce, myšlení, hudba, výtvarné umění a další, jsou různými a zároveň vzájemně propojenými vyjádřeními člověka jako takového. Také umění, jedna z nejvyšších intuicí bytí, prochází dnes krizí, která může být v mnoha směrech velice příznačná. V oblasti umění jsme svědky neustálého zrodu radikálních inovací. Běžní lidé jsou z toho zmatení a nestačí už dnešní umělecké projevy chápat. A to je z určitého hlediska vážné, protože v nejšťastnějších obdobích vývoje mají současníci, lid, dokonce masu, na uměleckém životě a myšlení široký podíl. Například ještě v předchozí generaci se našli na venkově Toskánsku lidé, kteří znali zpaměti celou Božskou komedii, právě proto, že byla uměleckým vyjádřením, které odpovídalo životním potřebám daného světa a kultury. K něčemu podobnému docházelo také v případě řeckých tragédií, anebo filosofických debat, které se v antických dobách odehrávaly na náměstích, či u teologických disputací, které se později konaly v chrámech, před tváří shromážděného zástupu. Lidé to všechno se zájmem sledovali, protože zde bylo hluboké propojení mezi kulturou, myšlenkovým světem, dobovým uměním a lidskou existencí. Proto se můžeme ptát, zda je skutečným uměním tato dnešní produkce, která šokuje, a která u většiny lidí nenachází pochopení. Osobně však vidím na druhé straně i pozitivní stránku dnešních uměleckých projevů, protože skrze tyto nové tvůrčí formy se projevuje člověk, který znovu hledá sebe sama. Nestačí mu už starý způsob vyjadřování, a tak pátrá po nových cestách, aniž by byl zatím schopen najít novou syntézu a ztvárnění, které by jí naplňovalo, anebo které by jí odpovídalo v těch nejhlubších aktuálních potřebách.

Czech leading pianist Karel Košárek – recital in Assembly Hall of the Chateau Kroměříž

Od individuálního ke kolektivnímu

Pokud je dnes prakticky všechno v krizi a mnohé věci nás už nenaplnují, je to určitě proto, že jsme svědky přechodu lidstva z jedné historicko-kulturní epochy do druhé. A jaký je ten podstatný aspekt, který se v současné společnosti mění? Jde o skutečnost, že člověk západní kultury až dosud žil a nahlížel věci především z individualistického úhlu pohledu, zatímco pro novou vývojovou etapu, do níž vcházíme, je charakteristický život v dimenzi společenství, život „komunitární“. Odehrává se to jak na úrovni, řekněme, povrchní (minimalizované zprávy, které znají všichni na celém světě, rychlost šíření informací, snadnost přemístování a kontaktu s jinými národy a kulturami, atd.) tak i v hlubších rovinách. V minulosti každý přemýšlel o věcech sám a pak komunikoval s ostatními, anebo přijímal jejich zprávy. Pokud napsal dopis, odpověď přišla za několik měsíců. Mezitím přemýšlel jakoby sám pro sebe a pak, když dostal zprávu, mohl v klidu uvážit danou věc a napsat další dopis, jehož doručení zase trvalo celé měsíce. Stačí vzpomenout svatého Jeronýma: Mezi datováním jeho jednotlivých dopisů je odstup tří až čtyř let, což bylo zapříčiněno délkou doby, potřebné pro doručení dopisu a odpovědi na něj z Afriky do Evropy a zpátky. A to, co platí o pomalosti komunikace, můžeme potvrdit i v jiných oblastech. Skutečnost, že neexistoval knihtisk, způsobila, že i ta největší díla, která ovlivnila historii, jako například ve středověku teologické sumy, byla v celé Evropě dostupná jenom v několika desítkách exemplářů. Do těchto rukopisů bylo možné nahlédnout jenom na univerzitách, anebo ve velkých knihovnách a běžněji kolovaly pouze výpisky, pořízené studenty, protože opatřit si celou knihu by znamenalo nepředstavitelně vysoké náklady. Tolik pro ilustraci faktu, že kontakty mezi lidmi a rozvoj poznání byly odlišné od dnešní doby. Člověk přemýšlel sám. Neexistoval společenský rozměr poznání v takové naléhavé míře, jaká se projevuje nyní. V současnosti se proměňují všechny vztahy. Zažíváme jeden šok za druhým, díky životnímu rytmu a kontaktům s lidmi, jsme neustále bombardováni obrazy, publikacemi, zprávami, ocitáme se v trvalém napětí mezi záplavou informací a potřebou jít do hloubky, mezi krajní specializací a povrchním diletantismem v každé oblasti.

Jacques Maritain říká o svatém Tomáši Akvinském, že přečetl veškerou dostupnou literaturu, která do té doby vznikla, řecké a římské spisy, patristiku a středověké texty. Až pak, když mohl říci že dosáhl určitých znalostí, nejenom ve filosofii a teologii, ale i ve vědě, umění a medicíně, začal sám psát. Chtěl říci něco nového, a tak cítil nutnost poznat všechno, co jej předcházelo. Člověk, který se v dnešní době specializuje na určitou oblast, na jedné straně ví, že něco podobného už není možné, ale na druhé straně, pokud by nebyl nějakým způsobem spojen s jinými obory, podstupuje riziko velkých omylů, ztráty času při řešení falešných problémů, produkce mýtů a „mlácení prázdné slámy“. Z toho vychází současná potřeba týmové práce, interdisciplinárního záběru a vzdělání, potřeba dialogu a společenství. A to nejenom z utilitárních, praktických důvodů, proto, že ve větším počtu jsme schopni vidět problém z více úhlů a snadněji nalezneme řešení, ale proto, že se novým způsobem rozvíjí vztahové (sociální) bytí člověka i na rovině poznání. Cesty, po nichž lidstvo kráčí, historické okolnosti, vedou člověka k tomu, aby rozvíjel tuto svoji základní dimenzi tak jako nikdy předtím.

Hledání a disharmonie

Tato situace hluboce zasahuje také svět umění. Umělci se nemohou vydělit z dnešního lidstva se všemi jeho charakteristikami, s novými typy vztahů, které se rodí. Není možné, aby se vyčlenili, protože pokud nemají tohle všechno ve svém nitru, tak v určitém smyslu nejsou umělci, protože nevyjadřují situaci lidstva, uprostřed něhož žijí. Někteří umělci snad ještě dokáží žít stranou námah a soužení dnešní společnosti, ale jde spíše o výjimky, které nemohou mít zásadní vliv; i kdyby ztvárňovali dobré a pozitivní jevy, lidé je budou stále méně přijímat, protože už více nesouzní se světem, v němž žijeme. (Na tomto místě je potřebné dobře porozumět, co se tím chce říci, protože ve světě umění je platným fenoménem existence takzvaných „solitérů“, kteří zdánlivě žijí nepovšimnutí a odtržení od ruchu světa a přesto jejich tvorba může být hluboce vnitřně propojená s podstatnými soudobými jevy, při zachování mnoha výhod nadhledu z ústraní. Smrtelné pro uměleckou tvorbu je - a na to chce zřejmě autor upozornit - uzavření se do určitého povrchního umělého světa, např. záliba v estetismu starých ověřených uměleckých postupů, anebo honba za senzacími a za masově přijímanými formami projevu. Pozn. překl.). A tento svět, který společně sdílíme, je, spíše než kompozicemi, často vyjadřován dekompozicemi, s nimiž se setkáváme v některých uměleckých projevech. Na jedné straně si můžeme pomyslet, že svět se zbláznil, anebo že se jedná o dobře promyšlené reklamní a komerční tahy, zaměřené na slávu a zisk. Když se však podíváme více do hloubky, musíme uznat, že my sami jsme právě takoví. Dnešní umění přesně vystihuje stav duše, jaký zakoušíme uprostřed všech ostatních lidí: chtěli bychom kousek toho a kousek onoho, mít ode všeho trochu a být tak trochu vším. A současné umění dokáže určitým způsobem vyjádřit to, co jsme, jako lidé dnešní doby. Možná to dělá disharmonicky, to je pravda, ale příčina je v tom, že člověk sám je disharmonický uvnitř sebe a ve svých vztazích.

Performance of world-wellknown pianist Elena Letňanová and visual artist Peter Kotvan /SK/

Umělec je ponořen do lidstva, které prožívá tak bohaté a hluboké zkušenosti, že dosavadní umělecké formy nestačí, aby vyjádřily skutečné rozpoložení současného člověka. Proto dochází ke krizi. Můžeme tedy mluvit o krizi umění, ale do té míry, do jaké se v ní odráží krize přerodu lidstva, které míří k nové syntézi. Do krize se dostal jeden model, systém hodnot, z nichž některé budou později znovu přijaty, protože člověk vždy znovu nalezne to, co má trvalou platnost.

Nové umění

V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi vyvstává otázka: kam to všechno spěje? Myslím, že lidstvo kráčí vstříc nové rovnováze ve společnosti, vyplývající z nového vnímání jednoty a odlišnosti. Je potřebné, aby člověk pochopil, že je více vztahový než v minulosti, i když zůstává plně sám sebou. A v určitém smyslu je víc sám, navzdory tomu, že svým bytím je více propojen s ostatními. Situace se vyvíjí k otevírání nových styčných bodů a nových podob dialogu, soužití a vztahů, jak mezi jednotlivci, tak mezi společenskými skupinami, národy, atd. Spějeme k novému životu, k nové vizi života. Lidstvo hledá jiný model své existence, nové bratrství, nové uspořádání, které bude božské a lidské zároveň. Také umění, které se dnes nachází na rozhraní dvou světů, nalezne nový způsob vyjadřování. Každé období má své typické květy, a proto se umění nemůže projevat ve formách ze 14. či 15. století, jakkoliv jsou podivuhodné a krásné. Proto, když se dnešní umělci setkávají, aby hledali novou vzájemnou duchovní jednotu (nemyslím duchovní v náboženském smyslu, ale v nejhlubším myslitelném osobním rozměru) kladou tím ty nejsolidnější základy pro řešení problému umění, pro nalezení nových forem, které by dokázaly vyjádřit a plně odpovědět na daný stupeň poznání a na potřeby nové fáze života lidstva, která se rodí. Budou potřební umělci, kteří si osvojí nový druh umělecké tvorby a poznání, který nebude mít jenom individuální rozměr, ale dovolí jim do určité míry vyjádřit – i když zůstanou naplno sebou samými a stále více si to budou uvědomovat – také náhled někoho jiného. Říká se, že láska sjednocuje; proto je podstatná pro poznání. Ve skupině lidí, kde je přítomný pravý vztah lásky, jednoty, se lépe daří vzájemný přenos rozdílných způsobů nahlížení věcí. Každý je pak schopen vidět věc jednak ze svého úhlu pohledu, ale také skrze pohled toho druhého, jeho očima. Také tehdy, když nejsme sjednoceni v lásce, se určitým způsobem navzájem ovlivňujeme: když ne jinak, tak alespoň tím, že reagujeme na podněty, protože ostatní lidé nám vždy něco sdělují. Ale pokud se ponoříme do hloubky lidského bytí, do metafyzického bytí, které tíhne k jednotě, velice usnadníme tento způsob poznání; dokážeme asimilovat nové skutečnosti a nalezneme pro ně odpovídající vyjádření, které ostatní pochopí, protože budou odpovídat tomu, co intuitivně cítí a žijí.

Shrnutí

Současné výrazové prostředky umění, které se nám mnohdy zdají tak podivné, jsou ve skutečnosti vyjádřením toho, co prožívá lidstvo, nucené k vnějškové jednotě, přestože vnitřně ještě není sjednocené. Reflektují tisíce věcí, které ještě nejsou uvedeny do souladu. Kdybychom dokázali harmonizovat vztahy mezi námi, jako lidskými bytostmi, dokázali bychom harmonizovat i svět umění a jeho výrazové prostředky, protože umění je výrazem bytí a praví umělci jsou ti, kdo dovedou dát formu tomu, co nosí ve svém nitru, bez ohledu na technické prostředky, které používají. A pokud nedokážeme harmonizovat své vztahy, nikdy nedospějeme k novému umění, které by lidi naplňovalo a odpovídalo na jejich životní pocit. A tedy, na jednu stranu je dobře, že se vynořují tyto umělecké projevy, protože odhalují krizi dosavadního způsobu vyjadřování a pomáhají nám lépe pochopit, jak na tom momentálně jsme. Jsou však také příznakem nutnosti jít kupředu, jsou znamením, že bytí už se vzdálilo aktuální umělecké formě. Pokud se umění projevuje v disharmonických formách, znamená to, že jsme dospěli do nové fáze bytí, která ještě není uspořádána do odpovídající formy. Současné umění je destrukcí předchozích modelů, ale není to ještě nové umění. To budou schopni vytvořit jenom lidé, kteří žijí v souladu s aktuálním stupněm rozvoje bytí a lidstva. Budou to lidé, kteří sdílejí takové vzájemné společenství, že budou jednak schopni vyjádřit co sami osobně cítí, ale zároveň také to, co cítí lidský celek, do něhož jsou začleněni. Budou si umět navzájem naslouchat, budou umět vnímat jeden druhého nejenom skrze slova, protože někdy stačí vcítit se do druhého ještě dříve než promluví, stačí „naslouchat“ jejich bytí, které je pro nás darem, tomu bytí, jímž jsou. Myslím, že z lidí tohoto typu se zrodí něco nového, co nebude destrukcí starého, ale co předchází hodnoty zachová - protože všechny velké umělecké epochy v sobě obsahují zárodky nových období, která mají přijít - i když je vyjádří z jiného úhlu pohledu, v nějakém novém aspektu. Ale není možné čekat se založenými rukama na zrod těchto nových forem. Stanou se skutečností skrze lidi, kteří objeví lidskou vzájemnost v jejím nejhlubším smyslu, objeví společenství.

(Z italského originálu přeložil Marek Trizuljak, publikováno na festivalu Forfest a v časopisu Ateliér v r. 2004)

British composer David Matthews in front of masterpiece Tizian Apollo and Marsyas – Picture Gallery of the Chateau Kroměříž

Obsah / Contents

2-3	Introduction by Zdenka and Václav Vaculovičovi /CZ/	59	Kateřina Růžicková-Pišosová /CZ/
4-5	Members of European Conference of Promoters of New Music	60	Louise Lewis /USA/
5	Henk Heuvelmans /Holland/	61	Peter Machajdík /SK/
5	Daniel Kessner /USA/	63	Milan Slavický /CZ/
6-7	List of Collaborated Institution – Europe-USA	64	Pavel Slezák /CZ/
8-16	Participated Artists Selection 2010–2020	65	Marián Paukov /SK/
9	Tomáš Ondrůšek /CZ-SRN/	66	Petr Pokorný /CZ/
11	Cathedral of St. Wenceslas in Olomouc	70	Dana Puchnarová /CZ/
13	Assembly Hall of the Chateau	71	The Main Gallery of CSUN in Los Angeles /USA/
15	Bologna Cello Quartet / Italy	72	Theodore Wiprud /USA/
17	Åsa Boström / Sweden	73	Wind Ensemble La Sierra University /USA/
20-30	Authors and composition 2010–2020	75	Choir VOX IUVENALIS /CZ/
34	Laurence Sherr /USA/	76	Ilija Hurník /CZ/
38	Kathrin Deventer / European Festivals Association Belgium	77	Pavel Zemek /CZ/
38	Kolokvium 30 let / Colloquium 30 Years	78	Liviu Danceanu /Romania/
44	Elena Letňanová /SK/	78	Peter Tenhaef /Germany/
44	Liviu Marinescu /USA/	79	Exhibition of Marek Trizuljak /CZ-SK/
45	Jan Grossmann /CZ/	80	Petr Pokorný /CZ/
45	Massimiliano Messieri /San Marino/	81	Adria Harp Quartet /Italy/
46	Marek Trizuljak /CZ-SK/	82	Wanda Dobrovská /CZ/
47	Vojtěch Dlask /CZ/	83	Marek Pařa /SK/
48	Marie Kissová /Bulgaria/	84	Michal Kořut /CZ/
51	Hana Stehlíková-Babyrádová /CZ/	85	Cathedral of St. Wenceslas in Olomouc /CZ/
52	Ivo Medek /CZ/	86	Pasquale Foresi /Italy/
55	Lenka Dohnalová /CZ/ Award of the Czech Music Council	87	Karel Kořárek /CZ/
57	Eva Trizuljaková /SK/	89	Elena Letňanová and Peter Kotvan /SK/
		91	David Matthews /Great Britain/
		94	Acknowledgements

Katalog vydala Umělecká iniciativa Kroměříž z.s. Festival FORFEST CZECH REPUBLIC děkuje za pomoc při realizaci této publikace těmto institucím: Ministerstvo kultury ČR, Zlínský kraj / The realization of this publication was made possible thanks to the support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, District Office in Zlín.

Texty/Texts: Henk Heuvelmans /Holland/ – Secretary of European Conference of Promoters of New Music, Netherland, Kathrin Deventer, Secretary General European Festivals Association /EFA/, PhDr. Elena Letňanová – Doc. STU Bratislava /Slovak Republic/, Doc. Jan Grossmann – Ostrava University /CZ/, Prof. Dolly and Daniel Kessner – California State University Northridge /USA/, Prof. Louise M. Lewis – Director of the Art Galleries Los Angeles /USA/, Prof. Dinos Constantinides – Louisiana State University /USA/, Ak.mal.Eva Trizuljaková /Slovak Republic/, Doc.Hana Babyrádová /CZ/ – Masaryk University Brno, MgA. Kateřina Růžičková–Piňosová /CZ/, Peter Machajdík /Slovak Republic/ – composer, Ak.mal.Marek Trizuljak /CZ–SK/ – Union of Visual Artists Olomouc, Prof.Milan Slavický /CZ/ – composer, Academy of Music Prague, MgA. Pavel Slezák /CZ/ – composer, PhD Marián Paukov /Slovak Republic/, STU Bratislava, Dr. Petr Pokorný /CZ/ – composer, Theodor Wiprud /USA/ – New York Philharmonic Orchestra, Prof. Liviu Danceanu /Romania/– Academy of Music Bucharest, Prof. PhD Liviu Marinescu – California State University Northridge, Prof. Massimiliano Messieri /San Marino/ – Bologna Conservatory, PhDr. Marie Kisová /Bulgaria/ – Bulgarian Academy of Sciences, Sophia, Prof. Ing. Mg.A. Ivo Medek, Ph.D. /CZ/ – Janáček Academy of the Performing Arts, PhDr. Lenka Dohnalová, Ph.D. Secretary of Czech Music Council in Prague, Ak.mal. Dana Puchnarová /CZ/ PU Olomouc, Ak.mal. Eva Trizuljaková /SK/, Prof. Ilya Hurník /CZ/ – composer, Prof. Peter Tenhaef /Germany/ – composer, Greifswalder University, Dr. Petr Pokorný /CZ/ – composer, PhDr. Wanda Dobrovská /CZ/ – Czech Radio, musicologist, publicist, Prof. Michal Košut, Ph.D. /CZ/ – composer, Masaryk University Brno

ISBN 978-80-906293-2-5

Překlady / Translation: Tommy Barr

Editor: Artistic Initiative Kroměříž, Podíl na korekturách / Final proofreading of texts: Martina Miláčková, Fotografie reprodukcí / Authors of photo documentation: Bob Raymond, Marek Trizuljak, Kat Scraba, Louise Lewis, Mari Jones, Joyce Campbell, Lewis Gesner, Marek Mucha, František Sysel, Václav Vaculovič, Fotografie v textu / Photo in Texts: Zdenka Vaculovičová, Grafická úprava / Graphic design: Václav Vaculovič, Koncepce / Concept: Václav a Zdenka Vaculovičovi

Artistic Initiative – FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC
Kojetínská 1425, 767 01 KROMĚŘÍŽ – GPS: 49°18'8.553"N, 17°23'2.237"E
e-mail: forfest@forfest.cz forfest@quick.cz forfest@seznam.cz info@forfest.cz
TEL/FAX: +420 – 573 341 316 +420 – 603 97 34 32 +420 – 731 83 20 25 / skype: forfest.cz
www.ecpnm.com www.gaudeamus.nl www.effe.eu www.iscm.org www.forfest.cz www.forfest.cz/zdenka
www.forfest.cz/vaclav www.vaculovic.cz www.nkp.cz www.artsdb.net www.opusmusicum.cz
www.musicalamerica.com www.franswalmans.nl www.unesco-ic.cz www.iscm.nl www.iamic.net
www.czechmusic.org www.muoz.cz www.hudenirozhlady.scena.cz www.musica.cz www.vitejte.cz
www.muzikus.cz www.muzikontakt.muzikus.cz www.sdmusic.cz/czmic www.hudba-kromeriz.cz
www.mesto-kromeriz.cz www.labyrinth.net www.mfdnes.cz www.rozhlas.cz/vltava www.vltava.rozhlas.cz
www.zamek-kromeriz.cz www.dokoncertu.cz www.nchf.cz http://www.gaudeamus.nl/ www.fic.jk.uni-
linz.ac.at/ICCM/EHT.html www.mkcr.cz www.czech-tv.cz www.europart.ch www.music-usa.org/nacusa-la/
www.hudba.proglas.cz www.zlinsko-online.cz www.forfest.cz/mapa www.muzeum-km.cz

